(4) அமைச்சரவையின்மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அமைச்சரவையின்மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிற எங்கள் கட்சித் தலைவரின் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நேற்றைய தினம் நான் பேசியபோது உணவுத் துறையைப் பற்றி பேசுவதாக இருக்கிறேன் என்று சொன்னேன். ஒருவேளை உணவு அமைச்சர் வெளியே சென்று இருந்தாலும் அவை முன்னவர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள், என் பேச்சை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணவுத் துறைப்பற்றி நான் சொல்வதற்கு முன் 2,3 வரிகளிலே சிலவற்றைச் சொல்லி விட்டு பிறகு என் பேச்சைத் துவக்குகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேற்றைய முன்தினம் இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர் சென்னையிலே நடைபெறுவதாக இருந்த வள்ளுவர் கோட்ட விழாவினையொட்டி திருத்தணியிலே தயாரிக்கப்பட்டு வந்த தங்கத் தேரை சென்னையிலே பவனி விட்டு அன்றைய முதலமைச்சர் அந்த தங்கத் தேரிலே ஊர்வலமாக வரவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டு இருந்தார்கள் என்று ஒரு தவறான தகவலைத் தந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட எந்தத் திட்டமும் இல்லை. இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று அந்த தங்கத் தேர் செய்யும் வேலை பூர்த்தியடையவே இல்லை. இன்னொரு காரணம் அப்படி அது பூர்த்தி அடைந்திருந்தாலும் ஆள் ஏறி உட்கார்ந்து வருகிற அளவிற்கு உள்ள தங்கத் தேராக இல்லை. உற்சவ மூர்த்திகள், விக்கிரகங்கள் வைத்து ஊர்வலமாக வருகின்ற நிலையில்தான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இப்படிப்பட்ட தவறான பிரச்சாரத்தைச் செய்ய வேண்டாமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[முற்பகல் 9—20]

ஏதோ எங்கள்மீது குற்றஞ்சாட்டிவிட்டார்களே என் பதற்காக திரும்ப குற்றஞ்சாட்ட வேண்டும் என்ற எரிச்ச லால், அந்த உணர்ச்சியால் நான் உந்தப்படவில்லை. நடை பெற்றிருக்கின்ற சில குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துச் சொல்வதின் காரணமாகஅவற்றைத்தீர்த்துக்கொள்வதற்கானவாய்ப்பு ஏற் படும் என்பதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். ஆனால் எனது பேச்சின் முடிவில் நான் ஆளும்கட்சி வரிசையிலிருந்து இதைப் பேசுவதாகவும், அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்கட்சி வரிசையில் இருந்திருப்பார் என்ற நினைப்பிலும் அவர்களே முடிவு செய்து பாருங்கள். இந்த ஆட்சியில், தமிழக அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு 1976-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 3-ம் தேதி கலைக்கப்படுகிறது. (மாண்பு மிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : கலைக்கப்பட்டது, ஜனவரி 31-ம் தேதி. 3-ம் தேதி கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது) ஆம், ஜனவரி 31-ம் தேதி கலைக்கப்பட்டது, நமது சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் பிப்ரவரி 3-ம் தேதி என்று குறிப்பிட்டது— கமிஷன் போட்டதை சொல்கிறார்கள். கமிஷனைப் பற்றியும் சொல்லுகிறேன், அதைப்பற்றி பேசுவதற்கு இப்போது நேரமிராது, நேரம் இருந்தால் அதைப்பற்றியும் பேசுவேன்.

இப்படி ஜனவரி 31-ம் தேதி தி. மு. க. அரசு கலைக்கப்படு கிறது. இதற்கு முன்னால், 1967-ம் ஆண்டு கழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடனேயே உணவுத் துறையில் ஒன்றை செய்தார்கள், அதாவது லெவி சர்க்கரை மட்டும் போதாது, வெளி சர்க்கரையும் வாங்கி வைக்க வேண்டும் என்ற தவறான கொள்கையின் அடிப்படையில் வாங்கி வைக்கப்பட்டது, பின்னால், தேவைக்கும் மீறி மிஞ்சி விட்டதால், வாங்கப்பட்ட வெளி சர்க்கரையை நஷ்டத்திற்கு விற்றார்கள். அப்படி விற்றதையும் டெண்டர்கள் எதுவும் கோரப்படாமல், நான்கு பேர்களை—தனிப்பட்ட வியாபாரி களை கூட்டி வைத்துக் கொண்டு நேருக்கு நேர் விலை பேசி விற்று விட்டார்கள். அது கூட ஆச்சரியம் இல்லை. இது சம்பந்தமாக அன்றைய தினம் இருந்த பைலையே காணோம், நான் உணவுத் துறை பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட நேரத் தில் அந்த பைல் கிடைக்குமா என்று துருவித் துருவிப் பார்த்தேன். கிடைக்கவில்லை. அந்த பைலையே தீர்த்து விட்டார்கள் என்று தெரிந்தது. அந்தக் குற்றச்சாட்டை இப்போது சுமத்த விரும்பவில்லை, அந்த அளவுக்கு இந்த உணவுத் துறையில் இருந்தவர்களுக்கு வெளி சர்க்கரையை வாங்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி இருந்தது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1978 ஜனவரி 6

நான் உணவு இலாகாவை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னால் இப்படி ஒப்பன் மார்க்கட்டில். வெளி சர்க்கரையை வாங்கக் கூடாது என்று உத்தரவிட்டேன். நான் உணவு அமைச்சர் என்கின்ற முறையில் அப்போதிருந்த முதலமைச்சர் அவர்களையும் கலந்து கொண்டு அந்த உத்தரவைப் போட்டேன். ஆனால், அதற்குப் பின்னால் தமிழக அரசு ஓப்பன் மார்க்கட்டில் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 2000 டன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். தனியார்களிடமிருந்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். சித்தூருக்குப் போய் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஏதாவது டெண்டர்கள் போட்டார்களா என்றால் இல்லை. ஆலைக்கு ஆலை சென்று அவர்கள் நிர்ணத்த விலைக்கு 490, 493, 494 இப்படி 2000 டன்னுக்கு மேலாக வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் நான் அதை ஊழல் என்று சொல்லியிருக்க முடியாதா? ஊழல் என்ற வார்த்தை என்ன எங்கள் வாயில் நுழையாதா ? என்ன எங்கள் வாயில் நுழையக்கூடாத வார்த்தையா ? வேண்டுமென்றால் இதை ஊழல் என்று சொல்லியிருக்க முடியாதா ? லஞ்ச லாவண்யம் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று கூறிவிட முடியாதா ? இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யார் என்பதை நிச்சயமாக விசாரித்தாக வேண்டும். இப்படி வாங்கப்பட்ட 490 ரூபாய், 493 ரூபாய், 494 ரூபாய் என்று வாங்கப்பட்ட சர்க்கரையை—இங்கே மிகத் துடிப்பான பல இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள்—பண்ணை சேதுராமன் போன்றவர்கள். வின்சென்டைப் போன்றவர்கள், கூத்தகுடி சண்முகம் போன்றவர்கள், ஆம், எதையும் துருவித் துருவி பார்க்கக்கூடியவர் கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள், அவர்களைப் போன்றவர்கள், மணிமாறனைப் போன்றவர்கள் பலர் இங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்காக சொல்லுகிறேன், இப்படி வாங்கப்பட்ட வெளி சர்க்கரையை இன்றைய தினம் 310 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். மூட்டைக்கு 185 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, யார் இதற்குப் பொறுப்பு ? நாங்களா இதற்கு பொறுப்பு? என்று இந்த இலாகா தட்டிக் கழிக்க முடியாது.

இப்படி நடைப்பெற்ற தவறை இதற்கு முன் இந்த அவையில் சொல்லியிருக்கலாம், இது தொடர்பான விவாதங்கள் வந்தபோது குறிப்பிட்டிருக்கலாம், எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால், இப்போது நான் கூறுகின்றவைகளுக்கு பதில் கிடைக்குமா ? மூட்டை 310 ரூபாய்க்கு என்று 185 ரூபாய் நஷ்டத்தில் சர்க்கரையை விற்றிருக்கிறார்கள், சர்க்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கரையை எங்கே போய் வாங்கியிருக்கிறார்கள் ? தமிழ்நாட்டில் சர்க்கரை ஆலைகளே இல்லையா ? சித்தூரில் போய் வாங்க வேண்டியதின் அவசியம் என்ன வந்துவிட்டது? தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவு ஆலைகளே இல்லையா, ஏன் தனியார்களிடத்தில் போய் வாங்கவேண்டும் ? தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற கூட்டுறவு ஆலைகளில் கொஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார்கள், நான் மறுக்கவில்லை. சித்தூரில் ஏன் வாங்க வேண்டும் ? ஆந்திரா மாநிலத்திலேயிருந்து வாங்குவதற்கு என்ன காரணம்? அதை யார் கேட்பது ? திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே இது நடந்திருந்தால், இம்மாதிரி தவறு நடந்திருந்தால் இந்நேரம் எத்தனைக் குற்றச் சாட்டுக்கள் வந்திருக்கும், எவ்வளவு விசாரணைகள் வந்திருக்கும், என்னென்ன பாய்ந்திருக்கும் இந்தப் பாவியின்மீது? ஆனால் இன்றையதினம் இதைப்பற்றி சொல்வதற்கு, கேட்பதற்குக்கூட நாட்டிலே நாதியில்லாமல் போய் விட்டதே. எவ்வளவு ரூபாய் நஷ்டம்? இந்தப் பெருத்த நஷ்டத்திற்கு காரணம் யார்? பொறுப்பாளி யார்?

இதுமட்டுமல்ல. குழந்தைகளுக்குத் தேவையான மில்க் பவுடரை, பேபி ஃபுட் ஸ்டாக் வைத்தார்கள். அதைக் காலாகாலத்தில் விற்காமல், அவ்வளவு ஸ்டாக்கும் It is unfit for human consumption என்று சொல்லி சர்ட்டிபிகேட் கூட கொடுத்த பிறகு ஆலை அதிபர்களைக்கூப்பிட்டு, நீங்கள் ஓப்பன் மார்க்கெட்டிலே விற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று, ஃப்ளவர் மில் அதிபர்களைக் கூப்பிட்டு கோதுமையை ஓபன் மார்க்கெட்டிலே விற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி, அதற்குக் கைம்மாறாக இதை ஆலை விலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று எவ்வளவு டப்பாக்களை வாங்கிக் கடலிலிலே கொட்டினார்கள், மண்ணிலே கலந்தார்கள்? அது தேசீய சேதம் மட்டுமல்ல. இவ்வளவு தவறுக்கு இடம் கொடுத்தது யார் ?

இன்றையதினம் அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு நினைவு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன், திராவிடமுன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்தபொழுது 1975-ஆம் ஆண்டு, அமைச்சரவையைக் கூப்பிட்டு வைத்து விவாதித்து, millets வாங்கலாம், சிறுதானியங்களை, சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு, ஆகியவற்றை மற்ற மாநிலங்களிலேயிருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம் என தமிழ் நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்பதற்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1978 ஜனவரி 6

காக வாங்கி வைத்தோம். பிறகு ஆட்சி இரண்டு மாதங் களிலே கலைக்கப்பட்டு விட்டது. அப்படி வாங்கி வைத்த உணவுப் பொருட்கள் விநியோகம் செய்யப்படவில்லை. அது எங்களுடைய குற்றம் இல்லை. அவ்வாறு விநியோகித்திருந் தால் அவைகள் பாழாகியிருக்காது, மண்ணுகியிருக்காது. அவ் வளவு பொருட்களும் மண்ணுகதற்குப் பிறகு சல்லடை போட்டுச் சலித்து எடுத்துவிட்டு மிச்சமிருப்பதை டெண்டர் கேட்டு விற்றிருக்கிறார்களா? யாரையாவது நான்கு பேர்களை கூப்பிட்டு டெண்டர் கேட்டார்களா? என்ன விலைக்கு எடுத்து கொள்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்களா? அப்படி கேட்கவில் லையே, என்ன காரணம்? மைசூரிலே இருக்கின்ற ஒரு வியா பாரியைக் கூப்பிட்டு, இந்த விலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கொடுப்பதற்கு என்ன காரணம்? ஏன் அவ்வாறு நடந் தது? எப்படிச் செய்யலாம் இந்தக் காரியத்தை? இதற்குப் பொறுப்புள்ளவர்கள் பதில் சொல்லித் தீர வேண்டும். நான் சொல்வதற்கு முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன், எந்த விசாரணையிலும் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன், ரெக்கார்டுகள் இருக்கின்றன, ஆதாரங்களை மறுக்க முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல, Wheat by-products அதையும் ஸ்டாக் வைத்தார்கள். அதையும் consumption—க்குப் பயன்படுத்த முடியாது, சாப்பிட்டால் விஷம் என்று சொல்லி அவ்வள வையும் வாரி குப்பையிலே கொட்டினார்கள்.

எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி இந்த இலாக்காவில் ஏற்பட்ட நஷ்டம் ரூபாய் ஐந்து கோடிக்கு மேல். இப்படி ஐந்து கோடிக்கு மேல் ஏற்பட்ட நஷ்டத்திற்குப் பொறுப்பாளி யார்? அதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். எங்கே குற்றம் நடைபெற்றாலும், எங்கே ஊழல் நடைபெற்றாலும், எங்கே தவறு நடைபெற்றாலும் விட மாட்டோம். கண்டுபிடிப் போம், கண்டுபிடிப்போம் என்று சொன்னவர்கள் இந்தத் தவறுக்குக் காரணமானவர்களையும் கட்டாயம் கண்டு பிடித்துத் தீர வேண்டும்.

நான் இன்னும் ஒன்றை தங்கள் மூலமாக இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை யாரோ செய்திருக்கக்கூடும் என்று ஒருவேளை பதில் சொல்லக்கூடும். நேற்றையதினம் இங்கே நடைபெற்ற விவாதத்தில் கடுமை யாக வாக்குவாதங்கள் நடைபெற்றது. நெல்லுக்கு விலை கொடுப்பதைப்பற்றி. 89 ரூபாய் கொடுப்பீர்களா, அதற்கு

1978 ஜனவரி 6] *[திரு. ப. உ. சண்முகம்]*

மேல் கொடுப்பதாக முதலமைச்சர் சொன்னரே கொடுப்பீர்களா என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கேட்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் எட்மண்ட் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது மத்திய அரசாங்கம், அரசாங்கம் வாங்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டது என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார்கள். அரசுக்குத்தான் அந்த உத்தரவே தவிர, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன், தமிழ்நாட்டு விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கருதினால் வாங்கியிருக்கலாம், கொடுக்கலாம், கொடுக்க முடியும். நீங்கள் வாங்கியிருந்தாலும் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம்தான் வாங்க வேண்டும். அதை ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் எப்பொழுது வந்தது என்றால், இந்த சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன், நெல்லை, அரிசியை மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கும்பொழுது, கொடுத்த போனஸ், வண்டிச் செலவு ஆகியவற்றை நாங்கள் கொடுக்க மாட்டோம் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி ஏன் கொடுத்தீர்கள் என்று வந்ததே தவிர வேறல்ல. தைரியத்தோடு ஒத்துக்கொள்ளலாம், விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தோம் என்று. அதில் தவறுகூட இல்லை, அதில் எந்தக் குற்றமும் இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்தப் பழியை ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. அதே பழியை ஏற்றுக்கொள்வதிலே தவறு இல்லை.

நான் இந்த அவைக்குச் சொல்கிறேன். அதை மறுக்கச் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம் இந்த இலாக்காவை. நெல் வாங்கியிருக்கிறார்கள், எங்கே? தமிழ்நாட்டிலேயா? அரியாணவில், ஓரிசாவில் நெல்லையும், அரிசியையும் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள், என்ன விலைக்கு? என்னுடைய குற்றச்சாட்டு அதுதான். டெண்டர் கேட்டார்களா?

(முற்பகல் 9-30.)

யார் போய் வாங்கியது? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தவர்கள் வாங்கியிருந்தால் இந்நேரம் சும்மா விட்டிருப்பார்களா? இந்த அவையே அதிர்ந்திருக்காதா? மகஜர் போயிருக்காதா? தந்திகள் பறந்திருக்காதா? வாங்கியது யார்? எவ்வளவு வாங்கினார்கள்? அரியாணவிலிருந்து 15,000 டன் நெல் வாங்கினார்கள். என்ன விலையில்? ஒரு குவிண்டால் ரூ. 91-லிருந்து, ரூ. 93வரையில். நெல் ரூ. 91-லிருந்து ரூ. 93 வரையில். அரியாணவில், நவம்பர்,

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1978 ஜனவரி 6

டிசம்பரில்—சென்ற நவம்பர், டிசம்பரில் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு. நியாயம்தானே? முறைதானே? தமிழ் நாட்டு விவசாயிகளுக்கு ரூ. 89 கொடு என்று கேட்டால் முடியாது என்கிறார்கள். நேற்று உணவு அமைச்சர் என்னைக் கேட்டார். மனச்சாட்சியைத் தொட்டுச் சொல்லட்டும், குறுவைக்கு ரூ. 89 கொடுக்கலாமா என்று கேட்டார். நீங்கள் கொடுத்தது குறுவைக்கு—நெல்லுக்கு. இன்றைய தினம் மனச்சாட்சியைத் தொட்டு அவர் சொல்லட்டும், அரியானாவிலிருந்து வாங்கியது நியாயம்தானே? எப்படி அது நியாயமாக இருக்கும்? அந்த நெல்லைத் தமிழ்நாட்டிற்குக் கொண்டுவருவதென்றால், குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 15 வண்டிச்சத்தம் குறைந்த பட்சம் ஆகிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ப.உ. சண்முகம் அவர்கள் பேசிய பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அரியானாவிலிருந்து ரூ. 91க்கு வாங்கியதாகச் சொன்னார்கள். ரூ. 91-க்கு வாங்கவில்லை. அவர்கள் அங்கே ரூ. 91-க்கு வாங்குவதற்குப் பதிலாக, தமிழ்நாட்டிலிருந்து இருக்கிற குறுவை நெல்லை, இங்கேயிருக்கிற விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கக் கூடாதா என்று—ஒரு பிரச்னையைக்—கேட்டார்கள். நாங்கள் வாங்கவில்லையா? நாங்களும் குறுவையைத் தானே வாங்கினோம் என்று அவர்கள் வாதிட்டார்கள். 1975ஆம் ஆண்டு, நிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலேயிருந்த காலத்தில், ரூ. 15 போனஸ் கொடுத்து, 74-லே வாங்கினார்கள். 74-லே அவர்கள் வாங்கிய குறுவையும் இப்பொழுது 77 இறுதியிலே அறுவடை செய்திருக்கும் குறுவை நெல்லும் ஒரே தரம் உள்ளது தானே என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் முதலிலே சொல்லட்டும். He is placing different angles of argument அதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். 1974-லே அவர்கள் குறுவை நெல்லை வாங்கும்போது நாட்டிலே வெள்ளம் இல்லை, தஞ்சை மாவட்டத்திலே வெள்ளம் பாய்ந்து, விளைந்த நெல், தண்ணீருக்குள் அமுக்கப்பட்டு, 10 நாட்கள், 15 நாட்கள் தண்ணீருக்குள் மூழ்கிக் கிடக்கவில்லை. நெல்லினுடைய ஈரம் அதிகமாக இல்லை. நெல்லினுடைய கலர்—நிறம்—மோசமாக இல்லை; ஆகவே நீங்கள் ரூ. 89 கொடுத்து வாங்கினீர்கள். ஆனால். இன்றைக்குக் குறுவை நெல்லை அந்த விலை கொடுத்து வாங்க முடியுமா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

[1978 ஜனவரி 6]

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய காலத்தை, பேசுகின்ற நேரத்தை, தயவுசெய்து குறைத்து விடாதீர்கள். நான் இப்பொழுதுள்ள நெல்லை வாங்குவதற்கு என்ற பிரச்னைக்குள்ளே அதிகமாக நுழையவில்லை. அமைச்சர் இழுத்துவிட்ட காரணத்தால் சொல்கிறேன். நெல் வாங்கும்போது மாய்ஸ்ச்சர் கட்டும் போடுகிறோம், சேதாரத்திற்கு இவ்வளவு என்று குறைக்கிறோம். மாய்ஸ்ச்சர் கட்டும், சேதாரத்திற்கு இவ்வளவு என்று போட்டு விட்டது.....

மாண்புமிகு திரு. க.உரொ. எட்மண்ட் : உங்கள் காலத்திலே, ஈரப்பசைக்கு, சேதாரம் கொடுத்தது 15 சதவிகிதம் நாங்கள், தஞ்சையிலே, உள்ள நிலைமையைக் கணக்கிட்டு, 30 சதவிகிதம் வரை ஈரப்பசைக்கு, சேதாரம் என விஸ்தரித்திருக்கிறோம்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நீங்கள் 15 சதவிகிதம் குறைத்திருக்கிறீர்கள், நாங்கள் 30 சதவிகிதம் குறைத்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நாங்கள் குறைத்ததைவிட அதிகமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, தாராளமாக இங்கே வாங்கியிருக்கலாம். அமைச்சரே வம்பிலே வந்து மாட்டுகிறார்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : நான் வம்பிலே மாட்டவில்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் தான் வம்பிலே மாட்டுகிறார். நீங்கள் 15 சதவிகிதம் கழிவு கொடுத்தீர்கள். இன்றைக்கு 30 சதவிகிதம் ஈரக் கழிவு மாய்ஸ்ச்சர் 30 சதவிகிதம் வரையிலே இருக்கலாம் என்று விதிமுறை வகுத்திருக்கிறோம். நீங்கள் 15 சதவிகிதம் வரையிலேதான் இருக்கலாம் என்று நெல்லுக்கு விதிமுறை வகுத்தீர்கள். என்றாலும், 30 சதவிகிதம் கொடுத்திருக்கும்போது ஏன் வாங்கக் கூடாது என்று கேட்பதிலே என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த நெல்தான் இன்றைக்கிருக்கிறது. அது குறைந்த விலைக்குப் போகக் கூடாது என்பதற்காக, அப்படியிருந்தாலும், இந்த அரசு வாங்க வேண்டுமென்று முடிவெடுத்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர், பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [1978 ஜனவரி 6

(குறுக்கீடு) உங்களுக்காகச் சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே 7 பேர் பேச இருக்கிறார்கள். பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர். பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேச இருப்பதால், அதற்கேற்றவாறு சுருக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, என்னை மன்னிக்கவேண்டும். நான் பேசிக்கொண்டு வரும்போது, அமைச்சர்கள் தங்கள் மீது குற்றம் இருப்பதாகக் கருதிக் கொண்டு வருகிற காரணத்தால், திருப்பி நாங்கள் விளக்கம் சொல்வதற்கு நேரம் ஆகிறது. ஏனை அமைச்சர் அவர்கள் அவசரப்படுகிறார்கள். நான் ஒன்றும் ஊழல் நடந்து விட்டது, அமைச்சர் எட்மண்ட் லஞ்சம் வாங்கினார் என்று சொன்னேனா ? சொல்லவில்லையே, ஏன் இந்த ஆத்திரம் அவசரம் ?

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : நீங்கள் ஊழல் நடந்து விட்டதாக சொல்வதாக நினைத்துக் கொண்டு நாங்கள் ஒன்றும் ஆத்திரப்படவுமில்லை, வருத்தப்படவுமில்லை. காரணம், இங்கே ஊழலுக்கு இடமே இல்லை. அதனால் வருத்தப்படவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். தவருன தகவலை இந்த அவையிலே தருகிறார்கள். ஏற்கெனவே தவருன பிரச்சாரத்தை வெளியிலே பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கூட்டியது யார் என்றெல்லாம் விவசாயிகள் மத்தியிலே பிரச்சாரம் செய்து, இந்தப் பிரச்னையை வைத்து போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் என்னுடைய பேச்சின் துவக்கத்திலேயே சொன்னேன். நம்மை அழிப்பதற்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிற கழுகுகளுக்கு நாம் தீனி போட்டு விடக்கூடாது என்று எச்சரிக்கையோடு நான் பேசுகிறேன் என்று சொன்னேன். என்னைத் தூண்டி விட்டு, என்னையே மீண்டும் இழுக்கப் பார்க்கிறார்கள். நான் திரும்பவும் சொல்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : எதிர்க்கட்சிகளை அழிப்பதற்காக சக்திகள் இருக்கிறது என்கிறார்கள். அந்த சக்தி யார் என்பதை வெளிப்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும்.

1978 ஜனவரி 6]

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே இரண்டு பெரிய கட்சிகளை கழுகுகள் அழிக்க முடியுமா என்பது ஒரு சந்தேகம். இரண்டாவது அப்படி கழுகுக் கட்சிகள் என்று சொல்லி இருந்தால்கூட புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே கழுகுகள் அழிக்க முடியும் என்பதை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே அந்தக் கழுகுகள் யார் என்பதையும், தெரிந்து கொள்வதோடு, அண்ணு அவர்கள் காலத்திலேயே இந்த சீனி வாங்கியதில் தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், அதே தவறை இப்போதும் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் இப்போது விளக்கவேண்டும்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : நேரம் இல்லை, நேரம் இருந்தால் விளக்குகிறேன். நான் சொல்வதில் தவறு இருந்தால் (குறுக்கீடு) அண்ணு வளர்த்தது புரு, மேலே பறப்பது கழுகு, இதுதான் சாதாரண விளக்கம். 91 ரூபாய்க்கு வாங்கவில்லை என்று அமைச்சர் எட்மண்ட் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அது தேவையற்றது, சொல்லியிருக்கத் தேவையில்லை. நான் இப்போது கேட்கிறேன். என்ன விலைக்குத்தான் வாங்கினீர்கள் ? நான் மறுபடியும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு விட்டேனே. விலையைச் சொன்னேனே ? என்னுடைய ஆதாரத்தை நீங்கள் மறுக்க முடியுமா, மறுத்துவிட்டேன் என்று சொல்லிப் பயன் இல்லை. தமிழ்நாட்டிலே நீங்கள் கொடுக்கிற விலை (குறுக்கீடு) என்னை மறுக்கின்ற அமைச்சர் இன்ன விலைக்கு வாங்கினேம் என்று சொல்லவேண்டும். ஆதாரத்தை வைத்துக் கொண்டு தான் பேசுகிறேன்.

நெல் குவின்டாலுக்கு 91 ரூபாயிலிருந்து 93 ரூபாய் வரை என்று 15,000 டன் அரியானாவிலிருந்து வாங்கியிருக்கிறீர்கள். மீடியம், நடுத்தர அரிசி. 160-லிருந்து 168 ரூபாய் அடக்கம் ஆகிறது. ஒரிசாவிலிருந்து 10 ஆயிரம் டன் அரிசி, சன்ன ரகம், 185 ரூபாய் என்று வாங்கப்பட்டது. யாரைக்கேட்டு வாங்கப்பட்டது ? எந்த அதிகாரியை அனுப்பி வாங்கினீர்கள் ? வாங்கியதை எந்த முறையிலே வாங்கினீர்கள்? டென்டர் கோரியிருக்கிறீர்களா, டென்டர் கோரவில்லை. கேட்கவில்லை. தனிப்பட்ட முறையிலே வாங்கியிருக்கிறீர்கள். தமிழ்நாட்டில் தனிப்பட்டவர்களிடம் வாங்குகிற நெல் 78 ரூபாய். அரிசி விலை என்ன ? புள்ளிவிவரக் கணக்கின்படி 1½ குவின்டால் நெல் ஒரு குவின்டால் அரிசிக்குச் சமானம்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1978 ஜனவரி 6

ஒரு குவின்டால் 78 ரூபாய் அரை குவின்டால் 39 ரூபாய். Incidental Charges Rs. 1½ miling Charges Rs. 4. storage loss Rs. 1¼ transit loss Rs. 1½ interest Rs. 3 storage Charge Rs. 2 administrative Charges Rs. 2½ and transport charges Rs. 7· ஆக மொத்தம் 140 ரூபாய் அரிசிக்கு அடங்குகிறது. அதை 160 ரூபாய்க்கு விற்கிறோம். ஒரு கிலோ 1·60 என்று விற்கிறோம். 20 ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது. அது ஒரு பெரிய குற்றம் என்று சொல்லவில்லை. 140 ரூபாய்க்கு வாங்குகிற குறுவை 160 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. ஆனால் 185 ரூபாய், 168 ரூபாய் என்று அரியானாவிலும், ஒரிசாவிலும் வாங்கி, மூட்டை ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய்க்கு மேல் கொடுத்து தமிழ்நாட்டுக்குக் கொண்டுவந்து விற்பது என்று சொன்னால் எப்படிப் பொருந்தும்? 91 ரூபாய் என்று சொன்னால், நான் கணக்குக் காட்டுவது தவறு என்றால் அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளிவிவரம் கொடுத்து மறுக்கட்டும். 91 ரூபாய் ஒரு குவின்டால் நெல் அரியானாவில், அது தமிழ்நாட்டுக்கு வரும் போது அரசுக்கு அடக்கம் 168 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. இது நியாயம்தானா?

(முற்பகல் 9-40)

ரூ. 140 தமிழ்நாடு அரிசி. ரூ. 168 அரியானா அரிசி. இதில் ஏன் இந்த அரிசிக்கு மட்டும் தனி மகத்துவம்? எப்படி அதை வாங்கலாம்? வாங்கியது குற்றம் அல்லவா? நான் இவ்வளவு சொல்வது அமைச்சரவையின் மீது குற்றம் சொல்வதை விட அந்த இலாகாவிற்கு யோசனை சொல்லிக்கொண்டு இருப்பவர்கள் தவறான யோசனை சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த இலாகா மீது குற்றம்சாட்டினால் அமைச்சரோ அமைச்சரவையோ செய்து இருக்கிறார், என்றல்ல. ஆனால் அதற்கு முழுப்பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்கள் அமைச்சர்கள்தான் என்றாலும் அங்கே போய் வாங்கிக்கொண்டு வந்தவர்கள் அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

எங்கள் ஆட்சியில் ஊழல் நடக்காது என்பதற்கு நான் பதில் சொல்ல வரவில்லை. நாங்கள் ஊழல் பேர்வழிகள் தான் என்று நீங்கள் சொல்லிவிட்டதாலே அப்படியே அது பலித்து விடப்போவது இல்லை. நீங்கள் என்ன விஸ்வாமித்திரரா? நீங்கள் சொன்னீர்களே, சர்க்காரியா கமிஷன்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அறிக்கை, அதை இந்த சட்டமன்றத்தின் முன் போடுங்கள், கிழி கிழி என்று கிழித்து விடுகிறேன். தைரியமாகச் சொல் கிறேன்.

வாதத்திற்காக நான் சர்க்காரியா கமிஷன் பற்றிச் சொல் கிறேன். அவர் அறிக்கை கொடுத்து இருப்பது 8 குற்றச் சாட்டுகளுக்கு. அதிலே ஒன்று, மத்திய அரசாங்கத்தின் சி.பி.ஐ. யிடம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள், பூச்சி மருந்து தெளிப்பது பற்றியது. மற்ற 7-ல், 7 என்றாலும் அதுவும் 8 தான்—8-பி என்று போட்டு இருக்கிறார்கள், ஆகவே, அதையும் சேர்த்துக்கொண்டால் 8 குற்றச்சாட்டுகளுக்கான அறிக்கை ஆகிறது. ஒப்புக்கொள்கிறேன். அந்த 8-ல் 5 ஊழலுக்கு என்ன அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என் றால் "இட் ஹேஸ் நாட் பீன் சப்ஸ்டான்ஷியேட்". ஆதாரம் இல்லை. சர்க்காரியா எழுதியிருக்கும் அறிக்கை புத்தகத்தை படித்துப் பார்க்கவில்லையா?

குற்றம் என்று சொல்லியிருப்பது மூன்றுக்குத்தான். ஒன்று, நாதன் பப்ளிகேஷனுக்குக் கொடுத்தது. இன் னொன்று, கந்தப்பன் மாமனாருக்கு கடன் கொடுத்தது. மற் றொன்று 'பிராட்வே டைம்ஸ்' வழக்கு திரும்பப் பெற்றது அதுதானே? 'பிராட்வே டைம்ஸ்' பத்திரிகை மீது போடப் பட்ட வழக்கைத் திரும்பப் பெறுவதில் என்ன தவறு இருக் கிறது? இந்த அரசாங்கம் வாங்காதா? எத்தனை வாங்கி யிருக்கிறது? நாதன் பப்ளிகேஷன் விவகாரத்தில் யார் யார் சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள்? வெளியே சொல்ல வேண்டுமா? நான் அதற்குள்ளே போகவிரும்பவில்லை? ஆகவே, அதைக் காட்டி என்னை வம்புக்கு இழுக்க விரும் பாதீர்கள். நெல்லுக்குள் போனால் அரிசி இருக்கும், அரிசிக் குள் போனால் இந்த விலை இருக்கும். அதைத்தான் நான் சொல்ல வந்தேன்.

நான் சொல்லிய குற்றச்சாட்டு, சர்க்கரை வாங்கியது யார், மூட்டை ஒன்றுக்கு தமிழக அரசுக்கு இவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் ஏற்படுத்தியது யார்? அதேபோல், பேபி புட்டை காலத்தில் விற்காமல் மண் ஆக்கியது யார்? வீட் பை பிராடக்ட்ஸை (ஹியுமன் கன்சம்ஷனுக்கு) மனிதர்கள் சாப் பிடுவதற்கு லாயக்கற்றது என்று கொட்டியது யார்? அதே போல், தேங்கிவிட்ட 'மில்லட்டுகளை' டென்டர் கோராமல், அப்படியே ஒரு லாரியில் எடுத்துக்கொண்டு போகச் சொன்னது யார்? இந்த அரிசி வாங்கியது முறைதானு?, இப்படி வாங்கலாமா?

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1978 ஜனவரி 6

இன்னொரு ரகசியமும் சொல்கிறேன், நெல்லை தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் ஆலை அதிபர்கள் எடுக்க மறுக்கிறார்கள். அது கெட்டுப்போய் இருக்கிறது, அது வெறும் பதராக இருக்கிறது. இங்கே யாராவது மில் சொந்தக்காரர்கள் இருந்தால் தெரியும். மனச்சாட்சியோடு அவர்கள் சொல்லவேண்டும். நான் சொன்ன இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் இந்த இலாகா மீது சாட்டப்படுவதாகக் கருதி, இப்படி தவறுகள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன, திருத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பாகக் கருதிச் சொல்கிறேன். இப்போது இருக்கின்ற குறுவை நெல் வேண்டாம். ஆனால் இப்போது சம்பா நெல் அறுவடை வந்து இருக்கிறது. இதற்காவது போனஸ், வண்டி சத்தம், சேர்த்துக் கொடுக்கலாம். இப்போதாவது நெல்லை ஹரியானாவுக்குப் போய் வாங்காமல் தமிழ்நாட்டில் வாங்குங்கள். நஷ்டம் ஏற்பட்டால் பரவாயில்லை. தமிழ்நாடு அரசு தாங்கிக் கொள்ளும் என்று சொல்லி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் ஹரியானாவிலே போய் வாங்கலாமா என்று இங்கே குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். ஏன் அங்கே வாங்கக் கூடாது என்பது எனக்குப் தெரியவில்லை. அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்தபோது தென் உணவு மண்டலம் என்று ஒன்று இருந்தது. அன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டிலிருந்து நெல் அல்லது அரிசி இந்த மாநிலத்திலிருந்து கேரளாவுக்கு போகக் கூடாது. அது போகக் கூடிய இடமெல்லாம் பாண்டிச்சேரிக்கு போக முடியும். அல்லது ஆந்திர மாநிலத்திற்குப் போகமுடியும் அல்லது கர்நாடகத்திற்கு போக முடியும். தமிழ்நாட்டிலே விளைகின்ற அரிசியும் நெல்லும் ஆந்திர மாநிலத்திலோ அல்லது பாண்டிச்சேரியிலோ தேவையில்லை. காரணம் அங்கே போதுமான விளைச்சல் இருக்கிறது. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால் ஆந்திராவிலிருந்துதான் தமிழ்நாட்டுக்கு நெல் வந்து கொண்டிருந்தது. தற்பொழுது இந்தியாவை ஒரே உணவு மண்டலமாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே தமிழ்நாட்டிலே விளைகிற நெல் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வேறு மாநிலத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. (குறுக்கீடு). நீங்கள் சொல்வதற்குத்தான் நான் விளக்கம் சொல்கிறேன். நான் மறுத்துப் பேசவில்லை. நீங்கள் ஏன் வாங்குகிறீர்கள் என்று கேட்டதற்குத்தான் விளக்கம் தருகிறேன்.

1978 ஜனவரி 6]

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நவம்பர், டிசம்பர், மாதத்திலே தான் மத்திய அரசு ஏக மண்டலமாக அறிவித்தது. அப்படி அறிவித்த உடன் அவசர அவசரமாக அங்கே போய் வாங்கினார்கள். ஏன் ஆந்திராவிலே இல்லையா? நான் சொல்வது ஆளுக்கு ஒரு நியாயம் என்று பிரித்துக்கொள்ளாதீர்கள். அதே இடத்தில் நான் இருந்து என்னுடைய இடத்திலே திருவாளர் எட்மண்ட் அவர்கள் இருந்தால் திருவாளர் ப. உ. சண்முகத்தை என்னென்ன கேட்டிருப்பார் ?

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : இப்பொழுது இருக்கிற திருவாளர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகமாக இருந்தபொழுது என்ன சொன்னார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அன்று நான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்திருக்கிறேன். ஆகவே, அப்பொழுது என்ன பேசினார் என்பது எனக்குத் தெரியும். நான்சொல்வதெல்லாம் இன்றைக்கு ஒரே உணவு மண்டலமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே விளையக்கூடிய நெல் இன்றைக்கு கேரளாவுக்கு போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம், அது பற்றுக்குறை மாநிலமாக இருக்கிறது. இன்றையதினம் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகக் ஏன் வாங்கக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். நான் சொல்கிறவிளக்கம் எல்லாம் அரசு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக நெல்லையோ, அரிசியையோ வாங்கி இங்கே சேமிப்பு கிடங்குகளில் சேமித்து வைத்தால், இங்கே மக்களுக்கு புழக்கத்திற்கு வருகிற அரிசியினுடைய அளவு குறைந்து போகும். அதனால் விலை ஏறும். அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால் இங்கே விளைகிற நெல்லை இங்கே விற்பனைக்கு வருகிற அதே நேரத்தில் எந்த அளவுக்கு வாங்கி வைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உணவு நெருக்கடி நிலைமை வராமல் தடுப்பதற்காகத்தான் நாம் வெளி மாநிலத்திலிருந்து வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய அமைச்சரவையின் மீது இந்த தமிழகத்திலே தாங்கள் தான் ஒரே எதிர்க்கட்சி என்று சொல்கிற அளவிற்கு கருத்துப் படைத்தவர்களாக நினைத்துக் கொண்டு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற குற்றச்சாட்டுக்களை இந்த அவையில் வைக்

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 ஜனவரி 6

கின்ற போது எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருக்கிற நாங்களும் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு தான் இருந்தோம். அப்படிச் சொல்கிற....

திரு. க. சுப்பு : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே நாங்கள் அப்படி நினைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. இதை அவர் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு நீங்கள் ஒரு ரூலிங் கொடுக்க வேண்டும். அதை திசை திருப்புவது போல் பேசுவது சரிதானா என்று சொல்லவேண்டும். அதற்குள் விவகாரம் வந்துவிடும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் நாங்கள் மட்டும் தான் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றவர்கள் எல்லாம் அங்கீகரிக்கப்படாதவர்கள் என்று சொல்வது சரியா என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பிரதான எதிர்க்கட்சி, அவ்வளவு தான்.

*திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தாங்கள் தான் ஒரே ஒரு எதிர்க் கட்சி என்றும் மற்றவர்கள் எதிர்க்கட்சியே அல்ல என்று சொல்கிற அளவுக்கு அவருக்கு உரிமை இருப்பதாகக் கருதிக் கொண்டு பேசுகிறார்களே, அதை மறந்துவிட வேண்டும். காரணம், இங்கே இருக்கிறவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், ஜனதா கட்சிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிறிய சிறிய கட்சிகளாக நாங்கள் மூன்று கட்சிக்காரர்கள் இருக்கிறோம் என்று தெளிவு படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

இங்கே முதலில் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை, முன்மொழிந்து பேசுகிற காலத்திலே முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஜனநாயகத்திற்கு ஒரு விளக்கத்தைத் தந்தார்கள். ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் என்கிற ஆசிரியர் எழுதிய புஸ்தகத்திலிருந்து ஒரு மேற்கோளை இங்கே காட்டினார்கள். அந்த ஆசிரியர் பின்னால் எழுதிய "On Parliment" என்று ஒரு புஸ்தகத்திலிருந்து எதிர்க்கட்சிகள் என்னால் என்ன, அந்த எதிர்க் கட்சிகளுக்கு இருக்க வேண்டிய கடமைகள் என்ன என்பதை எல்லாம் அதற்குப் பின்னால் எழுதிய புஸ்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து ஒரு சில வார்த்தைகளை இங்கு படிக்க விரும்புகிறேன்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

(முற்பகல் 9-50)

In truth, opposition is an essential part of democratic Government. Oppositions cannot be effective enough to paralyse the Goverment because then the opposition must become the Government. What is expected from an opposition is effective criticism.

ஒரு எதிர்கட்சி என்று சொல்லுகிற பொழுது அந்த எதிர் கட்சி ஆளுகிற கட்சியை செயலற்ற முறையில் ஆக்கிவிடக் கூடிய நிலையில் இருக்குமானால், அந்த எதிர்க்கட்சி ஆளும் கட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டிய நிலையில் உள்ளவர்கள் ஆகிவிடுவார்கள் அப்படி இல்லாமல் குற்றச்சாட்டுக் களைச் சொல்லுகிறபொழுது, 'எபக்டிவ் கிரிட்டிசிசம்' ஆக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கருத்திற்கொண்டு இங்கே கூறப்பட்ட குற்றச் சாட்டுக்களை துருவித் துருவி பார்க்கிற நேரத்தில் அவைகள் 'எபக்டிவ் கிரிட்டிசிசம்' ஆக இல்லை என்று கூறி அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை மறுக்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருக் கிறேன். அதற்குமாறாக ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் வேறு ஒருபகுதி யில் சொல்லுகிறார்கள். அதையும் படிக்க விரும்புகிறேன்.

The post is indeed one of responsibility. Our constitution assumes that at any moment if the Government resigns or is defeated or breakes up an alternative can be formed from the opposition. Irresponsible opposition is not part of democratic Government though many democratic States have never learned that lesson. என்று அவரே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய தமி ழாக்கத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்றால் எதிர்க்கட்சி என்பது பொறுப்பு வாய்ந்தது. ஒரு அரசாங்கம் எந்த சமயத்திலும் ராஜினமா செய்தாலும் அல்லது தோற்கடிக்கப்பட்டாலும் அல்லது உடைந்து விட்டாலும் மாற்று அரசாங்கம் அமைக் கும் பொறுப்பு எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்க வேண்டும். பொறுப் பற்ற எதிர்க்கட்சி ஜனநாயக அரசின் அங்கம் அல்லவென்றும் இந்த படிப்பினையை பல ஜனநாயக நாடுகள் புரிந்து கொண் டது இல்லை என்று ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் அவர்களே கூறு கிறார்கள்.

இங்கே குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லுகிறபொழுது, நம் பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை சொல்லுகிற பொழுது தாங்கள் கொண்டு வருகிற தீர்மானம் இந்த அவையில் வைக்கப்பட்டு வெற்றி பெற்று விடும் என்ற நம்பிக்கையில் வைக்கவில்லை என்பதையும் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 ஜனவரி 6

அருமைச் சகோதரர் லத்தீப் பேசுகிற பொழுது இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை இங்கே நிரூபிக்க முடியவில்லையென்றால் அவைகளை இங்கே வைக்காமல் இருப்பது மேல் என்று சொன்னார்கள். இங்கே வரிந்து கட்டிக்கொண்டு விவசாயிகளின் பாதுகாவலர்கள் நாங்கள்தான், எங்களைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு இப்போது ஒரு பேரணியை நடத்தினார்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தப் பேரணியானது எந்த ஒரு காரணத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது, அது நடத்தப்பட்டு பிசுபிசுத்துப் போய்விட்டதே அதனுடைய காரணங்கள் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1972 ஆம் ஆண்டில் நான் வேலூரில் இருந்தேன். என்னுடைய வழக்கறிஞர் பணியை உட்கார்ந்து கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன், இரவு இரண்டு மணிவரையிலும். அன்று 2½ மணிக்குப் படுக்கச் செல்கிறேன். 3 மணி அளவில் போலீஸ் வேன் வருகிறது. என்னைக் கைது செய்து அழைத்துச் செல்கிறார்கள். எதற்காக என்னைக் கைது செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். அன்று இரவுவரைக்கும் காரணம் சொல்லவில்லை. மறுநாள் சொல்லுகிறார்கள். அங்கே இருக்கிற 'அன்சோஷியல் எலிமெண்ட்ஸ்' என்ற ரௌடிகளையும் என்னுடன் சேர்த்து அந்த குரூப்புக்கு தலைவனாகப் போட்டு ரெட்டியப்ப முதலி தெருவில் உள்ள என் வீட்டுக்கு முன்னால் 10 பேர்களை வைத்துக் கொண்டு சதி ஆலோசனை செய்து கொண்டு இருந்தேனாம், ஓடுகிற ரயிலைக் கவிழ்ப்பதற்கு சதி ஆலோசனை செய்து கொண்டிருந்தேன் என்ற பெயரில் வழக்குப் போட்டு கோர்ட்டில் நிறுத்தி ஏழு நாள் சிறையில் வைத்து இருந்து விடுதலை ஆக்கப்பட்டேன்.

அன்று தமிழகத்தில் போடப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை? எத்தனை பேர் ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். 23,000 பேர் ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்பட்டார்களே அவர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் என்ன? ரயில்கள் எங்கு எங்கு ஓடவில்லையோ, ரயில் பாலம் 10 மைல் 20 மைல் தொலைவில் அப்பால் உள்ள இடங்களில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் மீதும் ஸ்டீரியோ டைப் ஆக எப். ஐ. ஆர். இப்படித்தான் எப்.ஐ.ஆர். போடவேண்டுமென்று ரயிலைக் கவிழ்க்க சதி செய்கிறார்கள் என்று சொல்லி, தமிழகத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக 23,000 பேர் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடுத்தார்களே அது எந்த விதத்தில் நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. சா. மார்க்கபந்து]

இப்போது சொல்கிறார்கள். பொய் வழக்குகளைப் போட்டு விட்டார்கள். 307-வது செக்ஷன்கீழ் வழக்கு போட்டுவிட்டார்கள் என்று. முன்பு என்ன நடந்தது? எதிர்க்கட்சிக்காரர்களின் வாயிலிருந்து ஒரு சத்தம் வந்தாலும், பேச்சுக்கள் வந்தாலும், 307-அட்டெம்ப்ட்டு மர்டர் என்று கோர்ட்டுகளில் வழக்குகளைப் போட்டார்களே, அவைகளை எல்லாம் மறந்து விட்டீர்களா?

கே. டி. கே. தங்கமணி ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகிறார், அதன் பலனாக அவர் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறார், 307-வது பிரிவின்கீழ் வழக்கு—தொடர்பாக சாட்சிகள் எல்லாம் விசாரிக்கப்படுகிறார்கள்—அந்த வழக்கு நீதிமன்றத்தில் தவிடு பொடி ஆக்கப்படுகிறது.

விவசாயிகளுக்காக பரிந்து பேசுகின்ற கனவான்கள் அவர்களை ஒன்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் பஞ்சம்—வெளி மாநிலங்களுக்கு நெல், அரிசி செல்லக் கூடாது, அப்படிச் சென்றால் தமிழகத்தில் பஞ்சம் வந்து விடும் என்று ''ரைஸ் மூவ்மெண்ட் கண்டிரோல்'' இருந்தது அப்போது. திடீரென்று ஒரு நாள் தஞ்சை மாவட்டம் முழுவதும் லாரிகள் வந்து நிற்கின்றன. திடீரென்று அரசின் அந்த ''ரைஸ் மூவ்மெண்ட் கண்டிரோல்'' உத்தரவு நீக்கப்படுகிறது—தளர்த்தப்படுகிறது. உடனே தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள அரிசி முழுவதும் காலியாகிவிடுகிறது. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள் மீண்டும் அந்தச் சட்டம் அமலுக்கு வருகிறது. ஏன் அந்தச் சட்டம் தளர்த்தப்பட்டது? எப்படித் தளர்த்தப்பட்டது? இதுவரையில் காரணம் யாரும் சொல்லவில்லை. அன்றைய தினத்திலிருந்து எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மேடைதோறும் சொல்லி வந்தார்கள். அதற்கான காரணங்களை அன்றைக்கு அரசு பொறுப்பிலிருந்தவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்களா? அது ஒரு ஊழல் இல்லையா? ஊழல் வாடை வீச வில்லையா என்பதை அன்றைக்கு ஆட்சியிலிருந்த இன்றைய எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் புயல்-வெள்ள நிவாரணம் பற்றி ஒரு குறிப்பைச் சொன்னார்கள். புயல்—வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக துயர் துடைக்கின்ற பணியிலே கட்சியின் சார்பாக ரூ. 25 ஆயிரத்தை எடுத்துச் சென்றதைக் குறிப்பிட்டு ஒன்றைக் கூறினார்கள். அதற்காக நான் பாராட்டப்படுகிறேன்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 ஜனவரி 6

உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த புலவர் கோவிந்தனே கழிவறைக்குப் பக்கத்தில் கொண்டு போய் நிறுத்தி இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லே. அந்த உதாரணம் தேவைதானு? கழிவறைக்கு அடிக்கடி செல்ல வேண்டிய அவசியம் சிலருக்கு இருக்கலாம், சிலருக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம். நிவாரண நடவடிக்கை ஒரு போர்க்கால நடவடிக்கை என்ற முறையிலே இந்த நிவாரணப் பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களிடம் அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ரூல், வேண்டுமானூல் முதலமைச்சரிடம் கொண்டு போய்க் கொடுத்திருக்கலாம் அல்லது அரசுத் துறையைச் சேர்ந்த சம்பந்தப்பட்ட வேறு யாரிடமாவது கொடுத்திருக்கலாம். ஆனூல் அப்படிச் செய்யாமல், நாட்டு மக்களின் கவனத்தைத் திசை திருப்ப வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லப்படுகிற காரணங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கவையாக இல்லே. ஜனநாயகத்தின் பேராலே இந்த நாட்டிலே அமைந்திருக்கின்ற, நாட்டு மக்கள் அளித்த வாக்கின் பேராலே முதலமைச்சரால் நியமிக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களே எல்லாம் மந்திரிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லேயா? அல்லது இந்த நாட்டு மக்கள் வாக்குப் போட்டு அதனூல் அமைந்திருக்கிற இந்த அரசை ஜனநாயக அரசாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லேயா? இல்லே என்ரூல், அவர்கள் ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்திலே, ஜனநாயகம் என்ரூல் என்ன என்பதைப் பற்றி ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்: "அரசாங்கம் என்பது அடுப்பிலே ஏற்றி வைக்கப்பட்ட உலேயைப் போன்றது. அதை வேக வைக்க இருக்கின்ற விறகு போன்றது மக்களின் நல்லெண்ணம். ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் வரும். அரிசியை அடுப்பின் மேலே வைத்துவிட்டு அடிக்கடி விறகை எடுக்க மாட்டாள் சோறு சமைக்கின்ற வீட்டுப் பெண்மணி. அப்போதுதான் அரிசி ஒழுங்காக வேகும்—சரியான முறையில் மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் வேகும். ஆனூல் இடையில். . .

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலேவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ராஜாஜி கூறியதாக ஏதோ எழுதி வைத்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்? ராஜாஜி அவ்வாறு எங்கே

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கூறினார்? அது எந்தப் புத்தகத்தில் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது? அவர் படிப்பது அந்தப் புத்தகத்திலிருந்து தான என்பதை அறிவிப்பீர்களா?

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: தலைவரவர்களே, ராஜாஜி அவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்பவர்கள், விறகைஅடுப்பிலிருந்து இழுத்து விட்டுக் கொண்டே இருப்பார்களானால் அடுப்பு எரியாது, சோறு வேகாது. மக்களுக்குப் பயன்படாது, குழந்தைகளுக்குப் பயன்படாது என்ற கருத்தை ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-00.)

இன்று அந்த முறையில்தான் நான் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னதாகத்தான் புத்தகத்திலிருந்து படித்தால், தங்களிடம் முதலில் கொடுத்து, நீங்கள் அதனைப் பார்த்த பிறகே அதை ரெஃபர் செய்யலாம் என்று சொன்னீர்கள். இப்போது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு புத்தகத்தில் எழுதியிருந்ததாக ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு படிக்கின்றார். அது எந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கின்றது என்பது இந்த அவைக்குத் தெரியவில்லை. அது எந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கின்றது என்ற விஷயமே நான் எழுப்பினேன். ஆனால் அதற்கான ஏற்பாடுகள் எதையும் நீங்கள் செய்யவில்லை.

திரு. க. சுப்பு: அவர்கள் ஆளும் கட்சிக்கு ரெஸ்பான்ஸிபிள் அப்போஸிஷன் கட்சி எனவே பேசலாம். மற்றவர்கள் இர்ரெஸ்பான்ஸிபிள் கட்சி என்று அவர் நினைக்கிறார் போல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன சொல்ல வேண்டும்? நீங்களே சொல்லுங்கள், உட்கார்ந்து கொண்டே சொல்லுங்கள்! என்ன இது? ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று கேட்டாவது சொல்ல வேண்டாமா? எனக்கு யோசனை சொல்லுகிறமாதிரி. . . (திரு. சுப்பு அவர்கள் எழுந்தார்.) நீங்கள் இப்போது உட்காருங்கள். உங்கள் இஷ்டம் போலப் பேச உங்கள் வீடு இல்லை இது. எழுந்திருந்து பேச வேண்டும். இது சரியில்லை. தயவு செய்து நீங்கள் இப்படி நடந்து கொள்ளுவது முறையில்லை. என்னைக் கேட்காமல் நீங்களாக எழுந்து எதையாவது பேசுவது முறையில்லை.

[1978 ஜனவரி 6

திரு. க. சுப்பு : தெரியும் எனக்கு. சும்மா இருங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்ன தெரியும் ? என்ன தெரியும் ? இப்படித்தான் பேசுகிறதா ? இப்படி ஒரு சபாநாயகரிடம் பேசுகிறதா ? இது முறைதானு ? நீங்கள் படித்த வழக்கறிஞர், பெரிய அரசியல் தலைவர், நீங்கள் இப்படி பேசுவது முறையில்லை. ஒரு ரெஸ்பான்ஸிபிள் அப்போஸிஷன் என்று சொல்லுகிறவர்—உங்களை அப்படி ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை.

திரு. க. சுப்பு : இர்ரெஸ்பான்ஸிபிளாக நீங்கள் பேசினால்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களை விடவா இர்ரெஸ்பான்ஸிபிள் ? ஒரு அவைத் தலைவர் முன்பு பேசத் தெரியாமல் இருக்கின்றார்கள். ஒரு உறுப்பினர், வழக்கறிஞர் எதை வேண்டுமானாலும்...

திரு. க. சுப்பு : எனக்குத் தெரியும் உங்களை விட நீங்கள் தான் சுப்ரிம்கோர்ட்டு.... போங்கய்யா. எதற்கும் முறை இருக்க வேண்டாமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவது, இப்படிக் கண்ணியமற்ற வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்துவது முறையற்றது. உங்களுடைய அதே வேதனை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. உறுப்பினர் சுப்பு விற்கு மட்டும் இருப்பதாகக் கருதாதீர்கள். உங்களுக்கு உள்ள வேகம், கோபம் எல்லோருக்குக உண்டு ... நீங்கள் தயவு செய்து உட்காருங்கள். எழுந்திருக்கக்கூடாது. நீங்கள் உறுப்பினர்தானு என்பதையே இந்த மன்றத்தில் தெரிந்ததாக வேண்டும். இல்லையென்றால் கண்டபடி எழுந்திருக்காமல், உட்கார்ந்து கொண்டே பேசாமல் எழுந்துதான் பேச வேண்டும். தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் என்ன சொன்னேன் ? தவறுன வார்த்தைகளை உபயோகித்தேனு ? உட்கார்ந்து கொண்டு பேசக்கூடாது என்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 6]

திரு. க. சுப்பு : உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எதை வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி நீங்கள் சொல்வதைக் கொண்டு .. .. ..

திரு. க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தங்களுடைய ஆணையை ஏற்றுக் கொண்ட சூழ்நிலை வரும் போதுதான் அதோடு பிரச்சனை முடிந்ததாகக் கருதி அடுத்த ஆணையை இடுவார்கள். ஆனால், ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து துணைத் தலைவர் அவர்கள் பொறுமையாகக் கேட்க வேண்டும். நான் என்ன சொல்லுகிறேன் ? ஜேம்ஸ் அவர்கள் மறுபடியும் புத்தகத்திலிருந்து வாசிப்பது பற்றிய பிரச்சனையை கேட்டதற்கு நான் எழுந்து சொல்ல ஆரம்பிக்குமுன்பாகவே அவர் இப்படிப் பேசுவது, உட்கார்ந்துகொண்டே பேசுவது அனுமதி இல்லாது பேசுவது, இது என்ன நியாயம் ?

திரு. க. கந்தசாமி : 'மை ஹம்பிள் ரெக்வெஸ்ட்' தலைவரவர்களே, சபையினுடைய மரபைக் கட்டிக் காப்பாற்றுவதில் எல்லோரும் பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையில் ஒரு மரபினை வகுத்தோம், அதனை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். அப்படி இருக்கும் போது ஒரு சபையின் உறுப்பினர் மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களும் ரகுமான்கான் அவர்களும் சபையை மதிக்காமல், அனுமதி இல்லாது, உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவதும், இன்னொரு உறுப்பினர் இர்ரெஸ்பான்ஸிபிளாகப் பேசுகின்றார் என்றுசொல்லி அவரைக் களங்கப் படுத்துகின்றார். அந்த அளவிற்குப் பேச நீங்கள் அனுமதித்தால் அது முறையாகாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அலுவலாய்வுக் குழுவில் நான் குறிப்பிட்டேன், பேரவையில் சில நேரங்களிலே சிலர் அத்துமீறிப் பேசுகின்றார்கள், வரம்பு மீறிப் பேசுகின்றார்கள். அப்போது என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்று கேட்டபோது, 'நாங்களே பார்த்து கொள்கிறோம்' என்ற முறையில் அந்தந்தக் கட்சித் தலை

வர்களே பார்த்துக் கொள்ளுகிறேம் என்றார்கள். இப்போது அந்தக் கட்சித் தலைவர்களால்கூட கட்டுப்படுத்த முடியாத ஓரு சூழ்நிலையில் .. .. ..

திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற கட்சித் தலைவர்களும் முன்னவரும் உங்களிடம் கலந்து பேசி முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் அந்த முடிவுகளை அலுவலாய்வுக் குழுவில் கலந்துகொண்ட தலைவர்களே மீறும் நேரத்தில்தான் சில சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைத் தங்களுக்கு மிகத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தங்களுக்குத்தான் தகுதியிருப்பதாக இங்குள்ள எதிர்கட்சித் தலைவர் ஒருவர் பேச ஆரம்பித்த காரணத்தினால்தான் நண்பர் சுப்பு அவர்களும் அவர்களை அனுமதிக்கின்றீர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எதிர்க்கட்சிதானே என்று கேட்டார். மற்றபடி பிற எதிர்க்கட்சியினர் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசியதாக சுப்பு அவர்கள் பேச்சில் இல்லை என்றே கருதுகிறேன். மற்றவர்கள் அப்படி அதில் இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு பேசுவதும் முறையில்லை. எனவே உறுப்பினர்களோடு கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து எதிர்க்கட்சித்தலைவர் நான் கேட்ட பிரச்னையை விட்டு விட்டார். ஆரம்பத்தில் அவர் பேசியதற்கு சொல்கிறார். உட்கார்ந்து கொண்டே, ''உட்காரய்யா ! போய்யா !'' என்று சொல்கிற முறையை எல்லாம் அக்கட்சித் தலைவர் ஏற்றுக் கொள்கிறாரா?

திரு. மு. கருணாநிதி : உட்கார்ந்து கொண்டே அப்படி பேசுவதை நிச்சயமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் வரவேற்கவில்லை. அதை நான் மறுக்கிறேன். ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதைப் பணிவன்புடன் தெவித்துக் கொள்கிறேன். பேசுவது என்றால் 'கேட்டுக்கொண்டு ' எழுந்து பேசுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். அது மிகவும் கஷ்டம். கேட்டுக்கொண்டு பேசுவது கஷ்டம். எழுந்து ''பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்'' என்று சொன்ன பிறகு தான் நீங்கள் பேச அனுமதிக்க வேண்டும். கேட்டுக் கொண்டுதான் எழுந்து பேசவேண்டும்.

1978 ஜனவரி 6]

என்பது கஷ்டமான காரியம். உட்கார்ந்து கொண்டு எந்த உறுப்பினர் பேசுவதையும் நான் நிச்சயம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு அவைத்தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர், அவர் சார்ந்திருக்கின்ற, அவர் தலைமையிலே இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்கவில்லை என்று சொன்னதற்கு இந்த மன்றம் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி அடையக் காரணம் இருக்கிறது. ஆனால் 'கேட்டுக் கொண்டு' என்பதற்கு நான் கருதுகின்ற பொருள், இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட, கையை உயர்த்திக் காட்டி, சபாநாயகர் அவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்து, அவர் சொன்ன பிறகு பேசும் மரபைக் காண்கிறோம். அதைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற பேச்சிலே பொருள் இருக்கிறது என்று கருதுவோமே தவிர, உட்கார்ந்து கொண்டு நான் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளும் நிலைமை இல்லை; அந்தக் கருத்தைத்தான் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவு செய்து, உட்கார்ந்து 'பேசவேண்டும்' என்று கேட்டாலே போதும். அவ்வளவு கூட இல்லையே. எழுந்த உடனே, அதுவும் பேசும் வார்த்தை கூட சரியில்லை.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: அடிக்கடி, ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கட்சித் தலைவர்கள்—அறிஞர் அண்ணா இந்த மாதிரி சொல்லியிருக்கிறார் என்று சொல்வதும், லெனின் இந்த மாதிரி சொல்லியிருக்கிறார் என்பதும், பெருந்தலைவர் காமராசர் இப்படி சொல்லியிருக்கிறார் என்று சபையிலே பேசப்பட்டு வந்தது. அது போல், மார்க்கபந்து, 'ராஜாஜி இப்படி சொல்லியிருக்கிறார்' என்றார். அது இப்படி மேற்கோள்காட்டி பேசும்போது எப்படி பேசவேண்டும் என்று தலைவர் மரபை சொன்னால் தேவலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் பேசலாம். கேட்டு பேசவேண்டும்; அவைத் தலைவர் அனுமதியுடன் பேசவேண்டும். அது எந்தப் புத்தகம், அனுமதிக்கப்பட்ட புத்தகம் தானா என்று புத்தகத்தைக் காட்டி அதை அவர் சொல்லியிருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : புத்தகத்தை மேற்கோள் காட்டிப் பேசுகிறபோது 'contributory factors' என்கிற அளவுக்கு தனது பேச்சுக்கு மேலும் வலிவும்' ஆதாரங்களும் காட்ட புத்தகங்களை படிப்பது தவருகாது. ஆனல் 'condemnation' என்கிற அளவுக்கு வரும்போது உங்கள் அனுமதியுடன் புத்தகத்தைப் படிக்கவேண்டும் என்பது நான் தெரிந்த மரபு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் நினைப்பது, வலிவூட்டுவதாக இருப்பினும் அல்லது அதிலே பிரச்னை எழக்கூடியதா? அது நம் மரபுக்கு புறம்பானதாக இருக்கிறதா என்று முன்கூட்டி நான் தெரிந்துகொண்டால் தானே அனுமதிப்பதற்கு? பேசி விட்டு, பிறகு 'அது சரியில்லை, நீக்க வேண்டும்' என்று சொல்வதைவிட, 'கொடேஷன்' எழுதி வைத்துக் கொண்டு படிக்கலாம். ஆனல் ஒரு புத்தகத்தையோ, பத்திரிகையையோ படிக்கும்போது, அதை என்னுடைய பார்வைக்குக் கொண்டு வந்த பிறகு தான் அதைப் படிக்கவேண்டும்.

[முற்பகல் 10-10.]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தன் பேச்சுக்கு மேற் கோள்கள் காட்ட புத்தகங்களிலிருந்து கொட்டேஷன் படிக்கவேண்டியது அவசியம். அப்படிப் படிக்கிறபோது தங்களிடம் காண்பித்து விட்டுத்தான் படிப்பது என்பது இயலாது. இன்ன புத்தகத்திலிருந்து படிக்கிறேன் என்று குறிப்பிடவேண்டுமே தவிர தங்களிடம் காட்டி விட்டுத் தான் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது சாத்தியம் அல்ல.

MR. SPEAKER : Extracts from books: Members should not quote during a debate extracts from books of which the House is not aware.

என்று முந்தைய பேரவைத் தலைவர்கள் தீர்ப்பளித்திருக் கிறார்கள்.

திரு. கூத்தக்கூடி ச. சண்முகம் : தமிழில் சொல்லுங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : இந்த அவை அறியாத புத்தகத் திலிருந்து கோட் செய்கிறார்கள். கோட் செய்யும்போது இன்ன புத்தகம் என்று சொல்லவேண்டும், அதன் ஸோர்ஸ் சொல்லவேண்டும்.

1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்ன புத்தகம் என்று சொல்வது எனக்குத்தானே. அப்போது அதை அனுமதிப்பதாகப் பொருள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : நியூஸ் பேப்பரிலிருந்து கொட்டேஷன் கொடுக்கும்போது, அந்த நியூஸ் பேப்பரின் சோர்ஸ் சொல்லவேண்டும். சார்ஜ் இருக்குமானால் உங்கள் ப்ரையர் பெர்மிஷன் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புத்தகத்தைச் சொல்லுங்கள், போதும்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : தமிழில் சொல்லுங்கள். நாங்கள் எல்லாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் அல்லவா ?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஒரு முக்கியமான காரியத்தை இது சம்பந்தமாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இராஜாஜி அவர்கள் அல்லது இன்னொரு பெரியார் பெயரைச் சொல்லி இப்படிச் சொன்னார்கள் என்று சொன்னால் அது அவைக்குறிப்பில் ஏறுகிறது. ஆனால் அவர்கள் சொல்லாத வார்த்தைகளாக இருந்து இன்னார் சொன்னார் என்று சொன்னால் இனிமேல் வருகிற சந்ததியினர் அதைப் படிக்கும் போது புத்தகத்தில் இராஜாஜி கூறியதாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே இராஜாஜி அவர்கள் கூறினாரா இல்லையா என்பதை நாம் அறிந்து அந்த மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றால் நலமாக இருக்குமே தவிர இல்லையென்றால் அது பேராபத்தாக முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ராஜாஜி அவர்கள் எழுதியது என்ன புத்தகம் என்று மார்க்கபந்து அவர்கள் சொல்லுங்கள்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : எனது நேரத்தை இடையிடையே பறித்துக் கொண்டதை என் நேரத்திலிருந்து கழிக்காமல் எனக்கு நேரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1973-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் அப்போதிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புத்தகத்தின் பெயரைச் சொல்லுங்கள்.

[1978 ஜனவரி 6

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : இராஜாஜியை கோட் செய்து இராஜாஜி இப்படிப் பேசியதைக் கேட்டேன் என்று நான் சொல்கிறேன். அதை எப்படித் தடுப்பது ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சொன்னபடி நான் அனுமதிக்கிறேன். புத்தகத்தின் பெயரைச் சொன்னால் போதும்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : நான் புத்தகத்தை இங்கே படிக்கவில்லை என்று சொல்லி, அதேநேரத்தில் 1973ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 23-ம் தேதி இந்த அவையிலே பேசியது, அதை உங்கள் முன்னால் வைக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு தொடர்ந்து பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூன்று நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : இடையிடையே குறுக்கீடு செய்த நேரத்தைக் கழிக்கவேண்டுமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது உங்கள் நேரத்திற்குள் சேர்ந்ததுதான்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். 1973ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் இராஜாஜி இந்த அவையில் எப்போது பேசினார் ? அதையும் சொல்லுங்கள்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : பேச்சு என்னிடம் இருக்கிறது. 1973-ம் ஆண்டு Assembly proceedings தலைவர் அவர்களே, இன்று நிவாரணப் பணிகளை தாங்கள் தான் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிவாரணப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றோம் என்று சொல்லுகின்றார்கள். நிவாரணப்பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் இவர்கள் சிறையில் இருந்தார்கள். தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட புயல் நிவாரணப் பணிக்கு மணியார்டர்களாக நிதியை சிறைக்கு அனுப்புங்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அறிக்கை விடுகிறார். மணியார்டர் சிறைக்குச் செல்லுகிறது. சிறைச்சாலைகள் விதிகளின்படி அங்கு இருக்கின்றவர்கள் யாரும் மணியார்டர்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று இருக்கின்ற உத்தரவை

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

மாண்புமிகு முன்னுள் முதல்வராக இருந்திருக்கின்ற காரணத் தால்சிறையிலிருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அறிந்திருப் பார்கள். பல ஆண்டுகளாக முதலமைச்சராக இருந்தவர் இந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள். ஆகவே, இதையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டுதான் தனக்கு மணியார்டர் அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார் களா என்பது தெரியவில்லை.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த முன்னணி வீரர்கள் எல்லாம், தலைவர்கள் எல்லாம் சிறைச்சாலையில் இருந்தபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொறுப் புக்களை புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருந் தார்கள். அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற தமிழக மக்க ளுக்கு நிதி அளிக்கவேண்டும் என்று இருந்தால் அதை பொறுப்பை வகித்துக்கொண்டிருக்கிற புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பெயருக்கு மணியார்டர் அனுப்புங்கள் என்று இவர் கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தால், உத்தரவிட்டிருப்பார்களே யானால், அது நியாயமுடையதாக இருந்திருக்கும். புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பொறுப்பில் நியமித்துவிட்ட பிறகு மணியார்டர்களை அவருக்கு அனுப்ப வேண்டாம். எனக்கு அனுப்புங்கள் என்று சொல்வதானது, வீரியம் பெரிதா அல் லது காரியம் பெரிதா என்பதைக் காட்டுவதாகும். இந்த நாட்டு மக்கள், சிறையிலிருக்கும் எனக்கு எவ்வளவு பணம் அனுப்புகின்றார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்ற வகையில்தான் அப்படிச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

அதே நேரத்தில், இங்கே சிறையில் இருக்கின்றவர்கள் சீக்கிரமாக விடுதலை பெற்று, அதாவது ஜாமீனில் வெளியே வந்து அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த மக்களுக்கு உதவி யிருக்கலாம், அதற்கு மாறுக, சிறையிலிருந்து தலைவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்துவதற்கு வெளியே இருக்கின்ற தொண்டர்களைப் பார்த்து சொல்வது எந்த முறையில் நியாயம் என்பதைக கேட்டுக்கொள்ள விரும் புகிறேன். அப்படி என்று சொன்னால் ஒருவர் கிரிமினல் வழக் கில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொல்லப்பட்ட பிறகு அதற்கான 'பிரைமாபேஸி' கேஸ் இருக்கிறது என்று தெரிந்து கோர்ட்டில் எப்.ஐ.ஆர். கொடுக்கப்பட்டு சார்ஜ் கொடுத்து வழக்கை தாக்கல் செய்வார்கள். அதுவரைக் கும் குற்றத்திற்கு ஆளானவர்கள் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிச் சிறையிலிருப்பவர்களை விடுவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வது என்ன நியாயம்?

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 ஜனவரி 6

Criminal Procedure Code has laid down procedure for the release of criminals.

அப்படியிருக்கின்றபோது, அவர்களை எல்லாம் விடுவிக்க வேண்டும் என்று போராட்டம் நடத்துங்கள் என்று சொல்லுவதும், அதை அனுமதிப்பதும் முதல்வராக இருந்த ஒருவர் கடைப்பிடிப்பது அழகா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் யார் யார் தவறு செய்கின்றார்களோ அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறைச்சாலையில் வைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் சட்டம் இருக்காது, இப்படி விடுதலை செய்வது சரியா, நடந்தது தவறு இல்லையா என்கின்ற விவரத்திற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை .....

திரு. கோ. இளங்கோவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, போராட்டம் நடத்துங்கள் என்று சிறையிலுள்ள தலைவர்கள் சொன்னார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளியே இருந்தவர்கள்தான் போராட்டம் நடத்தவேண்டுமென முடிவு எடுத்தார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : அப்படியென்றால் போராட்டத்தை நடத்துவதற்கு அனுமதிக்கலாமா என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டில் நடைமுறையில் இருக்கின்ற சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் மீறி சட்டத்திற்குப் புறம்பான செயல்களில் கட்சிக்காரர்கள் ஈடுபடுவதை அனுமதிக்கலாமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் இங்கே விளம்பரப் பிரியர்கள் நாங்கள் அல்ல நீங்கள் தான் என்று சொல்லப்பட்டது. நான் யாருக்கும் வக்காலத்து வாங்கி பேசுவதாக எண்ணிக்கொள்ள வேண்டாம். இங்கேயிருக்கின்ற ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாப் முதலமைச்சராக இருந்த குர்ணாம்சிங் அவர்கள் திருச்சிக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு திருச்சியில் நடைபெற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநாட்டில் வாழ்த்துப்பத்திரம் ஒன்று வழங்கப்பட்டது. ஆயில் பெயிண்டால் எழுதப்பட்ட அந்தப் பத்திரம் துணியால் மூடப்பட்டு கொண்டு வரப்பட்டது. கொண்டு வரப்பட்டபோது, அங்கே கலந்து கொண்ட அனைவரும் அது எப்படியிருக்கும் என்பதை ஆவலோடு எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நமது பழம் பெரும்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. சா. மார்க்கபந்து]

பெருமைகளைக் கூறும் பரிசுகள் ஏதாவது இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். பின்னல் அந்தச் சல்லாத் துணியை எடுத்துப் பார்த்தால், அதில் இருந்தது முன்னாள் முதல்வருடைய படம் தான்.

(முற்பகல் 10-20)

இது விளம்பரம் இல்லையா?

மற்றொன்றையும் நான் சொல்ல விழைகிறேன். இந்தப் பகுதியில் மூர் அங்காடியின் அருகில் ஓர் கட்டிட திறப்பு விழா நடைபெறுகிறது. சென்னை கார்ப்பரேஷன் சார்பிலே கட்டப்பட்ட அந்தக் கட்டிடத்தை திறந்துவைக்க அப்போது அமைச்சராக இருந்த மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள் தலைமை தாங்குகிறார்கள். அவர் பேசி முடித்துவிட்டு, இந்தக் கட்டிடத்திற்கு கருணாநிதியின் பெயரை வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றார். இப்படிப்பட்ட ஓர் அறிவிப்பு தரப்படுகிறது. இதைக் கண்ட கமிஷனர், மற்றுமுள்ள அதிகாரிகள் அங்கலாய்த்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் ஏன் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், ஏதோ டைரியில் ஒரு சில நிகழ்ச்சிகளைப் போட்டு விட்டதற்காக அதைக் குறை கூறுகின்றவர்கள், இதையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அதே நேரத்திலே, ஏதோ வழக்குகள், வழக்குகள் என்று சொல்கிறார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான வழக்குகள் போடப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். இந்த ஆறு மாதத்திற்குள் இந்த தமிழக அரசு சாதித்தது என்ன என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். நான் ஒன்றை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விழைகிறேன். இவர்களும் தமிழகத்திலே ஆட்சி நடத்தினார்கள். சென்னைக்கு தண்ணீர் கொண்டு வர வீராணம் திட்டம் என்று சொன்னார்கள். அந்த குடிதண்ணீர்த் திட்டம் போட்டு முடிக்கப்பட்டதா? அதேபோல், கூவம் சீரமைக்கப்பட்டு, அங்கே உல்லாசப் படகுகள் ஓடும், அங்கே காதலர் பவனி வருவார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள், அந்த கூவம் சீரமைக்கப்பட்டதா? ஒரு திட்டம் என்று சொன்னால் ஒரு குறிப்பிட்ட ஐந்தாண்டு அல்லது ஏழாண்டிற்குள் முடித்து நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அதற்காகத்தான் ஒரு திட்டத்தை இன்ட்ரடியூஸ் செய்கிறோம். அதை அமுல் படுத்துவதில் சில நேரங்களில் காலதாமதம் ஏற்படக் கூடும். ஆனால், இங்கே 4 மாத காலத்திற்குள், ஆட்சிக்கு வந்தவர்

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 ஜனவரி 6

கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டுவது என்பது வலுவில்லாததும், பலஹீனமானதும் ஆகும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விழைகிறேன். ஐவர் ஜென்னிங்ஸ், It must be an effective criticism. குற்றச்சாட்டுகள் என்பது பலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்.

மற்றும், இருக்கின்ற பிரச்சினைகளைச் சற்று எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால் தமிழகத்திலே எத்தனை பிரச்சினைகளைச் சந்தித்து, எத்தனைப் போராட்டங்களைச் சந்தித்தது என்பதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, இந்த நாட்டிலே தமிழக அரசு பெருமைப்படக் கூடிய முறையிலேதான் நடந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விழைகிறேன்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்,.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்கப் போகின்றீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இவருக்கு மட்டும் இவ்வளவு நேரம் கொடுக்கிறீர்களே என்று கேட்கப் போகிறீர்கள். ஆளும் கட்சியிலே உள்ள இரண்டு பேர்கள் தங்களுடைய நேரத்தை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நுணுக்கம் எனக்குத் தெரியும். எனவே அமருங்கள்.

(மீண்டும் திரு. கோ. இளங்கோவன், திரு. க. சுப்பு எழுந்து நின்றனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது என்னுடைய உரிமை. இதிலே உங்களுக்கு உரிமை இல்லை. நேரம் கொடுப்பது, யார் பேசுவது என்பதை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் எனக்கு இருக்கிறது. உங்களுக்கு கிடையாது. அமருங்கள். தலைவர்கள் கேட்டால் எனக்கு விளக்கத் தெரியும். தாங்கள் கேட்கத் தேவையில்லை. அமருங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : 'ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்'.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது உட்காருங்கள்.

1978 ஜனவரி 6]

(திரு. க. சுப்பு இருக்கையில் அமர்ந்தவுடன் பேச அனுமதிக்கப்பட்டார்.)

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேறு ஒன்றும் இல்லை. பொதுவாக ஒவ்வொருவரும் இவ்வளவு நேரம் பேசுவது என்று முடிவு செய்வது நல்லது. எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கு, ஆளும் கட்சியிலே இருப்பவர்கள், 10, 15 நிமிடங்கள் பேசுவதற்கு விட்டுக் கொடுப்பது என்று சொன்னால், அது முறையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தக் கேள்வியைக் கேட்க உங்களுக்கு உரிமை இல்லை, உட்காருங்கள். அது எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமை. நான் யாரை வேண்டுமானாலும் பேச அழைக்கலாம். இன்னும் சொல்கிறேன், இந்த அவையின் தலைவர் என்கின்ற நிலையிலே, யாரைப் பேச அழைப்பது, கொடுக்கப்பட்டுள்ள நேரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது, சரி செய்வது போன்றவைகளைச் செய்ய எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதைக் கேட்க உங்களுக்கு உரிமை இல்லை. தயவு செய்து நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாம். அரை மணி நேரமாகிவிட்டது. அமருங்கள். மாண்புமிகு திரு. அழகர்சாமி.....

(திரு. சோ. அழகர்சாமி பேச அழைக்கப்பட்டார்.)

மாண்புமிகு திரு. கி. மஞ்சகரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்க்கபந்து அவர்கள் தனது பேச்சை முடிக்க வில்லை. அருள்கூர்ந்து அவரது பேச்சை முடிப்பதற்கு மட்டும் அனுமதிக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : மந்திரத்தில் மாங்காய் விழாது. புதிதாக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறீர்கள். இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று பார்த்துச் செய்து கொண்டிருக்கிற நிலையில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவது முறையாகுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏதோ மாணவர்களுடைய போராட்டங்கள், தொழிலாளர்களுடைய போராட்டங்கள், ஆசிரியர்களுடைய போராட்டங்கள், மருத்துவர்களுடைய போராட்டங்கள் என்று இப்படி வரிசையாகச் சொன்னீர்கள். அந்தப் போராட்டங்களில் பின்னணியைப் பார்க்கும்போது

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 ஜனவரி 6

அந்தக் கோரிக்கைகள் எப்போது உருவாக்கப்பட்டன? அந்தக் கோரிக்கைகள் இந்த ஆட்சி வந்த பிறகுதான் உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றனவா அல்லது அந்தக் கோரிக்கைகள் பல் லாண்டு காலமாக புழுங்கிக் கொண்டிருந்தனவா என்ற பின் னணியைப் பார்க்கவேண்டும். பல்லாண்டுகளாக இந்தப் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. . . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உழைப்பாளர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எத்தனை முறை மணியடித்தாலும் பேசிக் கொண்டே இருக்கிறார். திரு. அழகர்சாமி அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

(திரு. அரங்கநாதன் உட்கார்ந்துகொண்டே பேசிக் கொண்டிருந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அரங்க நாதன் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டே பேசுவது நியாயந் தானா? இதுதான் நல்ல ஜனநாயக முறையா? இப்படிப் பேசு வதுதான் சட்டமன்ற மரபா? சட்ட மன்றத்தின் மரபைக் கடைப்பிடிப்பது நம்முடைய கடமை இல்லையா? இப்படி உட்கார்ந்து கொண்டே பேசாதீர்கள்.

*திரு சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

இன்று இந்தச் சபையிலே இடங்கள் மாறிய உடனே நியாயங்களும் மாறி விடுகின்றன என்று நினைக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஆளும் கட்சியாக இருக்கும்போது அவர்கள் என்ன காரியங் களை மிகத் தீவிரமாக 'அதுதான் சரி' என்ற வாதத்தைத் தீவிரமாகச் செய்தவர்கள் இப்போது அதைச் செய்யலாமா, அது நியாயமா, அது தவறு அல்லவா என்று சொல்லக்கூடிய நிலையும், இங்கு எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும்போது நீங்கள் எதைத் தவறு என்று சொன்னீர்களோ அது சரி என்று வாதிடக்கூடிய நிலையும் இருக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

மதிப்பிற்குரிய ப.உ.ச. அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். 'நம் இரண்டு பேரையும் ஒரே கட்சி மாதிரி எண்ணிக்கொண்டு நம்மை அழிக்கவேண்டுமென்று ஏதோ கழுகுகள் முயற்சிக்கின்றன; நீங்கள் உஷாராக இருக்க வேண்டும்' என்று ஆளும் கட்சியைப் பார்த்து எச்சரிக்கை செய்தார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு ஒரு பெரிய சந்தேகம் ஏற்படுகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், ஆளும் கட்சியாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏன் எதிர்க்கட்சி வரிசைக்கு வந்து உட்கார்ந்தது என்பதைப் பற்றித் தயவு செய்து சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். கழுகு என்று சொன்னால் தூரப் பார்வை கொண்டது என்று ஓரளவு புரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். தூரப் பார்வை காரணமாக— திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மீண்டும் ஆட்சி அதிகாரத்தில் உட்கார்ந்தால் தமிழகத்திலுள்ள கோடிக்கணக்கான மக்கள், விவசாயிகள், ஆசிரியர்கள், தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள் ஏனைய உழைக்கக்கூடிய மக்கள், நிம்மதியாக இருக்க முடியாது? அவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் நிம்மதியான ஒரு வாழ்க்கையை அவர்கள் அமைத்துத் தரமாட்டார்கள்.

அன்று நன்றாக விளைந்த காலத்தில் உணவுப் பொருள் அரிசி ஒரு கிலோ ஐந்து ரூபாய்க்கு மேல் விற்கப்பட்ட நிலை, அரிசி கிடைக்காத நிலைமை எல்லாம் ஏற்பட்டது பற்றியும், அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றியும் நன்றாக அறிவோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை மேலும் வந்து விடுமோ என்ற பயத்தில், அந்தக் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாது என்ற காரணத்தால்தான் அவர்களை எதிர்க் கட்சியில் உட்கார வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம்.

ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் பொறுப்புக்கு வந்து ஆறு மாத காலந்தான் ஆகிறது. வாஸ்தவந்தான். இரண்டு மாத காலம் சரித்திரமே காணாத புயல் வெள்ளம். இது வரை இத்தகைய புயல் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே நடந்ததில்லை. இவ்வளவு பயங்கரமான புயலை, வெள்ளத்தை என்னுடைய 50, 55 ஆண்டு காலத்தில் நான் கேள்விப் பட்டதும் இல்லை. பார்த்ததும் இல்லை. அதன் காரணமாக அவ்வளவு பேரும் சேர்ந்து நிவாரணப் பணிகள் என்னென்ன செய்ய வேண்டும். மக்கள் உயிரிழந்திருக்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1978 ஜனவரி 6

கிறார்கள், உடைமைகளை இழந்திருக்கிறார்கள்; எதிர்காலத்தில் தமிழக பொருளாதார வளர்ச்சியே பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நிலங்கள் எல்லாம் பாழாகியிருக்கின்றன. மோசமான அளவில் தஞ்சைத் தரணி பாதிக்கப்பட் டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10–30)

அடுத்த ஆண்டு விலையேற்றத்திற்கும் அதே நேரத் திலே மத்திய சர்க்கார் மண்டலக் கொள்கையை வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் இதைச் செய்யக் கூடாது என்று மேலே இருந்து சொல்லிக்கொண்டு, அதன் காரணமாக இந்த நாட்டிலே உள்ள உழைப்பாளி மக்களின் நலனுக்குப் பாதக மாக விரோதமான கொள்கைகளை ஜனதா அரசாங்கம் அறிவித்துக் கொண்டு இருக்கிறபோது விலைவாசிகள் ஏறக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதன் காரண மாக எதிர்காலத்திலே உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு விலைவாசிகள் என்ன அளவிற்கு உயர்ந்துவிடுமோ என்று மக்கள் எல்லாம் பயந்துபோய் இந்த அரசாங்கம் எப்படிச் செய்யப்போகிறதோ என்ற ஒரு ஏக்கத்திலே தயக்கத்திலே இருக்கிற நேரத்திலே, இப்படி புயலால், வெள்ளத்தால், ஏற்பட்ட சேதாரங்களை நீக்குவதற்கும், தேவையான நிவாரண நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டசபையிலே விவாதிப்பார்கள் என்றும் அவர்கள் நமக்கு நல்ல முடிவைத் தருவார்கள் என்றும் மக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே இங்கே இப்படி ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். முதலிலேயே நான் இந்தத் தீர்மானம் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆறு மாத காலத்திலே பல விஷயங்கள் நடந்துவிட்டன. மாணவர்கள் போராட்டம், ஆசிரியர்கள் போராட்டம், இஞ்சினியர்கள் போராட்டம் என்று பல போராட்டங்கள் வந்துவிட்டன. அரசாங்கம் பழைய ஆளுங்கட்சி அனுஷ் டித்த கொள்கையைத்தான் அனுஷ்டித்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன், அது கூடாது. ஏன் என்றால் எந்தப் பிரச்னையாக இருந்தாலும் நான் பார்த்தேன், போராட்டம் ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்றால் இவர்கள் நம்மை எதிர்க்கிறார் களோ, நம்மை கவிழ்க்க நினைக்கிறார்களோ என்று நினைக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, அது எந்தப் போராட்டமாக

1978 ஜனவரி 6] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இருந்தாலும் சரி, பல்லவன் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகள் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, இஞ்சினியர்கள் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, நெசவாளர்கள் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அந்தப் போராட்டத்தின் கடைசியிலேதான் முடிவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். போராட்டம் போராடி அசந்து போகிற நிலைமையில்தான் பேசி முடிக்க சர்க்கார் வருகிறார்கள்.

இந்த நிலைமை கூடாது, போராட்டம் நடத்துகிறார்கள் என்றால் அதிலே நியாயம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, யாரும் தூண்டுகிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டியதில்லை. அதுவும் இப்போது மத்திய சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய கொள்கையின் காரணமாக விலைவாசி ஏறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மக்கள் அவர்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்ற உரிமைகளைக் கேட்டு வலியுறுத்தி போராட்டங்களை ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் கோரிக்கைகள் என்ன, அவை நியாயந்தானா என்றுதான் பார்க்கவேண்டுமே தவிர யாரோ தூண்டுகிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை பழைய தி.மு.க. அரசாங்கத்தின் அணுகுமுறை போன்று இருந்துவிடக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பழைய அரசாங்கம் போராட்டத்தின்போது என்ன செய்தது? விவசாயிகள் அப்போது போராடியபோது பெத்தநாயக்கன் பாளையத்தில் 5 பேர்களைச் சுட்டுக்கொன்று விட்டார்கள். அதற்குப் பதில் அளிக்கிற முறையிலே இந்தச் சட்டசபையிலே போலீசாரைத் தாக்க முயற்சித்தார்கள், ஆகவே துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது என்று சொன்னார்கள். அந்த ஊரிலே போலீஸ் ஸ்டேஷன் கிடையாதே என்று கேட்டதற்கு விளக்கம் கிடையாது. அந்தக் காலத்திலே கருப்புக் கொடி காட்டுகிறபோது எப்படி பாதுகாக்கப் பட்டார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே பார்க்கவேண்டும்.

குருஞ்சாகுளம், எட்டயபுரத்திலே முதலமைச்சர் வருகின்ற நேரத்திலே அதற்கு முன்னாலேயே அங்கே வைத்து இருக்கிற மற்ற கட்சிக்காரர்களுடைய படங்களையெல்லாம் நொறுக்கி கலகம் நடத்தினார்கள். கருப்புக் கொடி காட்டுகிற முறை, விவசாயப் போராட்டத்திலே அந்த அரசு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1978 ஜனவரி 6

நடவடிக்கை எடுத்ததைக் கண்டித்து, குறிஞ்சாகுளத்திலே விவசாயிகள் கருப்புக் கொடி காட்டினார்கள். அப்போது முன்னாலேயே ஆட்களை அனுப்பி அவர்களை அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் நடந்திருக்கிறது.

கருப்புக் கொடி காட்டலாம், அவர்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கிற முறையிலே காட்டலாம், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் சொன்னதைப்போன்று காட்டலாம். ஆனால் யாருக்குக் காட்டுகிறார்களோ அவருக்கு ஆபத்து ஏற்படாமல் காட்டக்கூடிய பொறுப்பை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மதுரையிலே என்ன நடந்தது. நான் மறுநாள் போய்ப் பார்த்தேன், மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்களையும் நெடுமாறன் அவர்களையும் நான் மருத்துவமனையிலே போய்ப் பார்த்தேன். அவர்கள் கண்களைத் திறக்க முடியாமல், ஒரு கண்ணுக்கு ஆபத்து வரும் நிலையிலே சித்தன் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார், நெடுமாறனுக்கும் மண்டையிலே சரியான அடி. இவ்வளவு பெரிய தாக்குதல்களை நடத்த வேண்டுமென்பதற்காக, கறுப்புக் கொடி காட்ட வேண்டுமா என்று யோசிக்க வேண்டாமா? கறுப்புக்கொடி காட்டுவதற்கு உரிமை இல்லை என்று சொல்வது நியாயம்தானா? இதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆளும் கட்சியிலே இருக்கும் பொழுது என்ன காரியங்களை அநியாயம் அநியாயம் என்று சொன்னார்களோ அதே காரியங்களை இப்பொழுது செய்கிறார்கள். சுப்புகூட சொல்கிறார்கள். அவரைக் கேட்டால் சொல்வார், யார் செய்தாலும் தவறுதான் என்று.

மத்திய அரசு அனுசரிக்கின்ற பொருளாதாரக் கொள்கையின் காரணமாகப் பல போராட்டங்கள் எழலாம். பல பிரச்சனைகளுக்காக, கோரிக்கைகளைவைத்து உண்ணாவிரதத்தில் ஈடுபடலாம். அவைகளைச் சுமூகமாகத் தீர்க்க இந்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு சில நேரங்களில் முயற்சி செய்கிறது. இருந்தாலும் அது போதாது. கொஞ்சம் பதட்ட நிலை இருக்கிறது அவர்களுக்கு. எஞ்சினியர்கள் மொட்டையடித்துக்கொண்டு, பிறகு எட்டு நாட்கள் கழித்துத்தான் அந்தப் பிரச்சனை முடிவுக்கு வருகிறது. அதேபோல் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராட்டம். ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷன் வருவதால் அவர்கள் தாங்கள் பாதிக்கப்படுவோமோ என்று ஆசிரியர்கள் பயப்படு

1978 ஜனவரி 6] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கிறார்கள். வேலை போய்விடும் என்று பயப்படுகிறார்கள். 30, 33 தனியார் கல்லூரிகளில் அவர்களுக்கு ஒழுங்காகச் சம்பளம் கொடுப்பது கிடையாது, ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் பாக்கி இருக்கிறது. 600 ரூபாய் சம்பளத்திற்கு 300 ரூபாய் தான் கொடுக்கிறார்கள். திடீரென்று வீட்டிற்குப் போகச் சொல்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் பாதுகாப்பு வேண்டும், எதிர்காலத்தில் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விடுமோ என்ற அச்சம் நீங்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷன் வருவதால் வேலை யிழந்து விடுவோமோ என்று அஞ்சுகிறார்கள். எனவே, அவர்களைக் கூப்பிட்டுப்பேசி முடிக்கவேண்டுமே தவிர சட்டம் காரியத்தைச் செய்யும் என்ற முறையில் பேசக்கூடாது. அவ்வாறு செய்தால் ஆத்திரம் மூட்டத்தான் பயன்படும், பிரச்னைகளைத் தீர்க்கப் பயன்படாது.

அதேபோல் மீனவர்கள் போராட்டம், மாணவர்கள் போராட்டம் போன்ற எந்தப் போராட்டமாக இருந்தாலும், அந்தக் கோரிக்கைகளை வைக்கக் கூடியவர்களை அழைத்துக் கேட்கவேண்டும். தொழிலாளர்கள் பிரச்சனை இன்றைக்குச் சுமுகமாக முடிக்கப்படுகிறது. மேலும், பேச்சு வார்த்தை முடிந்து அதிலுள்ள நியாயத்தை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இவைகளையெல்லாம் ஏன் நான் சொல்கிறேன் என்றால், முதலிலேயே சொன்னேன், எனக்கிருக்கின்ற சந்தேகத்தைச் சொல்கிறேன். தூரப் பார்வையுள்ள கழுகுகளைப்போல், இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கழுகுகள் என்று நான் யாரைச் சொல்கிறேன் என்றால், உழைப்பாளிகள், பொதுமக்கள் தூரப்பார்வையோடு இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இந்த ஆட்சி நமக்குச் சாதகமாக இருக்குமா, அனுசரணையாக இருக்குமா, நம்முடைய இன்னல்களைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவில்லை என்றால், அவர்களை நம்பினோம், இவர்களை நம்பினோம், இவர்களும் நமக்கு விரோதமாக இருக்கிறார்களோ என்று எண்ணும் நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடாது. கோடிக் கணக்கான உழைப்பாளி மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தை நம்பி நமக்கு நல்ல வாழ்வு கிடைக்கும் என்று எண்ணி வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கையை நிறைவேற்றும் வகையிலே பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1978 ஜனவரி 6

புயலின் பொழுது செய்த காரியங்களைப் பாராட்ட வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திலும், மதுரை மாவட்டத்திலும், திருச்சி மாவட்டத்திலும் கூடுமான வரையில் பல கிராமங்களுக்கும் போனேன். பலயிடங்களில் மிகவும் திறமையாக, ஐந்தாறு நாட்களுக்குள்ளாகவே அதிகாரிகள் வேகமாகப் பல காரியங்களை ஆற்றியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, ஒருசில இடங்களில் குறைபாடு இருக்கலாம், ஆனல் பெரும்பகுதி இடங்களில் நல்லமுறையில் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, முன்பிருந்ததை விட அதிகமாக்கி 200 ரூபாய் என்று அதிகமான உதவித் தொகையை அளித்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வாங்கி 300 ரூபாய் என்று வாங்கிக் கொடுப்பது என்று பல நல்ல திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, காலாகாலத்திலே செய்தார்கள். அவர்களிடம் கேட்டோம் என்ருல், உதவி வந்தது என்று திருப்தியோடு சொன்னர்கள். அந்தமாதிரியான செயல்களை மேலும் செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு மீனவர்கள் போராட்டம், ஆசிரியர்கள் போராட்டம், மாணவர்கள் போராட்டம், எஞ்சினியர்கள் போராட்டம் போன்ற இம்மாதிரியான போராட்டங்களில் வழக்குகள் தொடர்ந்திருந்தால் அந்த வழக்குகளையெல்லாம் வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரியாக இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி நீண்ட நாட்களாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும், இன்னும் திறக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

சென்ற முறை பல வாக்குறுதிகள் கொடுக்கப்பட்டன. முன்பு டெண்டல் ஹைஜினிஸ்ட்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறோம், வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள், இந்த மாநிலத்தின் பல பகுதியிலேயிருந்தும் வந்து சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி அருகில் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள நாங்கள் அமைச்சரிடத்தில் சொல்லி, அமைச்சரும் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஒரு ஆண்டுக்கு 20 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்குத் திட்டமிடுகிறோம் என்று சொன்னர்கள். இன்றைக்கு

1978 ஜனவரி 6] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அம்மாதிரியான உத்திரவு இன்னும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்று அவர்கள் புகார்கள் சொல்கிறார்கள். ஆண்டுக்கு 20 பேர்கள் வீதம் வேலை தருகிறோம், 100 பேர்தான் இருக்கிறார்கள், ட்ரெயினிங் கொடுத்திருக்கிறோம், வெளியிலே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்று சொன்னதை இதுவரையில் செய்யவில்லை. எனவே, கொடுத்த வாக்குறுதிகளை, சொன்ன கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அதிலே, பழைய அந்தப் போக்கை நீங்கள் கடைப்பிடிக்கக் கூடாது. ஏனென்றால், ஆட்சிக்கு

[முற்பகல் 10-40]

வருவதற்கு முன்னாலே என்னென்னவோ சொன்னார்கள். ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு பல காரியங்களை நேர்மாறாகச் செய்தார்கள். நேர்மாறாகச் செய்தது மட்டுமல்ல, அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏழைகளுக்குப் பல துன்பமும், துயரமும் இருந்தது. அதனால், இன்றைக்குத் தூரப் பார்வையோடு இருக்கிற கழுகுகள் இந்தப் பக்கம் தூக்கி வைத்தன. ஆகவே, நீங்கள் அதைப் படிப்பினையாகப் பெற்று, காரியங்களை ஆற்றவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அவர்களுடைய, கோரிக்கைகளையும் தொடர்ந்து வைத்திருக்கிறோம். அதையும் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும்.

விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட பலவிதமான சட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம். அது, கிராமப்புறத்திலேயிருக்கிற பெரும்பகுதி மக்கள் பிரச்சனை. நேற்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் அழகான கொள்கையைச் சொன்னார்கள். அதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை உழுகிறவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்பது. அதுதான் எங்கள் இலட்சியம். அதை நோக்கி, கொஞ்சம், கொஞ்சமாகப் போகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், அதற்கு முன்னதாக நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுகிற காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1978 ஜனவரி 6

குறிப்பாக, என்னுடைய மாவட்டத்தில் கோடரங்குளம், வெள்ளார்குளம் என்ற ஊர்களிலே, பலவிதமான இடங்களிலே இன்னும் நிலவெளியேற்றம் நடக்கிறது. முதலில், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதை தடுத்து நிறுத்திவிட்டு பிறகு அவர்களுக்கே சொந்தமாக ஆக்க வேண்டும். நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவது எந்த ரூபத்திலே வந்தாலும், கோர்ட்டுகளின் மூலம் வந்தாலும், ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளின் மூலம் வந்தாலும், வேண்டுமென்றே ஆட்களை வைத்து வெளியேற்றுகிற நிலையிருந்தாலும், யாரையும் வெளியேற்றக் கூடாது என்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

அதோடு விலை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் விளைச்சல் எல்லாம் குறைச்சல். வெளியிலேயிருந்து வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதெல்லாம் நியாயம்தான். மத்திய அரசாங்கம் குறுக்கே நிற்கிறது. நான்கு மாநிலங்களைச் சேர்த்து, மண்டலமாக வைத்ததால் விலைவாசிகள் உயரும். விவசாயிகளுக்கு விலை கிடைக்கவில்லையென்று சொல்கிறோம். சாதாரண விவசாயிகளுக்கு விலை கிடைக்கவில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில், அதிகமாக ஸ்டாக் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு, விலை அதிகமாகப் போகப் போகிறது, ரூ. 100-க்குப் உயரப் போகப் போகிறது. ஆகவே, சர்க்கார் இப்பொழுதே விலையைக் கூட்டிக் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை, ஸ்டாக் வைத்துக்கொண்டு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக, 16,000 நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து, உணவுப் பொருள்களையெல்லாம் சேர்த்து வைத்து விநியோகம் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால், வரும் காலங்களில், அரசாங்கத்திற்கும் நெருக்கடி வந்து சேரும், பொது மக்களும் கஷ்டப்படுவார்கள், மத்திய சர்க்காரும் கையை விரிக்கும். ஆகவே, இந்த நடவடிக்கையை சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய சார்பிலே எதிர்த்து முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை மீது இந்த மாமன்றத்திற்கு நம்பிக்கையில்லையென்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், ஜனதா கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற விவாதங்களைப் பார்க்கும்போது, ஒருவேளை, ஒருவெளி மாநிலத்திலே யிருந்து அல்லது நம்மோடு அதிகத் தொடர்பில்லாத எவராகிலும் இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற விவாதங்களைப் பார்ப்பார்களானால், ஏதோ இரண்டு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் இங்கே விவாதிக்கப்படுகின்றன என்ற எண்ணம் தோன்றக்கூடிய அளவில் விவாதங்கள் அமைந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. ஒன்று, இன்று ஆளுகின்ற அரசின்மீது நம்பிக்கையில்லை யென்ற தீர்மானம். மற்றொன்று, ஏற்கனவே இந்த மாநிலத்தை ஆண்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் மீது நம்பிக்கையில்லையென்ற அடிப்படையில் அந்த ஆட்சியின்போது ஏற்பட்ட பல்வேறு குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிற முறையில் இந்த விவாதம் அமைகிறது. ஆனால் பாராளுமன்ற முறைப்படி, ஒருவேளை, எனக்கு அந்த அளவு அனுபவம் இல்லையென்று சொன்னாலும், அது முறையாக இருக்கிறதா என்பது என்னுடைய ஐயப்பாடு. காரணம், இங்கே இருக்கிற தீர்மானத்தையொட்டி நாம் விவாதிப்பது நலமாக இருக்கும். ஆளுகின்ற பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறவர்களுக்கும் அது உதவியாக இருக்குமென்ற முறையிலே அது அமையும். அதற்கு மாறாக இரண்டு தீர்மானத்தை ஒட்டிப் போவதுபோல, ஒன்று 'போஸ்ட்மார்ட்டம்' இன்னொன்று இப்பொழுது இருக்கின்ற 'ஆபரேஷன்' போல் அமைவது நிச்சயமாக வரவேற்கத் தக்கதல்ல என்பதனைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நேற்றைய தினம் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் ஆளுங்கட்சிக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அடிப்படையிலே எந்த விதமான வித்தியாசமும் இல்லை; ஆனால் அன்றுட நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்த வரையில் கருத்துவேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாகப் பேசினார்கள். இன்றைய தினம் கூட மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் ஆளுங்கட்சிக்கும், முக்கியமான எதிர்க்கட்சிக்கும் இடையே நெருங்கிய உறவு இருக்கிறது. அவர்களை மற்றவர்கள் அழிக்க சதி செய்வது போல் பொருட்பட இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்.

நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், நாங்கள் ஏற்கனவே சென்னையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நேரத்திலேயே சொன்னோம். இந்த இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்றுதான். கொள்கை

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1978 ஜனவரி 6

அடிப்படையிலே வித்தியாசமே இல்லை என்று அந்தக் கட்சி தோன்றிய காலம் முதல் கூறி வருகிறோம். ஆக என்னைப் பொறுத்தவரையில் கொள்கை ரீதியாகவும், நடை முறை முறைகளாலும் இந்த அரசின் மீது இருக்கிற பல் வேறு குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது, அவகாசம் இருக்கிறது என்பதனை முதற் கண் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரும்போது—அவர் பாராளுமன்ற முறைகளைப் பற்றி மிகத் தெரிந்தவர்கள், முறையாகச் செயலாற்றுகிறவர்கள், அதிலே நம்பிக்கை உள்ளவர்கள். அவர்கள் ஒரு முக்கியமான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறார்கள் என்று இருந்தாலும் கூட, பாராளுமன்ற முறைப்படி எதிர்க்கட்சியையும், இங்கே இருக்கிற இதர எதிர்க்கட்சிகளையும் கலந்து ஆலோசித்துக் கொண்டு வருகின்ற முறையைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். அது உண்மையிலேயே வருந்தத் தக்கதாகும்.

ஆகவே, என்னைப் போன்றவர்கள் பெரிய வாய்ப்பினை இழந்திருக்கிறோம் என்பதனைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்குள்ள எண்ணிக்கை பலம் இருக்கிறது என்று நினைக்கலாம். ஆனால் உண்மையிலேயே நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தினுடைய ரிசல்ட், இந்த அரசு மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதால் இந்த அரசை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடம் இருக்கும் சக்தி மட்டும் போதாது. இங்கே இருக்கின்ற அனைத்து எதிர்க் கட்சியினரையும் சேர்த்துக் கொண்டு ஆளுகின்றவர்களில் சிலரைச் சேர்த்தால் தான் எதிர்பார்ப்பது நடக்கும். ஆகவே, அந்தச் சூழ்நிலையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற நிலை, இந்த அரசை மாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவருக்கு இல்லை என்று நான் கருதுகின்றேன்.

என்றாலும் கூட எதிர்க்கட்சிகளைக் கலந்து ஆலோசித்துக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும் என்பதனை மீண்டும் கூறிக் கொள்கிறேன். அதே போல ஆளுகிற பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அவர்கள் தருகிற அந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கக்கூடிய மிருக பலத்தை—அந்த எண்ணிக்கையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) தப்பில்லை,

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

பார்லிமெண்டரிதான். ஆனால் அவர்கள்கூட இந்தத் தீர்மானத்தைச் சர்வசாதாரணமாக நினைக்கிறார்கள். ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். குறைகளைக் கூறுவதற்காக அல்ல. இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற மக்களுடைய எண்ணம் இந்த அரசின் மீது எந்தவகையிலே இருக்கிறது என்பதனை இந்த அரசு சிந்திப்பதற்குச் சில காரணங்களை எடுத்துக் கூற இந்தத் தீர்மானம் வழி செய்கிறது என்பதனைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10.50]

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பாகவே, இந்த நாட்டில் எவரும் விரும்பாத நெருக்கடி நிலையை ஆதரித்தார்கள். இந்த தேசத்தில் சர்வாதிகார ஆட்சி நடைபெற்ற போது சர்வாதிகார ஆட்சியை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றார்கள். ஆகவே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஜனநாயகத்தின் மீது தேவையான நம்பிக்கை இல்லை என்பதையும் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பாராளுமன்றத் தேர்தலில் கூட இந்த சர்வாதிகார ஆட்சியை நடத்திய அந்தக் கட்சியோடு உடன்பாடு செய்து கொண்டு அவர்கள் தேர்தலில் நின்ற நிகழ்ச்சியை நாம் மறக்க முடியாது.

ஆனால் இந்த அரசுக்கு நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். பாராளுமன்றத் தேர்தலில் ஜனதா கட்சி வெற்றி பெற்று, மத்தியில் ஜனதா ஆட்சி வரவில்லை யென்றால், உண்மையிலேயே இங்கே இன்றையதினம் முதலமைச்சராக வீற்றிருக்கும் மாண்புமிகு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள், இங்கே நிதி அமைச்சராக இருக்கும் மனோகரன் அவர்கள் முதலமைச்சராக, நிதியமைச்சராக முறையே இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்குமா என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் நீங்கள் அதை மறந்து விட்டீர்கள். மறந்ததால் என்ன வருகிறது என்றால் உங்களுக்கு ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லை. சர்வாதிகாரத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதைத்தான் அது சுட்டிக் காட்டுகிறதே தவிர மற்றது இல்லை என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்திரா காந்தியோடு அன்று மிக நெருங்கிய உறவு வைத்துக் கொண்டு இருந்தீர்கள். பரவாயில்லை. அந்த உறவு இன்றும் நீடித்து இருப்பது உங்களுக்கு நல்லது அல்ல,

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1978 ஜனவரி 6

நாட்டுக்கும் நல்லது அல்ல என்பதையும், நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், நம்முடைய முன்னாள் பிரதமர் இந்திரா காந்தி தேர்தல் வைத்த காரணத்தால்தான் தற்போது மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பிரதம அமைச்சராக இருக்கிறார் என்பதை நான் மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதிலே என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறது ?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் இந்த நாட்டிற்கு ஜனநாயகம் வேண்டுமா அல்லது சர்வாதிகாரம் வேண்டுமா என்ற ஒரே கேள்வியைத் தான் மக்களிடையே வைத்து இந்தப் பாராளுமன்றத் தேர்தலை நடத்தினார்கள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் தமிழ் நாட்டிற்கு வருகை தந்தபோது நீங்கள் அவர்களை வரவேற் றீர்கள். நான் குறைகூறவில்லை. காரணம் அந்தத் தனி மனிதரை இன்னொருவர் வரவேற்பதற்கோ பாராட்டு வதற்கோ தனி உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் திருமதி இந்திரா காந்தி சாதாரண மனிதராக தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தபோது அவர்கள் இந்த தேசத்தின் பிரதம அமைச்சர் அல்ல. அவர் ஒரு சாதாரண திருமதி இந்திரா காந்திதான் என்பதை நிச்சயமாக முதலமைச்சர் அவர்கள் மறந்து இருக்கமாட் டார்கள் என்றுதான் கருதுகிறேன்.

ஆனால் அவர்கள் இங்கே வருகின்றபோது தமிழகத்தில் நிலை எப்படி இருந்தது என்பதை தமிழகத்தில் முதலமைச்ச ராக இருக்கிற மாண்புமிகு எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் நிச்சயமாக மறந்து இருக்கமாட்டார்கள். ஏன் என்று சொன்னால், அம்மையார் அவர்களுடைய 19 மாதகால சர்வாதிகார ஆட்சியில் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு கொந்தளிப்பு உணர்ச்சியோடு இருந்த சூழ்நிலை மட்டுமல்ல, பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் இந்த தேசத்திற்கு நெருக்கடி நிலையை அன்றைய பிரதம அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் அறிவித்த 100—வது நாள் மனம் நொந்து இறந்தார்கள் என்பதையும் தமிழகம் மறக்க முடியாது. அது

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

மட்டுமல்ல, ஜனநாயக அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு ஜனநாயகம் கொலை செய்யப்பட்டது. இந்தச் சூழ்நிலையில் மக்கள் உள்ளம் கொதித்து எழுந்து இருக்கின்ற நேரத்தில், * * *என்று சொன்னால் அது தேவைதானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுடைய கட்சி ஆளுகின்ற கேரள மாநிலத்தில். . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி தலைவர்களில் ஜனதா கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கருத்தினைச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். நான் ஏன் போய்ப் பார்த்தேன் என்பதற்கு முன்பே இந்த அவையில் விளக்கம் தெரிவித்திருக்கிறேன். தயவு செய்து ஒரு முறை அதைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* * * அதை குறிப்பில் அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.* * * * வந்தவர்களை பொறுப்பிலே இருக்கிற அரசு வருகிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பிலே இருக்கிற அரசு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைத் தான் செய்தது என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * என்ற வார்த்தையை சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : முதலமைச்சர் அவர்கள் நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு விளக்கம் அளித்தபோது திருமதி இந்திரா காந்தியைச் சந்தித்தது பற்றி முன்பே விளக்கம் அளித்ததாகச் சொன்னார்கள். எப்பொழுது ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : திருமதி இந்திரா காந்தியைச் சந்தித்தது பற்றி அல்ல. நான் மீண்டும் சொல்கிறேன், அவசர காலச் சட்டத்தை நாங்கள் ஏன் ஆதரித்தோம் என்பதைப் பற்றித் தான்.

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திரா காந்தி அவர்களைப் பற்றி இவ்வளவு கடுமையாக சர்வாதிகாரத்தைத் தாக்கிப் பேசுவதற்கு ஆட்சேபனை கிடையாது. ஆனால் மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதில் வீரராகத் திகழ்ந்தவர். அவர் இதைக் கண்டு இறந்து விட்டார் என்று சொல்வதற்கு சங்கடமாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இது சம்பந்தமாக விளக்கம் கூற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு விளக்கம் சொன்னார்கள். அதற்கு மேலேயும் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் கூட இது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்று வருகிறபோது அரசால் செய்யப்பட்ட பல காரியங்களை இங்கே சுட்டிக் காட்டுவதில் தவறு இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.** ஏர் போர்ட்டிலே சொன்னார், திருமதி இந்திரா காந்தியைப் பார்த்துவிட்டு உடனே அவர் சொன்னார். எனக்கு எப்போழுதுமே இந்திரா காந்தி மீது மரியாதை உண்டு. அதற்காகத் தான் நான் போய்ப் பார்த்தேன் என்று கூறினார்கள். ஆனால் பின்பு ஒரு முறை அந்த அறிக்கைக்கு மாறுபட்ட கருத்தில் அம்மையார் அவர்கள் இங்கே வருவது சரியல்ல என்று கூறுவதற்காகத்தான் போனேன் என்று சொன்னார்கள். அது எதுவாக இருந்தாலும் எனக்குக் கவலையில்லை. நான் கூறுவதெல்லாம்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, எனது மதிப்பிற்குரிய ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேச்சுக்களுக்கிடையிலே என்னென்ன பேசி இருக்கிறேன் என்பதை எல்லாம் விட்டு விட்டு அவருக்குத் தேவையான முதல் இரண்டு வார்த்தைகளை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு ஒற்றுமைப்படுத்தி பேசுவது பொருத்தமுடையது ஆகிவிடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள் இதிலே என்ன இன்பர்மேஷன் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது ? உங்களுக்கு ஒன்றும் கேட்க வேண்டியதில்லை.

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் **கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.**

1978 ஜனவரி 6]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் கூறுவதெல்லாம் தமிழ் நாட்டிற்கு அம்மையார் அவர்கள் அன்றைய தினம் வராமல் இருந்திருந்தால் தமிழ் நாட்டில்.....

(திரு. ஏ. ரகுமான்கான் எழுந்தார் .....)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஏதாவது விதிமுறைக்கு மாறுபட்டிருந்தால் நீங்கள் சொல்லலாம். ஒவ்வொருவரும் எழுந்து உங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் நேரம் அதிகம் ஆகிகொண்டே இருக்கும். உட்காருங்கள்.

[முற்பகல் 11-00]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்தை உன்னிப்பாக கவனித்துக்கொண்டு வருகிறேன். பின்னால் பதில் சொல்லலாம். பேசுவதற்குக் குறுக்கீடாக இருக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் கூறுவதெல்லாம், அம்மையார் அவர்கள் இங்கே வராமல் இருந்தால் அவர்களை இந்த அரசு அம்மையாரோடு ஏற்கெனவே இருந்த நல்லுறவின் காரணமாக, வருவதைத் தடுத்திருந்தால் இங்கே நடைபெற்ற பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமல் இருந்திருக்கும். காஞ்சிபுரத்திற்கு அம்மையார் போகிற வழியில் அங்கே இருந்த கலெக்டர் அவர்கள் அம்மையாரைத் தடுத்து நிறுத்தி உள்ளே போகக்கூடாது, விரும்பத் தகாத காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெற இருக்கின்றன. திரும்பிப் போங்கள் என்று கூறினதும் அம்மையார் அவர்கள் திரும்பிப் போனார்கள். அதை மீறி துணிந்து போவதற்கு அம்மையார் அவர்களுக்கு தைரியம் இல்லை. நிச்சயமாக நான் அதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் அந்தக் கருத்துப்படி காரியம் ஆற்றியிருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் மீண்டும் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனது மதிப்புக்குரிய ஜேம்ஸ் அவர்கள் சட்டம்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 6

படித்தவர், என்னைவிட அதுபற்றி நிறைய அவருக்குத் தெரியும். இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்த அவையில் அதிகமாக இருந்து பழக்கப்பட்டவர்கள். அந்த வகையில் ஒரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முதலமைச்சர் அனுமதி பெறுமல் வெளிமாநிலத்திலிருந்து பிரதமராக இருந்த ஒருவர் வந்து காஞ்சிபுரம் போன்ற இடங்களுக்குச் செல்லும் பொழுது வேறு பாதையில் அழைத்துச் செல்வது என்கிற நிலைமை எப்படி அவராகச் செய்ய முடியும் என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதுபோலவே தான் பாதுகாப்பு கொடுப்பதும், பாதுகாப்புக் கொடுத்தும் பாதுகாப்பு நிச்சயமாக வெற்றி பெறுத நேரத்தில் வேறு வகையில் பாதுகாப்புக் கொடுத்து திருப்பி அனுப்பவேண்டிய பொறுப்பும் ஒரு அரசுக்கு உண்டு என்பதும் அதை நிறை வேற்றக்கூடியவர்களாக ஆங்காங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் செயல்படுகிறார்கள் என்பதும், செயல்பட மறுக்கின்றவர்கள் பின்னால் கடுமையான நடவடிக்கைக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதையும் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர் கள் கூறிய அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அவர் களைவிட நான் அறிவு செறிந்தவன் என்று ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. அந்த அளவுக்கு இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச் சரை மரியாதையோடு தான் வைத்திருக்கிறோம். அது தவிர மற்ற கருத்துக்களை எல்லாம் முதலமைச்சர் என்ற முறையில் விளக்கம் கூறினார்கள். அதை அங்கே விட்டு விடுகிறேன்.

நான் கூறுவதெல்லாம் கேரளாவில் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அங்கே அம்மையார் போகவில்லை. ஆந்திர மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அங்கும் அவர்கள் போகவில்லை. ஆனால் கர்நாடக மாநிலத்தில் அங்கே முதலமைச்சர் தேவராஜ் அர்ஸ் இருந்த காரணத்தால் அங்கே போனார்கள். நான் இதைக் கூறுகிறபொழுது அதிக விளக்கமாக கூறுவதற்கு காலம் இடம் கொடுக்காது என்ற காரணத்தால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்கு கிரகிக்கக்கூடிய சக்தியுள்ளவர் என்பதால் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த அளவுக்கு நம் உடன் பிறப்புக்கள் பலர் உயிர் இழக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நடை

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

பெறுவதற்கு அந்த அம்மையாரின் வருகைதான் காரணமாக இருந்தது என்பதை நிச்சயமாக இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன். கறுப்புக் கொடி காட்டப் பட்டது. ஜனதா கடசியைப் பொறுத்தவரையில் கறுப்புக்கொடி நிகழ்ச்சியில் நாங்கள் இல்லை.....

திரு. துரை முத்துசாமி : பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர்...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தயவுசெய்து அமருங்கள். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அனைத்தையும் கவனித்துக்கொண்டு அவர் பேசும்பொழுது பதில் தருகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார் கள். அந்த அடிப்படையில் நீங்கள் தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தமிழ்நாடு ஜனதா கட்சியின் சார்பில் கறுப்புக்கொடி நிகழ்ச்சியில் நாங்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை என்று ஒரு அறிக்கை விட்டிருந்தோம். ஜனதா கட்சித் தொண்டர்கள் கறுப்புக் கொடி நிகழ்ச்சி யில் கலந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் எத்தனை ஜனதா கட்சித் தொண்டர்கள் மீது பொய் வழக்குகள் சுமத்தப் பட்டிருக்கின்றன ? மதுராந்தகம், கும்பகோணம், காஞ்சிபுரம் போன்ற இடங்களில் பல வழக்குகள் ஜனதா கட்சித் தொண்டர்கள் மீது செக்ஷன் 307, இன்னும் கான்ஸ்பிரசி போன்ற அபாண்டமான குற்றங்களுக்காக பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

நான் முதலமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே ஜனதா கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இதில் இல்லை என்று சொன்னால், ஏதோ போலீஸ் ஒரு வேளை முதலமைச்சர் அவர்களின் சம்மதம் இல்லாமல் நடந்திருக்க லாம். ஆங்காங்கிருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகள் இந்திரா காந்தியிடம் நெருக்கமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல, ஹை லெவலில் இருக்கிற அதிகாரிகள் கூட இருக்கின்றார்கள். ஆக அவர்கள் செய் கின்ற காரியத்தை தடைபடுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, இந்திரா காந்தி அம்மையாரை மத்திய அர சாங்கம் டெல்லியில் கைது செய்தபோது தமிழ் நாட்டில் எத்தனை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன ? எவ்வளவு தூரம்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1978 ஜனவரி 6

வன்முறை தாண்டவம் ஆடிற்று என்பதை இந்த அரசு மறந்திருக்க முடியாது. அக்டோபர் 3, 4 தேதிகளில் மதுரையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் மாதிரி வரலாற்றிலேயே நடந்திருக்கிறதா என்பதை அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்திரா காந்தி அம்மையார் கைது செய்யப்பட்டால் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் ஏன் இத்தனை ஜனதா கொடிகள், கம்பங்கள் வெட்டி தகர்க்கப்பட வேண்டும்? தீக்கிரையாக்கப்பட வேண்டும்? மற்ற மாநிலங்களில் ஏன் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவில்லை என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, வேறு மாநிலங்களில் ஏன் நடக்கவில்லை என்று என்னைக் கேட்டால் நான் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும் என்பதை தயவுசெய்து அவர் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, நான் நன்றாக சிந்தித்து தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் சிந்தனைக்கு இவற்றைக் கூறினேன். நான் கூறுவதெல்லாம், மதுரையில் இந்திரா காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவருடைய தலைமையில், ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற ஊர்வலத்தில் சென்றவர்கள் பயங்கரமான ஆயுதங்களைத் தாங்கிச் சென்று கொண்டிருந்தபோதும், அங்கே நின்றிருந்த போலீஸ், அத்தனையையும் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள் என்று சொன்னால் இது சம்பந்தமாக இந்த அரசு என்ன விளக்கத்தை கூறவிருக்கிறது என்றுதான் கேட்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் இந்த அரசின் கவனத்திற்கு ஏற்கெனவே பல முறை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக, ஜனதா கட்சியின் சார்பில் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக, இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்றால், இந்த அரசின் அனுமதியோடு தான் அந்தப் போலீசார் நடந்து கொண்டார்கள் என்று நான் குறிப்பிடுவது நிச்சயமாக பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்பதை கூறவிரும்புகிறேன்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அன்றையதினம் ஊர்வலம் தெரு வீதியாகச் சென்றது. வன்முறையாளர்களால் அங்கே இருக்கிற பல கடைகளை அடைக்க பலாத்காரப்படுத்தப்பட்டார்கள். அடைக்க மறுத்த கடைகள் எல்லாம் தாக்கப்பட்டன, கடைக்காரர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள் என்பதை இந்த அரசு நிச்சயம் மறந்திருக்க முடியாது. காந்தி ஜெயந்தி பந்தலும், பல்வேறு ஜனதா கட்சி சார்பில் அமைக்கப் பட்டிருந்தவைகள் எல்லாம் இழுத்து கீழே தள்ளப்பட்டு தீக்கிரையாக்கப்பட்டன என்பதை இந்த அரசு முன்பே அறிந்திருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக, மதுரையில் சி. 1, பி. 4, பி. 7 காவல் நிலையங்களுக்கு தகவல்கள் கொடுத் திருக்கின்றோம். ஏன் இதுவரையில், இது சம்பந்தமாக அரசால், போலீஸ் இலாக்காவால் நடவடிக்கை எடுக்கப் படவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

எத்தனை ஜனதா கட்சித் தொண்டர்கள் காயமுற்றார் கள், எத்தனை பேர்கள் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப் பட்டார்கள் என்பதை நிச்சயம் இந்த அரசு மறந்திருக்க முடியாது. காமராஜர் இளைஞர் எழுச்சி மன்றம், மதுரை யில் வன்முறையாளர்களால் தாக்கப்பட்டது. ஜனதா கட்சி சார்பில் ஒரு ஊர்வலம் ஆரம்பிப்பதற்கு மேற்கு வீதியில் கூடியபோது அங்கே கூடிய ஜனதா கட்சித் தொண்டர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். சோடா பாட்டில்களால், சைக்கிள் செயினால் பயங்கரமான ஆயுதங்களால் தாக்கப்பட்டார்கள். போலீஸாருடைய முன்னிலையில், அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டு நின்றிருந்தபோது இத்தனை நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. போலீசார் குற்றவாளிகளை கைது செய்யவோ நடவடிக்கை மேற் கொள்ளவோ செய்யாமல், ஜனதா தொண்டர்களின் மீது லத்தி சார்ஜ் நடத்தியிருக்கிறார்கள். இதை இந்த அரசு அனுமதிக்கின்றதா, அல்லது நாங்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த அரசு விரும்புகிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[மு.ப. 11-10]

இன்று நிச்சயமாக காவல் துறையினர் ஒருதலைப்பட்ச மாக நடந்துகொள்கின்றார்கள், அதற்கு இந்த அரசுதான் பொறுப்பு என்று இங்கே நான் குற்றச்சாட்டாக கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1978 ஜனவரி 6

அது மட்டுமில்லே. இந்திரா காந்தி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட நேரத்திலே, தென்காசியில் நெல்லை மாவட்ட கலெக்டரே இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்களைக் கூப்பிட்டு, ''தலைவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றார், நீங்கள் என்ன தூங்குகின்றீர்களா, உடனே ஊர்வலங்களுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யக்கூடாதா'' என்று கேட்கின்றார். இதை பொறுப்புணர்ச்சியோடுதான் சொல்லுகிறேன் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து நான் கூற விரும்புவதெல்லாம், இங்கே மக்கள் ஆட்சி நடைபெறவில்லே. நெருக்கடி காலத்தில் எப்படிப்பட்ட முறையில் அதிகாரிகளால் அரசு நடத்தப்பட்டதோ அதே போல, துரைத்தனத்தாரால்தான் இன்றைய ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். தேர்தல் நடைபெற்ற பின்னர் மக்கள் ஆட்சி நடக்கிறது என்றால், There must be an elected Government. Elected Government represented by Ministers என்று இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக இப்போது நடைபெறுவது உயர்மட்ட அதிகாரிகளால் நடைபெறும் ஆட்சியாகத்தான் இருக்கிறது. நடைபெறும் ஆட்சி ஜனநாயக ஆட்சியில்லே, மக்கள் ஆட்சி நடைபெறவில்லே என்பதனை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) துணைத் தலைவரவர்களே, நேற்றையதினம் எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே யாரும் பேசவில்லே. இரண்டுநாள் ஒதுக்கியிருந்தும் கூட நாங்கள் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லே. எனவே சற்று தாராளமாக எனக்கு நேரத்தை வழங்கினால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. கே. கந்தசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், இப்போது நடைபெறுவது மக்கள் ஆட்சியில்லே, அதிகாரிகளுடைய சர்வாதிகார ஆட்சிதான் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் அவர் இந்த மந்திரிசபையை அங்கீகரிக்கவில்லையா? அமைச்சர்களுடைய ஆட்சி நடைபெறுகின்றது என்று அவர்கள் கருதவில்லையா என்று விளக்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நண்பர் அவர்கள் நான் கூறியதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லே. நான் விரும்புவதெல்லாம், அமைச்சர்கள் முழுப் பொறுப்போடு

They are alone competent to conduct the administration of this State.

What I submit is the Government means in a democratic set up elected body represented by Council of Ministers. They alone are competent to do the administration of the State.

அதற்குப் பதிலாக இங்கே அதிகாரிகள் ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்றுதான் சொல்லுகிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த ஆறுமாத கால ஆட்சியில் இந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பல்வேறு.....

திரு. மு. அம்பிகாபதி : ஸார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தேர்தல் நடைபெற்று, சட்டமன்றம் கூடி ஆட்சியும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. முதல்வர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கின்றார்கள். ஆனாலும் மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப அதிகாரிகளுடைய ஆட்சிதான் நடைபெறுகிறது என்று வலியுறுத்துவதன் உள்நோக்கம் என்ன என்று அவர் தெளிவுபடுத்தவேண்டும். இந்த அமைச்சரவையை அவர் புறக்கணிக்கின்றாரா என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அடுத்தபடியாக, தேர்தல் நேரத்தில் மட்டுமில்லை....

*மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய சுதந்திரா கட்சி—மன்னிக்க வேண்டும், ஜனதா கட்சியைச் சார்ந்த திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இங்கே அதிகாரிகள் ஆட்சிதான் நடப்பதாகத் திருப்பித் திருப்பிக் கூறுகின்றார்கள். மதிப்பிற்குரிய இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள்கூட, அதிகாரிகள் செய்யக்கூடிய நியாயமான முடிவுகளில் அமைச்சர்கள் அதிகமாகத் தலையிடக்கூடாது. மாறுக கொள்கை அடிப்படையில் அதாவது அரசின் கொள்கைக்கு மாறுபட்டதாக இருக்குமானால்தான், அவற்றிலே அமைச்சர்கள் தலையிட்டு முடிவெடுக்கலாம் என்ற குறிப்பினை கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய சுவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. இதன் மூலம் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே நடந்துகொண்டுள்ள முறையை உண்மைதான் என்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்றார்கள். அது பிரதமர் அவர்கள் கூறிய முறையில் அமைந்திருக்கின்றது என்று அவர் விளக்கம் சொல்லுகின்றார்.

[1978 ஜனவரி 6

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் கேட்ட கேள்வி, "அதிகாரிகள் செயல்படும்போது அதிகம் யாரும் தலையிடக் கூடாது" என்று பிரதம அமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை இங்கே வெளியிட்டார்கள். அதைப் பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள் என்று கேட்டால், 'அதிகாரிகளுடைய ஆட்சி இங்கே நடைபெறுகிறது' என்பதை அமைச்சர் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள் என்பது போல் பதில் சொல்கிறார்கள். அவரே அதைப் பற்றி சிந்திக்கவேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பிரதமர் அவர்கள், 'அதிகாரிகள் செயல்படும்போது அமைச்சர்கள் தலையிடக் கூடாது' என்று சொன்ன கருத்தை உண்மையிலேயே நான் வரவேற்கிறேன். இந்த அமைச்சர்கள் தலையிடாமல் இருந்தால் நல்லது தான். அது வேறு விவகாரம். தலையிடுகிறார்களா என்பதை சந்தர்ப்பம் வரும்போது கூறிக்கொள்ளலாம். நான் சொல்வது,

The Officers are only servants of the Government. Government means the elected body.

ஆக, அரசு என்று கூறும்போது நான் கூறுவது முதலமைச்சர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களும், அவர்களோடு இருக்கின்ற அமைச்சர்களும்தான் மிகத் திறமையாகச் செயல்பட வேண்டும். அவர்களுக்குப்பதிலாக அந்த இடத்தில் இன்னொருவர் செயலாற்ற நீங்கள் அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதைத் தான் சுட்டிக்காட்டினேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்தப் பிரச்னை எங்கோ போகிறது. அவர் சொல்வது அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள் ஒழுங்காகச் செயல்பட அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்பதைச் சொல்லி, அமைச்சர்கள் அல்லாமல் வேறு யாருக்கும் அதைக் கொடுத்துவிடக்கூடாது என்றால், இடையிலே யாரோ இருக்கிறார்கள் என்று அவர் கருதுவது போல் இருக்கிறது. அவர்கள் யார் என்று தெரிந்து தயவு செய்து தெரிவித்தால் எனக்கு உதவியாக இருக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் சொன்ன முறையில் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போயிற்றே என்னவோ தெரியவில்லை.

1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் முதலிலேயே சொன்னேன் ; என்னை அதிக புத்திசாலி என்றோ, நான் படித்தவன் என்றோ சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. என்னை விட ஜேம்ஸ் அதிலே தேர்ந்தவர் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர் சொன்னது எனக்கு புரிய முடியாமல் போயிருக்கு மானால், புரியும் வகையில் அவர் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் கூறியது, புத்திசாலி என்ற வார்த்தையை கூறவில்லை. நான் சொன்ன முறை—நான் ஜாக்கிரதையோடு வார்த்தையைப் போட்டேன்—விளக்கமாக ' முதலமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய அளவில் அவர்கள். . . ' என்று சொன்னேனே தவிர, நான் சொன்னதை முதலமைச்சர் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நிச்சயம் எப்போதும் கூற மாட்டேன், கருத மாட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் 'அதிகாரிகள் ஆட்சி நடைபெறுகிறது' என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வதால் பலர் அதிலே குறுக்கிட வேண்டியிருக்கிறது. அதிகாரிகள் அவர்கள் இஷ்டம் போல் நடக்கிறார்கள் என்ற பொருள்பட இல்லாமல் அல்லது மாற்றியோ வேறுமாதிரி சொல்லியிருந்தால் பிரச்னை முடிந்திருக்கும் இந்நேரம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: என்னுடைய முதல் கேள்விக்கு பதில் கிடைக்கவில்லை. இடையில் இன்னொரு கேள்வி வந்தது. அதற்கு ஆளாக்கப்பட்டேன். அமைச்சர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இடையே சிலர்—'வேறு யாருக்கும் அந்த வாய்ப்பு, அதிகாரத்தைகொடுத்து விடக் கூடாது' என்பது போல் பேசினார்கள். அவர்கள் யார் என்பதை நான் புரிந்து கொள்ளும்படி எனக்குச் சொல்ல கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : எனக்குத் தெரிந்த அளவு நான் தெளிவாகச் சொல்ல முனைகிறேன். Government means, elected body, Cabinet. The officers are only servants of the Government.

அதாவது, அரசு என்று கூறினால், அமைச்சரவை—தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைச்சரவை; அதிகாரிகள் அமைச்சரவையின் ''சர்வென்ட்ஸ்'' ஊழியர்கள்—அதுதான் நா

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1978 ஜனவரி 6

கூறுவது. அரசு நடத்துகிற பொறுப்பை மக்கள் அமைச்சரவைக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அமைச்சரவை—காரணத்தை இப்போது நான் கூற விரும்பவில்லை—அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று செயல்படவில்லை. அதற்கு பதிலாக அதிகாரிகளே செயலாற்ற நீங்கள் விடுகிறீர்கள். நான் உங்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இடையே வேறு ஒருவர் இருப்பதாக நான் கூறவில்லை. நீங்கள் இருக்கும் இடத்தில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். That is not proper. அப்படித் தான் கூறுகிறேன். ஆகவே,.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் இடையே பேசக் கூடாது என்பது என்னுடைய விருப்பமாக இருந்தது. ஆனால் நிர்வாகத் துறையில் எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு இருந்தாலும் அவர் சொல்கிற கருத்து, அவர் எண்ணுகின்ற கருத்துக்கு ஏற்ப வெளிப்படுத்தப்படுகிறதா என்பதிலே எனக்கு ஐயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளே, அமைச்சர்கள் இடத்தில் வைத்து, அவர்களுடைய பணிகள் செய்யக் கூடிய வாய்ப்பை அவர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் சொல்வார்களானால்—நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்—இந்த அதிகாரிகளிலே பல தரப்பினர், பல தகுதியினர் இருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-20].

யார் யாருக்குச் சொல்லி அவர் இவருக்குச் சொல்லி அவர் தன் கீழேயுள்ளவர்களுக்குச் சொல்லி இப்படி வரிசையாகச் செயல்படுத்தவேண்டும் என்ற வரைமுறை இருக்கிறது. யாராவது கீழ் மட்டத்தில் தவறு செய்தால் அவரை அதற்கு மேல் உள்ள அதிகாரி கேட்பார். அவர் தவறு செய்தால் அதற்கு மேல் உள்ள அதிகாரி கேட்கிறார். இவர்கள் எல்லோருக்கும் மேல் உள்ள உச்சகட்டத்தில் இருப்பவர்கள் தவறு செய்தால், அப்படிப்பட்ட பெரிய அதிகாரிகள் தவறு செய்வார்களேயானால் அதைத் தட்டிக் கேட்க அமைச்சர்கள் முன்வரவேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புவார்களானால், இப்படித்தான் அவர்கள் கருத்து இருக்குமென்றால் அப்படிச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நான் கூறியதெல்லாம், Officialdom should not prevail. Officialdom should not dominate. Am I clear ?

1978 ஜனவரி 6]

திரு. ரா. உமாநாத் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் க்ளாரிபிக்கேஷன் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் மறுபடியும் சொல் கிறார்கள். நான் புரிந்துகொண்டது, 'elected representatives with all powers' அதை அவர்கள் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். அதிகாரிகள் ரெஸ்பான்ஸிபிலிட்டியோடு செயல்படவேண் டும். அதை ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். உங்கள் பெயரால் நீங்கள் அதிகாரிகளுக்கு ரெஸ்பான்ஸிபிலிட்டியையும், பவ ரையும் ஒப்படைத்து விட்டீர்கள்.

That is all what he says.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் என்ன எதிர்பார்த்தேனே அதை உமாநாத் அவர்கள் மூலம் வெளிப்படுத்த ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. கூத்தக்குடி சண்முகம் எல்லாம் இதுபற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசியதன் காரணமாக பதில் சொல்லும்போது நான் சொல்கிறேன். இந்தப் பதிலைத்தான் நான் எதிர்பார்த்தேன் என்பதை பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், உமாநாத் அவர்களுக்கும், எனக்கும் இந்த மொழிப்பிரச்னையில் கொஞ்சம் சிக்கல் உண்டு. (சிரிப்பு.) அதைப்பற்றி நான் இப்போது அதிகமாகச் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. இருந்தாலும் நான் ஆங்கிலத்தில் சொன்ன வார்த்தைகளை வைத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு அமைச்சர் களும் மற்றவர்களும் புரிந்துகொண்டார்கள். இருந்தாலும் உமாநாத் அவர்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வந்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தேர்தல் காலங்களில் பல வாக்குறுதிகளை தேர் தல் அறிக்கைகள் மூலமாகவும் இம்மாமன்றம் மூலமாகவும், இதற்கு முன்கூடியபோது, பல வாக்குறுதிகளை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அரசு அளித்தது. ஆனால் அத்தனை வாக்குறுதி களும் இன்றைய தினம் காற்றில் பறக்க விடப்பட்டதாகக் தெரிகிறதே தவிர ஒரு காரியத்தையாவது இந்த அரசு செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

குறிப்பாக சிலவற்றை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். பல நண்பர்கள் கூறிவிட்டார்கள். மாநிலத்தில் 16,000 நியாயவிலைக் கடைகள் திறப்பது, 10,000 போலீஸ்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1978 ஜனவரி 6

காரர்களை நியமனம் செய்வது, பல நாட்களாக உண்ணாவிரதம் இருந்து, நாலைந்து பெண்கள் உட்பட உண்ணாவிரதம் இருந்து உடனடியாக உண்ணாவிரதத்தை நீங்கள் கைவிட்டால் நாங்கள் உங்களுக்கு வேலை தருகிறோம் என்று வாக்குறுதி அளித்த அந்த டென்டல் மெக்கானிக்ஸ் 20 பேர்களுக்கும் இதுவரை வேலை கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

அடுத்து இளைஞர் அணி பிரச்சினை. அடுத்து, இறந்து போன மீனவர்கள் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற ரூ. 10,000 இன்னும் மரத்திலிருந்து விழுந்தவர்களுக்கு ரூ. 5,000 போன்ற பல்வேறு வாக்குறுதிகளை அளித்திருக்கிறீர்கள். இதுவரை இவற்றில் ஒரு வாக்குறுதிகூட நிறைவேற்றப்படவில்லை.

அடுத்து, தேர்தல் காலத்தில் நடைபெற்ற பல்வேறு வழக்குகள், தேர்தல் சம்பந்தமாக வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் வாங்குவது என்று நீங்கள் இங்கே அறிவித்தீர்கள். இதுவரை நடக்கவில்லை.

அடுத்து, ஆறு மாத கால ஆட்சியில் தமிழகத்தின் நிலை பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும், பொறுப்புள்ள அனைத்து அங்கத்தினர்களும் நோக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். படித்த இளைஞர்கள், பட்டதாரிகள், பி. டி. ஆசிரியர்கள், தமிழ் பண்டிட்கள், செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள், தினசரிக் கூலிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் போன்று லட்சோபலட்சம் மக்கள் இன்றைய தினம் வேலைவாய்ப்பில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் உடனடியாக வேலை கொடுத்துவிடமுடியும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க, இந்தப் பிரச்னைக்கு ஏதாவது ஒரு திட்டம் வைத்திருக்கிறீர்களா, At least, is there any attempt to solve this problem? அதைத்தான் நான் கேட்கிறேன்.

இந்தப் பிரச்னை இன்றையதினம் இந்த அளவுக்கு உச்ச கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்றால் இன்னும் இந்த நாடு தாங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்பதை நிச்சயமாக இந்த அரசுக்கு கூற விரும்புகிறேன். இன்னும் இந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்படவில்லை என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் புரட்சி வெடிக்கும் என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த அளவுக்கு பிரச்னை வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், 1967-க்கு பின் இருந்த அரசாக இருந்தாலும் சரி அல்லது அதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாக இருந்தாலும் சரி, இந்தப் பிரச்னையை தேசிய உணர்வோடு தீர்த்து வைக்கத் திட்டங்கள் தீட்டப்படவில்லை.

முன்னதாக இருந்த அரசு கொண்டு வந்த மொழி பிரச்னைக்கு கொண்டு வந்த திட்டமானது ஆபத்தானது என்பதை இந்த அவைக்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதை அரசியல் ரீதியாக நிச்சயமாக கூறவில்லை. நான் சொல்வதைத் தவறுதலாக நினைக்கவேண்டியதில்லை, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை விட்டுவிடலாம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம், அவர் ஒரு மலையாளி என்று கருதுகிறேன்.....

திரு. ஆர்.உமாநாத் : நான் ஒரு கொங்கணி

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சரி, அவர் தமிழகத்திற்கு வந்து தமிழை நன்முகக் கற்றுக் கொண்டதின் காரணமாகத் தான் இன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்திருக்க முடிகிறது. அதேபோல் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் மொழியை நன்முக கற்றுக்கொண்டதன் காரணமாக இன்றைய தினம் தமிழ் நாட்டுக்கு முதலமைச்சராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இது போன்ற நமது நாட்டிலுள்ள மக்கள் வெளியே போய் இது போன்றநல்ல வேலைவாய்ப்புக்களை பெறக்கூடாது என்கின்ற அளவில் இப்போதுள்ள திட்டம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தி மொழி தெரிந்திருந்தால் வெளியே போய் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் வேலைகளை பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். இன்னும் சொல்லப் போனால் நமது முதலமைச்சர் அவர்களைப் போல் நம்முடைய மக்களும் வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்று முதலமைச்சராக ஆவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இப்போதுள்ள நிலைமை ஆக்குகிறது என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள், இதை தடுப்பதற்கு இந்த அரசு என்ன முயற்சி செய்தது? இதற்கு வடக்கே காட்டமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த அரசுக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. இதுவரை விலைவாசி ஏற்றத்தை தடுப்பதற்கு எந்த முயற்சியும் செய்ததாக தெரிய

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1978 ஜனவரி 6

விலை. உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சில நடவடிக்கைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். மத்திய அரசு ஒரே உணவு ஸோனாக ஆக்கிவிட்டதுதான் இதற்குக்காரணம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்திய நாட்டிலுள்ள அத்தனை மனிதர்களும் ஒன்று, என்ற தேசிய உணர்வோடு இதை நாம் பார்க்க வேண்டும். உணவுப்பிரச்னை என்பது ஒரு தேசிய பிரச்னை, அனைவருக்கும் உணவு கிடைக்க வேண்டும், அனைவருக்கும் விலைவாசி ஏறுத அளவில் அதற்காக அடிப்படையாக ஒரே ஸோன் என்றிருக்க வேண்டும்என்றுஅப்படி ஆக்கினார்கள். ஆனால்இந்தஅரசுஅதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, அது வேறு விஷயம், தமிழ்நாட்டை ஒரு ஸோனாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால்தான் இன்றும் இந்த நெல் பிரச்னை, உணவுப் பிரச்னை தீராமல் இருக்கிறது. இது தீர வேண்டுமானால் நமது அரசு சில நட வடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். மத்திய அரசு 72 ரூபாய்க்கு நெல்லுக்கு விலை என்று கட்டளையிட்டிருப்பதாக சொன்னார் கள். மத்திய அரசு எதற்காக இப்படிக் கட்டளையிட்டிருக் கிறார்கள்? இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து விவசாயிகளும் அவர் கள் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லுக்கு ஒரே சீரான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்ற முறையில் தான் இப்படி விலையை நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். நமது உணவு அமைச்சர் அவர் கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், ஒரே ஸோன் என்று அனுமதித்துவிட்டால் வெளி மாநிலங்களுக்கு அதாவது கேரள மாநிலத்திற்கு நம்முடைய நெல் போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி வந்தால் நாம் விவசாயிகளைப் பாது காக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் சீரான முறையில் விநி யோகத்தையும் நாம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார்கள். இப்படிப்பட்ட உங்கள் உணவுக் கொள் கையால் தான் விவசாயிகள் இங்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார் கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் .. ..

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்: அவைத்தலை வர் அவர்களே, நெல்லுக்கு விலையை நிர்ணயிப்பது மத்திய அரசு. அதை மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண் டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதே நேரத்தில் விலைவாசி உயர்வுக்கு மத்திய அரசை சுட்டிக் காட்டி விடாதீர்கள் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் கோதுமைக்கு அதிகமான விலை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்பதை நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரத்தோடு சொன்னார்கள் அது நியாயம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா?

1978 ஜனவரி 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மேலும், இந்தியை கட்டாய பாடமாக, தமிழ்நாட்டில் ஆக்கவேண்டும் என்பது அவருடைய கொள்கையா என்பதையும், தயவு செய்து விளக்குவார்களேயானால் நலமாக இருக்கும்.

[முற்பகல்—11.30]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இந்தி கட்டாயப் பாடமில்லை என்பதை நான் மட்டுமல்ல. இன்றையதினம் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள மத்திய அரசுகூட அதைக் கட்டாயப் படுத்தாது. யாரும் விரும்பினால் இந்தியைக் கற்றுக் கொள்ளலாம். அது இப்போது நடைபெறவில்லை. இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் ஒன்றைச் கூற விரும்புகிறேன். நெருக்கடி காலத்தில் கல்வி நேரத்திற்கு வெளியே, அதாவது 4 மணிக்கு பின்பு, தேவைப்படுகின்ற மாணவர்கள் இந்தி படிப்பதற்கு ஏற்பாடு இருந்தது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன், அந்த வாயில் மூடப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்கவேண்டும். இந்த இரு மொழித் திட்டம் அமரர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தபோது இதே அவையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று ஜேம்ஸ் அவர்கள் விரும்புகிறார்களா ? அப்படி அவர்கள் விரும்பினால், விரும்புகின்றவர்களுக்கு இந்தி மொழி கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய விருப்பமா என்பதைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கையை மாற்ற வேண்டுமென்று நான் சொன்னால், ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டீர்கள் என்பது எனக்கு நிச்சயமாக தெரியும். குறைந்தபட்ச கோரிக்கையாக, யாராவது படிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால், நீங்கள் படிக்கக்கூடாது என்று கட்டாயப் படுத்தக் கூடாது. அதை நான் இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே ஜேம்ஸ் அவர்கள் சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு சொன்னார்கள், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு, மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்று வந்திருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு தந்திருக்கின்ற உறுதிமொழிகளை நிறை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 6

வேற்ற வேண்டும், அதைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற அந்த வகையிலே, அதிகாரிகளுக்கு விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னது போல், இதிலும் மக்களுக்கு நாங்கள் வாக்குறுதிகள் கொடுக்கும்போது என்ன சொன்னோமோ, அதை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலே இந்த அரசு இருக்கிறது, அதை நாங்கள் மாற்றிக் கொண்டால், மக்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறியது ஆகாதா என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நீங்கள் மக்களுக்கு என்ன வாக்கு கொடுத்தீர்கள் என்ற பிரச்னை எனக்கு நன்முகத் தெரியும். இப்போது நீங்கள் இரு மொழிக்கொள்கையை வைத்திருக் கிறீர்கள். ஆகவே, அதை மீறியோ அல்லது மாறியோ நடக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அன்புக்குரிய மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய கருத்திற்கு நான் நன்றி கூறுகிறேன். அப்படியானால், நான் மலையாளி என்ற காரணத்தால், தமிழ் மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்று வேலைவாய்ப்பு பெறுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையைத் தகர்க்கிறேன், முயற்சிக்கிறேன் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டிற்கு எங்கே இடமிருக்கிறது என்ற கேள்விக்கு பதிலளிக்க வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் விட்டு விடுகிறேன். ஆனால், நண்பர் உமா நாத் அவர்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். உமாநாத் அவர் கள் இந்த மாநிலத்திற்கு வந்து, தமிழைக் கற்றுக் கொள்ள வில்லை என்றால், அவர் இந்த மன்றத்திலே அங்கத்தினராக இருந்திருப்பாரா என்பது என் ஐயப்பாடு. அதுபோல் இந்த மாநிலத்திலே. . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசியது, நான் பின்பு அதிகமாக பேசுவதற்கு நேரம் ஒதுக்க வேண்டிய அளவுக்கு இல்லாமல், நல்லதொரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர்களிடம் மீண்டும் ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தமிழ் தெரியாதவர்கள் இந்த அவையில் இருந்து ஆங்கிலத்திலே பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுடைய நினைவுக்கு கொண்டு வருகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டதுண்டா? என்று நான் கேட்கிறேன். ஏனெனில், என்னைவிட இந்த அவையில் அவருக்கு அதிக அனுபவம் இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் அதை நினைத்துச் சொல்லவில்லை. நான் கூறியது எல்லாம், நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் தமிழ் பேசுவதற்கும், படிப்பதற்கும் நன்றாகக் கற்றுக் கொண்ட காரணத்தினாலே, அவர் தமிழ் நாட்டிலே உள்ள மக்களோடு அளவளாவி, மக்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெற்று, நம்பிக்கையைப் பெற்று அங்கத்தினராகி இருக்கிறார். இதுபோல் நமது மாநிலத்திலே இருக்கின்ற மற்றவர்கள், தமிழைவிட மற்றொரு மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதால் நல்லது ஏற்படுமே தவிர, வேறு ஒரு தீமையும் வந்து விடாது. அது பிற மாநிலங்களிலே வேலைவாய்ப்புக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஆகவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி தனியாகப் பேசினால், நிச்சயமாக ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவரையில் பேசியது அவர் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொறுப்புக்குப் பொருத்தமாக அமைந்திருந்தது. ஆனால் இந்த ஒரு வார்த்தை மிகவும் வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. தனியாகப் பேசினால் நான் ஒன்று சொல்வேன் என்று அவர் நம்பிக்கைப்படுகிறார். இதுவரை அப்படி அவர் தனியாகப் பெற்றது என்ன? கொள்கைக்கு மாறாக என்னிடம் எதையாவது அவர் பெற்றிருக்கிறாரா? ஏதாவது சலுகையைப் பெற்றிருக்கிறாரா? ஏதாவது ஆதரவைப் பெற்றிருக்கிறாரா? அதையாவது சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால் வேறு யாரிடமாவது என் கொள்கையை விட்டு அப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு ஆதரவு காட்டியிருக்கிறேன் என்பதற்கு ஆதாரம் இருந்தால் விளக்கிட வேண்டும். அப்படி கொள்கையை விட்டு தன்னுடைய வாழ்க்கைக்குப் பின்னால் தனியாகப் பேசும்போது அங்கத்தினர்களிடம், அதிலும்மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடம் ஒரு முதல்அமைச்சர் நடந்து கொள்வது நிச்சயமாகப் பொருந்தாது என்பதை நீங்கள் ஒத்துக் கொள்வீர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, தயவு செய்து இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டை என் மீதோ, மற்றவர்கள் மீதோ சுமத்து

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 6

வதற்கு முன் நினைத்துப் பார்த்துக் கூறுங்கள். தயவு செய்து எங்கள் மனதைப் புண் படுத்த வேண்டாம். எங்கள் கொள்கைப் பிடிப்பை நீங்கள் நன்கு புரிந்திருக்கிறீர்கள் என்று முதலிலேயே சொன்னீர்கள். பிரதான எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கும் ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்கும் கொள்கை ஒன்றுதான் என்று சொன்னீர்கள். அதையும் ஒப்புக்கொண்டு அந்தக் கொள்கைப்படி நடக்கிறார்கள் என்று சொன்ன காரணத்தால் குறுக்கிடவில்லை. கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ள முடியாது என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிவிட்டு அதற்குப் பின்னால் தனியாகப் பேசினால் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று கூறுவார்களானால் அது இந்த மன்றத்திற்குப் பொருத்தமுடையதுதானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் 'தனியாக' என்று சொன்னது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட பொருள்பட இல்லை. ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைக் கூறினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் இடையில் விபரீதங்கள் இல்லையென்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : விபரீதங்கள் என்ற பிரச்சினை எங்களுக்குக் கிடையாது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்— It is only a provincal party. ஆனால் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அனைத்திந்தியக் கட்சியாக மாறியிருக்கும் சூழ்நிலையில் இந்தப் பிரச்சினையில் நான் கூறுகிற கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அணுகலாம் என்ற ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பற்றி அரசு அடிக்கடி கூறிக் கொண்டிருக்கிறது. கண்டிப்பாக அமல்படுத்தியிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் கூறுகிறார்கள். இன்று நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும்போது பட்டினங்களில் எல்லா வார்டுகளிலும் கள்ளச் சாராயம் தாராளமாக விற்பனையாகிறது. கிராமங்களில் இது குடிசைத் தொழிலாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. சில நாட்களுக்கு முன்பு கோவை மாவட்டத்தில் கள்ளச் சாராயம் குடித்து ஐந்து பேர் இறந்து விட்டார்கள். 19 பேர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். இது

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

சம்பந்தமாக ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தேன். அது அரசாங்கத்தின் அன்றாட அலுவலுக்கு உட்பட்டது என்று சொல்லி தள்ளப்பட்டது. சாராயம் குடித்துச் சாவதை அரசாங்கம் அன்றாட நிகழ்ச்சி என்று ஏற்றுக் கொள்கிறதா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைத் தள்ளுவதற்காக பேரவைத் தலைவரால் சொல்லப்பட்ட காரணங்களைப் பற்றியெல்லாம் காமென்ட் செய்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் நேற்றைய தினம் உரையாற்றுகிறபோது இந்த மன்றத்தில் கடந்த ஆறு மாத காலத்தில் அமைதி இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகந்தான் காரணம் என்று சொன்னார்கள்.

(திரு. துரை முத்துச்சாமி எழுந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : கடந்த ஆறு மாத காலத்தில் மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட அமைதியின்மை நிலையை நிச்சயமாக அரசு மறுக்காது. இதற்குக் காரணம் யார் என்பதற்கு அரசுதான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும். Responsibility is only on the Government. Nobody else can shoulder the responsibility என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

மாணவர்கள் கிளர்ச்சி சம்பந்தமாக கடந்த 26-9-77-ம் தேதி முதல் 6-10-77-ம் தேதி வரையிலும் மதுரை நகரில் நடந்த காரியங்களைப் பார்க்கும்போது எந்த அளவுக்கு மாணவர்கள் கிளர்ச்சியை இந்த அரசு அணுகுமுறையில் தவறுதலாகச் செயல்பட்டார்கள், அதன் காரணமாகச் சிறிய காரியமாக இருந்தது பெரிய பிரச்சினையாக மாறியது என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1978 ஜனவரி 6

[முற்பகல் 11·40]

முதன் முதலில் தியாகராசர் கல்லூரியில் ஒரு சிறிய விவகாரம் ஏற்பட்டு அது மதுரைக் கல்லூரியிலும், அமெரிக்கன் கல்லூரியிலும் சென்று எத்தனை மாணவர்கள் போலீசாராலும் சமூக விரோதிகளாலும் தாக்கப்பட்டார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறபோது இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் ஒன்றை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏதாவது ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், ஒரு கிளர்ச்சியை அடக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் இப்படி சமூக விரோதிகளைத் தூண்டிவிட்டு இம்மாதிரி செய்வது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிகழ்ச்சிகளில் போலீசார் அடக்கு முறை நடத்தியிருக்கிறார்கள், மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், மாணவர்கள் காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள், அநேக மாணவர்கள் மருத்துவ மனையிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக நான் விரிவாகப் பேசவில்லை என்றாலும் அரசு இது சம்பந்தமாக நீதி விசாரணை நடத்தியாக வேண்டும். கல்லூரியில் வளாகத்தில், ஹாஸ்டலுக்குள் கல்லூரி முதல்வர் அனுமதியில்லாமல் போலீசார் நுழைந்து மாணவர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் இதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இம்மாதிரி செயல்பட்ட அதிகாரிகள்மீது இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, போலீஸ் இலாகாவைப்பற்றி மட்டும் ஒரு கருத்தைக் கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். இது வரையில் இந்த மாநிலத்தில் பல்வேறு கட்சிகள் ஆட்சி நடத்தியது. ஆனால் இப்படி புனிதமாக அரசியல் தலையீடு இல்லாமல் புனிதமாகச் செயல்படக்கூடிய ஆட்சி இப்போதுதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று போலீஸ் அதிகாரி அறிக்கை விட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். அவர் மனச்சாட்சியோடு சொல்லியிருக்கிறாரா அல்லது வேறு விதமான முறையில் சொல்லியிருக்கிறாரா என்று பார்க்க வேண்டும்.

நேற்றைய தினம் பேசிய உறுப்பினர்கூட இங்கே சொன்னார். இந்திரா நகரில் நடந்த ஒரு கொலைவழக்குபற்றிச் சொன்னார்கள். ஏன் புலன் விசாரணைசெய்யப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதை விளக்கிச் சொல்ல வேண்டாமா ?

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

சிவகாசியிலே ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாக சுந்தரம் டிரான்ஸ்போர்ட் முதலாளி தாக்கப்பட்டு எத்தனை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. எம்.எல்.ஏக்கள் தலையிட்டதாகப் புகார் வந்திருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் மேட்டுப்பாளையத்தில் ஒரு ஏழை புறம்போக்கு நிலத்தில் ஒரு குடிசையை அமைத்து இருக்கிறார். அங்கே ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த எம். பி. ஒருவர் பக்கத்திலே சொந்தமாக நிலம் வைத்திருக்கிறார். அவருக்கு இந்த நிலமும் தேவைப்படுகிறது. அதை எடுப்பதற்காக அந்தக் குடிசையை அப்புறப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாகப் புகைப்படங்களைக் கூட எனக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் அரசு சிந்தித்துப் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த அரசைப்பற்றிக் கூற வேண்டியதைக் கூறுவதற்காக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வாய்ப்பளித்திருக்கிறது என்று சொல்லி வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : அடுத்து, திரு. உமாநாத்.

திரு. துரை முத்துசாமி : ஆன் எ பாய்ன்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் சார், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசுகின்றபோது தனியாக முதலமைச்சரிடம் சொன்னால் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்கு அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். அவர் பேசி அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் பதில் சொல்லி விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. மௌனம் என்பதும் பேசாமல் இருப்பது என்பதும் ஏற்றுக்கொண்டதாகப்பொருள் என்று.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, நான் இன்னும் பேச ஆரம்பிக்கவில்லை.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் கூறினார்கள் என்ற வார்த்தையோடு முடித்தார்கள் என்பதால், அமைச்சர்களுக்குப் பதில் அதிகாரிகள் ஆஜராகிறார்கள் என்று நானும் சொன்னதாகக் கருத்துப்பட சபை புரிந்து கொள்வதாக இருக்கிறது, அதைப்பற்றி விளக்கம் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் அதிகாரிகள் ஆட்சியாக இருக்கிறது என்று சொன்னதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது சொல்லவில்லை, உங்கள் பெயரைக் குறிப்பிட்டு, அவர்கள் கூடப் பேசியிருக்கிறார்கள், பதில் சொல்லும்பொழுது பேசுகிறேன் என்று சொன்னார்களே தவிர, உங்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேசவில்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷனுக்கு ஆரம்பித்து விடுகிறேன். நான் கொங்கணி குடும்பத்திலே பிறந்தவன். இது நம்பர் ஒன்று. பாய்ண்ட் நம்பர் இரண்டு, நான் ஒரு இந்திய மகன், பாய்ண்ட் நம்பர் மூன்று, 37 ஆண்டுக் காலமாக முழு நேர ஊழியனாகத் தமிழ் நாட்டில் பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பவன், தமிழ்நாட்டு மக்கள் என்னை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். That is all my personal explanation

இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தின்மீது நான் பேசுகின்ற பொழுது நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு உரிமை உண்டா என்றால் நிச்சயமாக சட்டசபை விதிகளின்படி அவருக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் He has lost the moral right to move the No Confidence Motion. அதாவது தமிழிலே சொல்வது என்றால், அதற்கான தார்மீக உரிமையை அவர்களும், அவர்களுடைய கட்சியும் இழந்து விட்டிருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து.

ஏழாண்டுக் காலம் அவர்களுடைய அரசாங்கம் மேற்கொண்ட போலீஸ் கொள்கைகள், பெரும் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவு, தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு விரோதக் கொள்கை, விவசாயி விரோத கொள்கை, மாணவர்கள் விரோத கொள்கை, பல ஊழல்கள், எட்செட்ரா, எட்செட்ரா. இவைகள் அனைத்தும் தார்மீக உரிமையை இழக்கச் செய்திருக்கின்றன என்று நான் சொல்லுவதற்குக் காரணம் ஆகும்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ரா. உமாநாத்]

இருந்தும், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் பயன்படுகிறது. எதற்கு என்று சொன்னால் சுய பரிசோதனைக்கு, யாருக்கு? அரசாங்கத்தைவிட அவருக்கும் அவருடைய கட்சிக்கும் சுய பரிசோதனை செய்துகொள்ள இந்த நோ கான்பிடன்ஸ் மோஷனின்மீது நடக்கும் இந்த டிஸ்கஷன் உதவும் என்று நான் நம்புகிறேன். அப்படி ஒரு வேளை ஏற்பட்டால் அது இந்த நாட்டுக்கும் நல்லது, தமிழ்நாட்டிற்கும் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு கதை. ஒரு சிங்கம் கிணற்றில் எட்டிப் பார்த்ததாம். இன்னொரு சிங்கம் இருக்கிறது என்று நினைத்து அதைப் பார்த்துக் குதித்தது. அவ்வளவுதான். ஏன் என்றால் அது சிங்கம் அல்ல, அதனுடைய நிழல்தான். நிழல் என்று தெரியவில்லை அதற்கு. அந்த மாதிரி எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்பது கிணறு. எட்டிப் பார்க்கிறார். அதற்குள்ளே வேறொரு முகம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார். எம்.ஜி. ஆர். முகம்—முதலமைச்சரின் முகம்—இந்த சர்க்காரின் முகம் என்று பார்க்கிறார். குதிக்கப் பார்க்கிறார். தயவுசெய்து குதிக்காதீர்கள். உங்களுடைய முகம்தான் அது.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஆளுங் கட்சி சார்பில் என்னை பூனை என்றும், எலி என்றும் வருணிக்கின்ற நேரத்தில், நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் முன் வந்து என்னை சிங்கம் என்று ஒத்துக் கொண்டதற்காக நன்றி.

திரு. ரா. உமாநாத் : நான் பூராவும் சொல்வதைக் கேளுங்கள். அவரோ, அவருடைய கட்சியோ சிங்கம் இல்லை என்று சொல்லப் போனேன். அது தெரிந்தோ என்னவோ அவரே முந்திக்கொண்டு விட்டார் போல் இருக்கிறது. குறித்து வைத்திருக்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சிங்கம் என்று நான் கூறவில்லை என்று நான் அதைச் சொல்வதற்குள்ளே சொல்லி விட்டார்கள். பரவாயில்லை. Anyway, let us take it sportingly.

அடுத்தபடியாக, எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவில்லை என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார், பல குறிப்புகளையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார். நான் ஒன்றைக் கேட்கிறேன், கொடுத்த வாக்குறுதிகளை

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1978 ஜனவரி 6

நிறைவேற்றுவதற்குக் கொஞ்சம் சரித்திரத்தைப் பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சிக்கு, கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முயற்சிக்க—நிறைவேற்ற என்று கூடச் சொல்லமாட்டேன்—முயற்சிக்க 20 ஆண்டுகள் கொடுக்கப் பட்டன. எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏழாண்டுக் காலம் அந்த முயற்சிக் காகக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தச் சர்க்காருக்கு ஐந் தாண்டு கூடவா கொடுக்கக் கூடாது? எனவே, அந்த வாதத் திலே என்ன நியாயம் இருக்கிறது? நியாயம் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில். அப்பொழுது உதயகுமார் கொல்லப்பட்டார். அப்பொழுது எந்தப் போலீஸ் அதிகாரியின்மீதும் 302-வது செக்ஷன்கீழ் மர்டர் சார்ஜ் அன்றைக்குச் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை... அதேபோல் மூங்கில்தரப்பட்டு ஆறுமுகம் கொல்லப்பட்டார்.

திரு. கே. சுப்பிரவேலு: பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு உமாநாத் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஐந்தாண்டுக் காலம் அவகாசம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஐந் தாண்டு கழித்துத்தான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட வேண்டுமா?

திரு. ரா. உமாநாத்: Sir, I am not yielding. இன் பர்மேஷன் என்றால் நான் அனுமதித்துத்தான் கேட்க வேண் டும். கிளாரிபிகேஷன் என்றாலும் நான் இடம் கொடுத்தால் தான் கேட்க வேண்டும். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றால் உங்களுடைய அனுமதி வேண்டும். I do not want to yield on this point. ஆகவே, மூங்கில்தரப்பட்டு ஆறுமுகம் இறந்த பொழுது 302-செக்ஷன்கீழ் எந்த போலீஸ் அதிகாரியின் மீதும் சார்ஜ் செய்யப்படவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை).

ஜமீலா என்ற பெண் கற்பழிக்கப்பட்டு போலீஸ் லாக்கப் பிலே கொல்லப்பட்டபொழுது எந்தப் போலீஸ் அதிகாரியின் மீதும் 302-செக்ஷன்கீழ் சார்ஜ் செய்யப்படவில்லை.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ரா. உமாநாத்]

(முற்பகல் 11–50.)

ஆனல், சீராளன் என்பவர், இந்த ஆளுங்கட்சி ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னுலேயே கொல்லப்பட்டார். அப்பொழுது எமர்ஜன்ஸி இருந்தது. அதை இன்னும் லிப்ட் பண்ணவில்லே. அப்பொழுது அவர் போலீஸ் கஸ்டடியில் கொல்லப்பட்டார். எதிர்க்கட்சித் தலேவரும், நாங்களும் பலரும், விசாரணே நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டோம். விசாரணே நடத்தினுர்கள். நடத்திய பிறகு, போலீஸ்காரர்கள் கொலே செய்ததாக ருசு உண்டு என்று முதலமைச்சர் சொல்லி, அந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் 302-வது செக்ஷனிலே இன்றைக்குக் கூண்டிலே ஏற்றப் பட்டிருக்கிருர்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரை, இங்கு இதுதான் முதல் தடவையாக Police officers are being prosecuted and are going to be arrested. ஒரு வேண்டுகோள். அந்தப் போலீஸ் அதிகாரிகள் யார் என்று தயவுசெய்து அவர்கள் பெயரைச் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் எப்படிக் கொன்ருர்கள் சீராளனே என்பதையும் முதலமைச்சர் பதில் சொல்லும்போது சொல்லி, சார்ஜ் ஷீட்டையும் இங்கே வைத்து (குறுக்கீடு)

Though it may be *Sub-judice* he can say within the limit of the charge-sheet

அந்தப் போலீஸ் அதிகாரிகளேக் கைது செய்ய வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, அன்று கேள்வி கேட்கிற பொழுது முதலமைச்சர் சொன்னர். . . . .

Thiru A. RAHMAN KHAN: Sir, on a point of information.

Thiru R. UMANATH: No information please.

அன்று பதில் சொல்கிறபொழுது, தகவல் வரவில்லேயென்று சொன்னர். எதனுல் அரஸ்ட் பண்ணப்பட்டது என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவ்வாறு பதில் சொன்னர். கேஸ் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, 302-வது செக்ஷன்படி என்று சொல்கிறபொழுது, தகவல் நிச்சயமாகச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டும். அப்படி கிடைத்திருக்கும்போது, அந்தத் தகவலேக் கொடுக்காமல் இருக்கிற அதிகாரி யார், கலெக்டர் யார் என்று முதலமைச்சர் பரிசீலனே பண்ணி, அவர் பேரிலே கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சஸ்பென்ட் கூட பண்ண வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1978 ஜனவரி 6

இது ஒரு புதிய கட்சி. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் திற்கு அவர்கள்பேரில் நம்பிக்கையில்லை. But it is a fact. பல்லாயிரக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு அவர்கள்மீது நம்பிக்கையிருக்கிறது. Let us g ve hem a chance அதற்காக, அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுப்போம். அவர் கள் நடவடிக்கைகள் நல்ல வகையிலே இருந்தால் ஒத்து ழைப்போம்; தவறுகள் செய்தால் சுட்டிக் காட்டுவோம்; குறைகளைத் தவிர்ப்போம், திருத்தப் பார்ப்போம்; திருந்த வில்லையென்றால் மக்களிடம் சொல்வோம். அப்பொழுதும் திருந்தவில்லையென்றால், மக்களே நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, ஒன்று பட்டுத் திருப்புவோம். அந்த முறையில் செய்வதுதான் சரி யாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

தீர்மானத்தைப் பற்றி பேசுகிறபொழுது அவர்கள் கட்சி சார்பாக ஒன்று சொன்னார்கள், ஆட்சியைக் கவிழ்ப் பதற்காக, அல்லது, குற்றம் சாட்டுவதற்காகக் கொண்டு வரவில்லை. அப்படி அல்ல. சில வாக்குறுதிகளை நிறை வேற்றவில்லை, அவற்றை விவாதிப்பதற்கு, கொள்கை சம்பந்தமாக விவாதிப்பதற்கு வாய்ப்பு வேண்டும். அதற் காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ப.உ. சண்முகம் அவர்கள் இருவரும் ஒரே இயக்கம், எங்களை அழிக்கக் கழுகுகள் பார்க்கின்றன என்ற முறையிலே சொன் னார்கள். ஆகவே, நீக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே கொண்டு வரவில்லையென்று சொன்னார்கள்.

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அப்படியென்றால் பாண்டிச்சேரியிலே எலக்ஷன் நடந்த பொழுது, எலக்ஷன் முடிந்து—நீங்கள் மறந்திருக்கலாம், நான் மறக்கவில்லை—முதன்முதலாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக இயக்கம் ஆட்சியை அமைக்க இருக்கிறது. ஓரே, இயக்கம், கழுகு காத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல் கிறீர்கள். அங்கே அவர்களை விட்டிருக்க வேண்டுமல்லவா? முதல் நாளே, உங்கள் 3 ஓட்டைப் போட்டு, கவிழ்த்து விட்டீர்களே?

Not even six days were given.

(Thiru S. J. SADIQ PADSHA: Very interesting). I welcome it. I take it sportingly. That is quite right.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ரா. உமாநாத்]

அந்த மாதிரி ஸ்போர்ட்டிங்காக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் அட்டாக் பண்ணுகிறபொழுது, நம்மை அட்டாக் பண்ணுவதை ரிசீவ் பண்ணவும் தயாராக இருக்க வேண்டும். ரிசீவ் பண்ணத் தயாராக இல்லையென்றால்,

Do not attack but keep silent.

முதல் நாளே அனுமதிக்கவில்லையே, பாண்டிச்சேரியிலே உங்களுடைய ஒரே இயக்கம் தானே, முதல் நாள், அஷூரன்ஸ் தரக்கூட, வாய் திறக்கக் கூட, வாய்ப்பு தரவில்லையே. அன்றைக்கு அஷூரன்ஸ் பிரச்னை வந்தது, அதனால் சொல்கிறேன். ஆகவே, நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், அப்படி நீங்கள் விளக்குவது, it does not tally.

நேற்று சுப்பு அவர்கள் சொன்னார்கள், சி.பி.எம்.——— சமயத்திற்குச் சமயம் மாறுவார்கள், என்று. அவர், பேசுகிற திறமையோடு சொன்னார். We have got ''லட்சியம்''.

எங்களுக்கு ஒரு அரசியல் நோக்கம் இருக்கிறது. அந்த அரசியல் லட்சியத்தை மையமாக வைத்து எந்தெந்தக் கட்சிகளுடன் எப்போது சேரலாம் என்று பேசி மையமாகக் கொண்டுதான் சேருவோம். That is a principled decision. ஆனால் திரும்பிப் பாருங்கள் உங்களுடைய அலையன்சை. (சிரிப்பு) It is not a partisan affair. 1967-ஆம் ஆண்டிலே காங்கிரசை தி. மு. க. எதிர்த்தது. ஆனால் 1971-ஆம் ஆண்டிலே அந்த காங்கிரசுடன் தி.மு.க. சேர்ந்தது. (குறுக்கீடு) இந்திரா காங்கிரஸ் தான். எப்படி இருந்தாலும் காங்கிரஸ்தான். ஆனால் 1974-ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். மின்சாரக் கட்டணப் பிரச்னை வருகிறபோது, நான் ஹவுசிலே இல்லை, புரொசீடிங்கை படித்துப் பார்த்தேன். கனம் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இந்த காங்கிரசுடன் சேர்ந்தேன், எனக்கு இதுவும் வேணும் இன்னமும் வேணும் என்று அவர்கள்தான் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு பாண்டிச்சேரியிலே சர்க்காரைக் கவிழ்ப்பதற்கு இதே காங்கிரசோடு சேர்ந்தார்கள். காங்கிரஸ் காரர்களுடைய 3 ஓட்டு கிடைக்கவில்லை என்றால் கவிழ்த்திருக்க முடியாது. But next time also you joined them. அந்த முறையிலே அதைப் பண்ணுகிறீர்கள்.

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1978 ஜனவரி 6

70-ஆம் ஆண்டிலே சொன்னீர்கள், ஜனநாயகத் தொட்டிலிலே பிறந்த குழந்தை இந்திரா காங்கிரஸ் என்று. ஆனால் 75லே இந்திராகாந்தி சர்வாதிகாரி என்று சொன்னீர்கள். அந்த பாயின்டில் எனக்கும் அக்ரிமென்ட் உண்டு. 70-லே அப்படிச் சொல்லி 75-லே இப்படிச் சொல்லிய மிஸ்டர் சுப்பு. . . . . .

The boot is on the other leg.

THIRU K. SUPPU : Unfortunately I have no opportunity to interfere in your speech.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாகவே அமைச்சர்கள் ஆனாலும், கட்சித் தலைவர்களானாலும், உறுப்பினர்களானாலும், இந்த அவையில் பேசும்போது, 'தலைவர் அவர்களே' என்று விளித்து விட்டு, 'உங்கள் மூலமாகச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொல்வது மரபாக இருக்கிறது, 'உங்களைச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னாலே அது ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு ஆட்படுத்தப்படுவது மரபு. ஆனால் நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் பேசும்போது திரும்பத் திரும்ப மிஸ்டர் சுப்பு, மிஸ்டர் சுப்பு என்று பின்னாலே திரும்பிப் பேசுகிற முறை உருவாகுமானால் தொடர்ந்து இந்த அவையிலே அது கடைப்பிடிக்கப்படக்கூடிய தேவையற்ற நிலை ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். I have no difference on the question. ஆனால் அவசர நிலையை எதிர்த்ததாகப் பறைசாற்றிக் கொண்டீர்கள். அதை நான் அப்ரிஷியேட் பண்ணுகிறேன். எமர்ஜென்சியில் நீங்கள் எடுத்த முடிவை நான் அப்ரிஷியேட் பண்ணுகிறேன். ஆனால் எனக்கு ஒரு கிரிடிசிசம் இருக்கிறது. பல இடங்களிலே உங்கள் பொறுப்பான தலைவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் நீங்கள்தான் முன்னணியில் இருந்தீர்கள். எங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று. நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு அவசர நிலை வரும் என்று one-party dictatorship வரும் என்பதை முதலில் தெரிவித்ததே 1972-ல் எங்கள் கட்சிதான் என்பதை தயவு செய்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். அந்த நேரத்திலே அவர்களோடு உங்களுக்கு அலையன்ஸ் இருந்தது என்பதை ஞாபகப் படுத்துகிறேன்.

1978 ஜனவரி 6]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 1969-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜனதிபதி தேர்தலில் நானும், மேற்கு வங்கத்தினுடைய துணை முதல் அமைச்சர் ஜோதிபாசு அவர்களும், கலந்து பேசி, அன்றைக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் ஒன்றாக இருந்த பொழுது, தமிழ்நாடு மாளிகையில் அன்றைக்குப் பேசி, இந்திரா காந்திக்கு ஆதரவாகத்தான் அந்த முடிவை எடுத்தோம். 1969-லே இந்திரா காந்தியை ஆதரித்தோம்.

[நண்பகல் 12–00]

திரு. ரா. உமாநாத்: ஆதரித்தோம், மறுக்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு நிலைமை என்ன? அது சின்டிகேட், இண்டிகேட் என்று பிளவுபடுகிறபோது What should be prevented என்று குவஸ்ச்சியன் வருகிறபோது, அதற்குப் பிறகு 'ஒன் பார்ட்டி டிக்டேடர்ஷிப்' என்று வருகிறபோது, அதற்கான வார்னிங் வருகிறபோது நீங்கள் எந்த போர்சில் இருந்தீர்கள் என்பது பாயின்ட். I will take it in that spirit. அடுத்தது, 1975-ல் தான் உண்மையிலேயே நாம் எல்லோரும் எமர்ஜென்சியின் கஷ்டங்களை அனுபவித்தோம், அதுவும் semi-fascist terror நாம் கஷ்டங்களை அனுபவித்தோம். ஆனால் மார்க்சிச கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மேற்கு வங்கத்திலே 72-லேயே இந்த 'செமி-பாசிஸ்ட் டெர்ர்' நாங்கள் அனுபவித்தோம். இருவர் இங்கே இறந்தார்கள். உண்மையிலேயே எனக்கு ரொம்பவும் வருத்தம்.

சிறையிலே இருந்த சிட்டிபாபு என்னுடைய பர்சனல் பிரண்டு, பாராளுமன்றத்தில் என்னுடைய கொலிக். மேற்கு வங்கத்திலே 1972–74-ல் 20,000 பேர் இறந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் சொல்ல விரும்புவது, அதனுடைய விளைவுகளைப் பார்க்கிறோம். எங்கள் கட்சிக்கு ஏற்பட்ட இழப்புகள் வேறு எந்தக் கட்சிக்கும் ஏற்படவில்லை.

கவர்னர் உரையின்போது நீங்கள் பேசுகிற நேரத்தில் எமர்ஜன்சியை, அந்தப் பாயின்டை டிபென்டு செய்கிற நேரத்தில் முதலமைச்சர் சொன்னார், பீகார் மக்களை கலகத்திற்குத் தூண்டினார்கள். ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். அதை எல்லாம் டிபென்ட் செய்ய

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1978 ஜனவரி 6

முடியாது என்று அந்த முறையில் அவசர நிலையை நாங்கள் ஆதரித்தோம் என்று சொல்லி நியாயப்படுத்தினீர்கள். ஆனால் நான் வேண்டிக்கொள்வது என்னவென்றால் ஜெனரல் எலெக்ஷன் நாடு பூராவும் நடைபெறுகிறபோது அதே பீகார் மக்கள் அங்கேயிருந்து அவசர நிலையை அமல் படுத்திய காங்கிரஸ் கட்சியைத் தோற்கடிக்கச் செய்து விட்டார்கள். அந்த மக்கள் அந்த நிலையை ஆதரிக்க வில்லை, எதிர்த்தார்கள் என்றுதான் இதற்கு அர்த்தம். சி. பி. ஐ. கூட தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள், நாங்கள் அவசர கால நிலையை ஆதரித்தது தவறு என்று சொல்லி.

காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்கள் பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்களும், சவான் அவர்களும் அந்த எமர்ஜென்சி தவறு என்று கூறிவிட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல, கான்ஸ்டிடியுஷன் அமெண்ட்மெண்ட் வருகிறபோது அவர்கள் செய்தது என்ன, எக்ஸ்டர்னல், இன்டர்னல் எமர்ஜென்சி கூடவே கூடாது என்று சொல்லி, சவானும், பிரம்மானந்த ரெட்டியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஷா கமிஷன் சில விவரங்களை வெளியிட்டு இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சீராளன் கதி என்ன என்பது தெரியும். இவ்வளவுக்கும் பிறகு, நடந்த தேர்தலில் பெருவாரியான நாட்டு மக்கள் அந்த எமர்ஜென்சியை தவறு என்று முடிவு சொல்லிய பிறகு, அதை நியாப்படுத்துவது சரியல்ல என்று கருதுகிறேன். ஒட்டுமொத்தமாக இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கிறபோது தவருனது என்று மக்கள் சொல்லியிருக்கிறபோது அதை நியாயப்படுத்துவது முறைதானு என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக இந்தியத் துணைக்கண்டமே ஒரு கட்சியை ஆட்சியிலிருந்து வீழ்த்திவிட்டது என்றும் அது அவசர காலச் சட்டத்தை அமுல் படுத்தியதால் தான் என்றும், குறிப்பிட்டார்கள். நான் இந்த அவையில் சொல்லியிருக்கிறேன், அவசரகாலச் சட்டம் கொண்டு வந்ததைப் பற்றி இங்கே பேசியும், அவசர காலச் சட்டத்தால் ஏற்பட்ட சாவுகள், துன்பங்கள், குறைகள், இவைகள் அத்தனையும் ஏற்பட்டதன் விளைவாகத்தான் இந்த நிலை மாறு

1978 ஜனவரி 6] [மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பட்டது இருக்கிறது என்றும் சொல்லி அதற்குப் பிறகும் அவசர கால நிலை நியாயப்படுத்துவது முறைதானு என்று சொல்கிறார்கள். நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள் கிறேன். பீகார் நிலையைப் பற்றி நியாயம் என்று சொல்லி ஏற்றுக்கொள்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான் சொல்லி நியாயப்படுத்தியதையும் ஏன் நம்பவில்லை என்பதை எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : பீஹாரில் நடந்ததை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன் என்று சொல்லவில்லை. நேர்மாறுகத் தான் சொன்னேன். அந்த மாநிலத்தில் இருக்கிறவர்கள் எல்லோ ரும் மெஜாரிட்டியில் காங்கிரஸ் பார்ட்டியை டிபீட் பண்ணி யது. எமெர்ஜென்சியை தவறு என்று அந்த மக்களே இம்பீச் செய்த பிறகு.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறுக்கிடுவதற்கு உறுப்பினர் அவர் கள் என்னைத் தவறுக கருதிக்கொள்ளக் கூடாது. பீஹார் மக்கள் தேர்தலிலே வாக்களித்து அவர்களுடைய எண் ணத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். உணர்ந்தும் இருக் கிறோம். அன்றைய தினம் நடந்த காரியங்கள் எப்படி என் பதும், எப்படிக் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டாமென்று நாகரீக அரசியலை விரும்புகிறவர்கள் நம்புவார்களோ— அதைச் சரி என்று சொல்லவில்லை—அவைகள் அங்கே நடந் தன என்பதைத் தான் நான் சுட்டிக்காட்டினேன். அவை களைத் தடுக்க அவசியமான சில சட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறபோது அதை நாங்கள் அமைதியான சூழ்நிலையில், விவாதத்தின் வழியிலே, அமைதி யான சூழ்நிலை உருவாக்குவதற்கு அமைதி விரும்புகிறவர்கள் முன்னால் நின்று ஒரு நல்ல முடிவினை ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டுமென்பதைத் தான் அமரர் அண்ணு அவர்கள் எங்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிற பாடமாகும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : நான் அந்த பாயின்டை நீடிக்க விரும்பவில்லை. வி ஹேவ் டு டிபர். எங்களுக்கு அபிப்பிராய வித்தியாசம் உண்டு.

போலீஸ் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் முதலமைச்சரை நான் கேட்டுக்கொள்வது எக்ஸ்டிரா விஜிலெண்டாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக நான் ஒரு

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1978 ஜனவரி 6

விஷயத்தைப் பற்றிச் சந்தோஷப்படுகிறேன். தமிழக ஜன நாயக மாதர் சங்கத் தலைவர் கே. பி. ஜானகி அவர்களுடைய தலைமையிலும், பாப்பா அவர்களுடைய தலைமையிலும் வந்தபோது ஒரு மணி நேரம் டெடையில்டாகப் பேசினர். அப்பொழுது ஒரு உத்தரவாதத்தைச் சொன்னர். எந்தப் பெண் கைது செய்யப்பட்டாலும் 6 மணிக்கு மேலே எந்த போலீஸ் கஸ்டடியிலும் அனுமதிக்கமாட்டேன் என்று சொன் னர். நான் சந்தோஷப்பட்டேன். இப்பொழுதும் அவரைப் பொறுத்த வரையில் அந்த நிலையில் தான் உறுதியாக இருக்கிறார் என்பதை நான் இப்பொழுதும் நம்புகிறேன்.

ஆனால் கீழே சில அதிகாரிகள் செய்யக் கூடியது உங்க ளுடைய பேச்சையே கவிழ்க்கக் கூடிய முறையில் இருக்கிறது. இதை மாற்றக் கூடிய முறையில் இருக்கிறது. அதற்கு உதாரணமாக நான் சொல்ல விரும்புவது சமீபத்தில் நடந் திருக்கக் கூடிய மதுரை பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் அரஸ்ட். தூத்துக்குடியிலே 25 பெண்கள்—ப்ரொபசர்கள், அசிஸ் டெண்ட் ப்ரொபசர்கள்—இப்படி 25 பெண்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்களை வேலூர் சிறையில் கொண்டு போய் ஹாண்ட் ஓவர் பண்ணியது அடுத்த நாளைக்கு அடுத்த நாள். மூன்று நாள் வரையில் அவர்கள் போலீஸ் கஸ்டடியிலே வைத்தார்கள். லோகல் கஸ்டடி யிலே வைத்தார்கள். எந்தச் சிறையிலும் அல்ல. முதல மைச்சருடைய முடிவு இப்படி இருக்கிறது என்று தெரிந்த போலீஸ் அதிகாரிகளும் அப்பொழுதே ரிமாண்டு வாங்கி, அப் பொழுதே வேலூருக்கு கொண்டுப் போயிருக்கலாம். ஆனால் இந்த அதிகாரிகள் அப்படிச் செய்தது அந்தத் தொகுதி மக்க ளிடத்திலே ஒரு கெட்ட அபிப்பிராயம் உண்டாக்குகிறது. அதைத் தெளிவுபடுத்தாவிட்டால் அந்த மக்களிடத்திலே இருக்கிற அந்த தப்பு அபிப்பிராயம் போய்விடாது என்று சொல்லி, அந்தப் போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது என்கொயரி பண்ணி, சஸ்பெண்ட் பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மதுரைக் கல்லூரி மாணவர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற கேஸ். அதை தயவு செய்து முதலமைச்சர் அவர்கள் வாபஸ் பெறவேண்டும். இன்றைய சூழ்நிலையில் அதை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ரா. உமாநாத்]

எனக்கு முன்னால் தோழர் சங்கரையா, ரமணி போன்றவர்கள் விரிவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். நாகை என். ஜி.ஒக்களைப் பற்றி நான் ஸ்பெஷல் மென்ஷண் பண்ண வேண்டும். முதலமைச்சரிலிருந்து, ஹோல் ஸ்டேட் அபிஷியல்ஸ், பிரைம் மினிஸ்டர், ராஷ்டிரபதி வரையில் நாகப்பட்டினத்தில் ஏற்பட்ட புயலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த 4, 5 நாட்களில் அங்கே இருக்கக் கூடிய என்.ஜி.ஒக்கள் நாள் பூராவும் தூங்காமல் முதலமைச்சர் அவர்கள் அனௌன்ஸ் செய்த ஐந்து கிலோ அரிசியை, மண்ணெண்ணெயை அவர்கள் இரவு விழித்துக் கொண்டேயிருந்து வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் கூலி என்று சொல்லவில்லை. 'ஆப் கோர்ஸ், வி மஸ்ட் அப்ரிஷியேட்'. ஆகையால் அவர்கள் 2,000 ரூபாய் கடன் கேட்கிறார்கள். 10 தவணைகளில் திருப்பித் தருகிறேன் என்கிறார்கள். வேண்டாம். ஒரு ஆயிரம் ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[பிற்பகல் 12–10]

கடைசியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் நான் எதிர்கட்சித் தலைவர்களையும் ஆளும் கட்சித்தலைவர்களையும் வேண்டிக் கொள்வது, கட்சிகளுக்குள் போர்கள் நடக்கும். அது கொள்கைக்குக் கொள்கை, அரசியலுக்கு அரசியல், சித்தாந்தத்திற்கு சித்தாந்தம் என்ற முறையில் அந்தப் போராட்டம் கடுமையாக நடக்கட்டும். அதனால் ஆபத்து இல்லை. ஜனங்களுக்கு தெளிவு ஏற்படும். அந்த முறையில் கொண்டு போக வேண்டும்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 16 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகள் வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். நாங்களும் விரும்புகிறோம். அது ஜனங்களுக்கு அத்தியாவசியமான தேவை. நான் சொல்ல விரும்புவது, ஸோன் என்ற மத்திய சர்க்கார் ஆக்கிய பிறகு சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு அந்தச் சிக்கல்கள் தடுக்கின்றன என்ற பிரச்சினையை மாநில அரசு சொல்லுகிறபொழுது, அந்தச் சிக்கல் இருக்கின்றன. அவைகள் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று மாநில அரசு முன்கையெடுத்து ஒரு ஸோன் கூடாது என்று வற்புறுத்துகிற பொழுது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் நாம் அத்தனை பேரும் அந்த பொசிஷனில் பெர்ம் ஆக ஆதரவு கொடுக்கலாம்.

[1978 ஜனவரி 6

திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படி ஆளும் கட்சியின் சார்பில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டால் அதை முதலாவதாக வரவேற்கக்கூடிய கட்சியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கும் என்பதை நண்பர் உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : எண்ணெய், பருப்பு மலிவாக கிடைக்க வேண்டும். ஆஞல் எடிபிள் ஆயில்ஸ் இராஜஸ்தானிலிருந்து வர வேண்டும். பருப்பு உத்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து வரவேண்டும். அது ஹோல்சேலர் கையில் விடப்பட்டிருக்கிறது. புரொக்கியூர்மெண்ட் கிடையாது. அவர்கள் நாடு பூராவும் உள்ள நெருக்கடியைப் பார்த்து கார்னர் பண்ணுகிறார்கள். இதில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுகச் சேர்ந்து மத்திய சர்க்காரை அணுகி மெயின் சோர்ஸ் எடிபிள் ஆயில்ஸ், சமையலுக்கு உபயோகப்படுத்துகிற எண்ணை, பருப்பு போன்றவை, இவைகளில் மத்திய சர்க்கார் தலையிட்டு புரொக்கியூர்மெண்டை ஹோல் சேலர்களிடம் விடாமல் மற்ற மாநிலங்களுக்கு டிஸ்ட்ரிபியூட் செய்ய முயற்சி எடுக்கும்படியாக நம் மாநில அரசாங்கம் முன் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். நாமும் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கலாம்.

அப்படி கன்ஸ்டிரக்டிவ் ஆக போகவில்லையாஞல், நோ காண்பிடன்ஸ் தீர்மானம் பற்றி வேறு முறையில் நண்பர்கள் பேசுவார்கள். இவர்களுக்குப் பொறுக்கவில்லை. ஆதிக்க மோகம், பொருமை என்று பல செக்ஷன்ஸ் நினைக்கக்கூடும். அதுமாதிரி நினைப்பதற்கு இடம் அளிக்காமல் ஆக்கபூர்வமாக பார்வையிடல் செய்வதற்கு நாம் எல்லோரும் முன்வரவேண்டும். அந்த முறையில் இந்த நோ காண்பிடன்ஸ் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்குவது தான் நல்லதாக இருக்கும் என்று யோசனை கூறுகிறேன். அதை ஏற்றுக்கொள்வதையும் எதிர்ப்பதையும் அவர்களிடம் விட்டுவிடுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கடந்த மூன்று தினங்களாக மதிப்புக்குரிய எதிர்கட்சித் தலைவரால் கொண்டு வரப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் பேரில் வாதங்கள் நல்ல முறையில் நடந்து வந்திருக்கின்றன. இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரிலே என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே கருத்துக்களைச் சொல்லு

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வதற்கு முன் வந்திருக்கிறேன். மதிப்புக்குரிய சட்டசபை ஜனதாக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து இங்கே சில கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை அவர்கள் ஆதரிப்பார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசினேன் என்று கற்பனை செய்து கொண்டு பேசுகிறார். அந்த வார்த்தையை நான் உபயோகிக்கவில்லையென்ற விளக்கத்தைக்கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மஞ்சுகரன் : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கப்போவதில்லை என்ற உணர்வை வெளிப்படுத்தியதற்குப் பிறகு தயவுசெய்து அவரைக் குறை சாட்ட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது இங்கே விவாதம்தான் நடைபெற்றிருக்கிறது. முடிவு என்னவாகும் என்பதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது பேசிய ஜனதாக் கட்சித் தலைவரவர்கள் நான் கூறியது போல, அவர் ஆதரிக்கிறேன் என்றே எதிர்க்கிறேன் என்றே சொல்லவில்லை. ஆகையால் தான் அதைக் குறிப்பிட்டேன். ஆதரிக்கவில்லை என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அதை விட்டு விடுகிறேன்.

அவர்கள் பேசுகின்றபோது மதிப்பிற்குரிய பெரும் தலைவர் காமராஜரைப் பற்றி ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைக் குறிப்பிட்டபோது எங்களது கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் பெருந்தலைவர் பற்றி அப்படிப் பேசலாமா, அது குறிப்பில் இருக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். என்னைக் கேட்டால், அது இருக்க வேண்டும். பின்னால் உள்ள தலைமுறையினர், ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பெருந்தலைவர் காமராஜரைப் பற்றி என்ன கருதினார்கள் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 ஜனவரி 6

வேண்டும். அவசர நிலைப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டவுடன் காமராஜ் அவர்கள் மிகவும் மனம் நொந்து இறந்து விட்டார் என்று குறிப்பிட்டார். பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் திடமான உள்ளம் படைத்தவர். வெள்ளைக்காரர்களை எதிர்த்துப் போராடி எத்தனையோ கசையடி பட்டவர். சிறையில் கிடந்து உழன்றவர், எதையும் தாங்கக் கூடிய திடமான உள்ளத்தைப் படைத்தவர்—அப்படிப்பட்டவர், இதனால் இறந்து விட்டார் என்றால், அவர் திடமில்லாதவர் என்ற கருத்தை உருவாக்கக்கூடிய முறையில்தான் அவருடைய பேச்சு அமைந்திருந்தது என்பதைப் பார்க்கும் போது நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன் என்பதை மட்டும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சில சம்பவங்களைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் பிரதம அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டபோது மதுரையிலே பெரிய பலாத்கார சம்பவங்கள் நடைபெற்றதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். மதிப்பிற்குரிய எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசுகின்றபோதும் கூட குறிப்பிட்டார்கள் மதுரையில் நடந்த சம்பவங்கள் எப்படி ஏற்பட்டன என்பதையும், பின்னால் என்னென்ன நடந்தன என்பதையும் சொல்ல மறந்து விட்டார் என்று கருதுகிறேன்.

ஆரம்பத்திலேயே காங்கிரஸ்காரர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள் அங்கே. அதை அவர்கள் தெரிந்திருக்க முடியாது. அவர்களிடம் வந்து சொன்னவர்கள் ஒருதலைப்பட்சமாகத் தான் சொல்லி இருப்பார்கள். அவர்கள் தரப்பில் இருக்கின்ற செயல்பாட்டை அவர்கள் சொல்லி இருக்க மாட்டார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் அப்படிக் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். தமிழ்நாடு பூராவும், ஏன், இந்தியா பூராவும் முன்னாள் பிரதமர் இந்திரா காந்தி கைது செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அமைதியான முறையில்தான் அவை நடந்திருக்கின்றன. மதுரையில் என்ன நடந்தது என்றால் இம்மாதிரி கேள்விப்பட்டவுடனே, காங்கிரஸ்காரர்களின் கட்சி அலுவலகத்திலிருந்து வெளியே வருகின்றபோது அவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். அதன் பிறகு ஏதோ நடந்திருக்கலாம். ஆனால் அதன் பிறகு, அதைக் கண்டித்து பின்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

தேதிகளில் அங்கே ஒரு பெரிய கூட்டத்தைக் கூட்டி, ஜனதா கட்சித் தோழர்கள் என்னென்ன வன்முறைச் சம்பவங்களை நடத்தினர்கள் என்பதைத் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சி அலுவலகம் அடித்து நொறுக்கப்பட்டது. காங்கிரஸ் கட்சிக் கொடிகள் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டன. இது எந்த ஜனநாயகத்தை, ஜனநாயக மரபைச் சேர்ந்தது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கும்பகோணத்தில் கூட காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரின் வீடு அடித்து நொறுக்கப்பட்டது. இன்னொரு முக்கிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரின் வீடும் அடித்து நொறுக்கப்பட்டது. இவ்வளவு எல்லாம் நிகழ்ந்திருக்கின்றன என்பதையும் மதிப்பிற்குரிய ஜேம்ஸ் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிற்கு முன்னாள் பிரதம அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அழைத்தார்கள் என்றும் அழைக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்றும் கேட்டார்கள். திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் சென்னைக்கு வரும்போது பிரதம அமைச்சராக இல்லை. எந்தப் பொறுப்பிலும் இல்லை, அதிகாரத்திலும் இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சி அழைத்தது, அவர்கள் வந்தார்கள் அவ்வளவு தான். இதைத் தவறான கோணத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அழைத்தார் என்று சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12—20)

அடுத்து, மதிப்பிற்குரிய மார்க்ஸிய கட்சி உறுப்பினர் நண்பர் உமாநாத் பாராளுமன்ற நியதிப்படி இந்த அவையில் மிக கவனத்தோடு சில கருத்துக்களைக் கூறினர்கள். 'இந்த நாட்டிலே ஒரு கட்சிச் சர்வாதிகாரம் நடந்தது' என்று. அது எப்போது நடந்தது என்று எனக்கும் தெரியவில்லை. அவரும் குறிப்பிடவில்லை. ஒருகால் அவசர கால நிலையை ஒரு கட்சிச் சர்வாதிகாரம் என்று குறிப்பிட்டார்களோ என்னவோ.

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 ஜனவரி 6

நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், உலக நாடுகளிலே ருஷ்ய நாட்டிலே, சீன நாட்டிலே, இன்னும் ஒரு சில கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலே உள்ள அரசைப் பற்றி முதலாளித்துவ நாடுகளில் விமரிசிக்கப்படுவதெல்லாம், அங்கே ஒரு கட்சிச் சர்வாதிகாரம் நடப்பதாகத்தான் குறிப்பிடுவார்கள். ஆனல் கம்யூனிஸ்டு கட்சி நண்பர்கள் அங்கே நடப்பதெல்லாம் ஒரு கட்சிச் சர்வாதிகாரம் இல்லே. அது ஒருவகையான ஜனநாயகம் என்றுதான் சொல்லுவார்கள். என்னுடைய கருத்தும் அதுதான். அங்கெல்லாம் ஒரு சர்வாதிகாரம் இருப்பதாக நானும் கருதவில்லே. அது ஒரு வகையான ஜனநாயக முறை. ஒரு கட்சிச் சர்வாதிகாரம் என்பது இந்திய நாட்டில் சாத்தியமில்லே. இது அவர்களுக்கே தெரியும். அது மார்க்ஸிய கட்சியாக இருந்தாலும் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, இந்திய நாட்டிலே பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் தான் நடைபெற முடியுமே தவிர ஒரு கட்சிச் சர்வாதிகாரம் என்ற அமைப்பு இங்கே செயல்பட முடியாது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். முந்நாள் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள்கூட அவசரகால நிலேயின்போது குறிப்பிட்டார்கள். இந்தியாவில் ஒரு கட்சி ஆட்சி முறை என்பது சாத்தியமே இல்லே. இப்படிப்பட்ட பரந்துவிரிந்து கிடக்கும் நாட்டிலே பாராளுமன்ற ஜனநாயகம்தான் சாத்தியம், அந்த அமைப்புதான் நன்கு செயல்பட முடியும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார். அப்படிப்பட்ட ஒரு பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறை இந்தியாவில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே, அதற்கு விரோதமாக நிலேமைகள் வளர்ந்து அந்த முறை எங்கே அழிந்துவிடுமோ என்று பயப்படவேண்டிய நேரத்தில்தான் ஒரு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவரவேண்டிய நிலே ஏற்பட்டது. அதுதான். எமர்ஜென்ஸி, அவசரகால நிலே என்பது.

பாராளுமன்றத்தின் எதிர்க்கட்சித் தலேவர் திரு. சவான் அவர்கள் அவசர நிலே தவறு என்று சொன்னதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் அப்படிச் சொல்லவில்லே. அவர் சொன்னதெல்லாம் அவசரகால நிலே ஏற்பட்ட பின்னர் தவறுகள் சில ஏற்பட்டுவிட்டன என்பதுதான் என்று மட்டும் நண்பர்களுக்கு இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அவசரகால நிலேமைகளேப் பற்றி குறிப்பிட்ட ஜனதா கட்சி தனது தேர்தல் வாக்குறுதிகளில், இனியும் இந்த நாட்டிலே அவசர நிலே பிரகடனம் செய்ய முடியாத அளவிற்கு அரசியல் சட்டத்தை திருத்துவோம்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

என்ரூர்கள். பார்லிமெண்டில் இதுபற்றி விவாதம் வந்த போது, உள்நாட்டில் எந்த நிலை ஏற்பட்டாலும் அவசர நிலையே பிரகடனம் செய்யக்கூடாது என்று சொன்னவர்கள் இப்போது 42-வது திருத்தச் சட்டம் பற்றி அவர்கள் இறுதி யாக எடுத்துக்கொண்டுள்ள முடிவில், ஆயுதம் தரித்த உள் நாட்டுப் போராட்டம் ஒன்று ஏற்படுமானால்— 'இன்டெர்னல் எமர்ஜென்ஸி'யைக் கொண்டு வரலாம் என்று இப்போது கூறுகின்ரூர்கள். இந்த நிலையை எதிர்க்க வேண்டும். ஏன் என்ரூல், ஆட்சியிலுள்ள கட்சி தான் அது பற்றி முடிவெடுக்க வேண்டும். ஏதோ ஒரு பத்து துப்பாக்கிகளைப் போட்டுவிட்டு, அதைக் கைப்பற்றி யதாகச் சொல்லி, அதை ஆயுதம் தரித்த புரட்சி என்று அவர்கள் சொல்லிவிடக்கூடும். ஆகவே எந்த நிலைமையி லும் அது கூடாது என்று காங்கிரஸ் கட்சி இப்போது கூறுகிறது. அது தானே தவிர, வேறு ஒன்றுமல்ல. அவர்கள் மறைமுகமாக இந்த 'எமர்ஜென்சி'யை திரும்பக் கொண்டு வருவதற்கான வாய்ப்பில் அதைக் கொண்டு வருகிரூர்கள். அதை காங்கிரஸ் கட்சி எதிர்க்கிறது.

இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் சில கருத்துக்களை பேசினார்கள். இந்த நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானத்தை அரசைத் தோற்கடிக்க வேண்டும் என்ரே வெளியேற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலோ நான் கொண்டு வரவில்லை என்று அவர்கள் சொல்ல வில்லை என்ரூலும், இந்த நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட முடியாது. அதுதான் சூழ்நிலை, யதார்த் தம். அவர்கள் சொன்னாலும், சொல்லாவிட்டாலும், முயற்சித்தாலும், முயற்சிக்கவில்லை என்ரூலும் கூட, இந்த அவையிலே பெரும்பான்மையான பலம் ஆளும் கட்சி பெற்றிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இந்த நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் நிறைவேற முடியாது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு ஏதோ ஒரு ஓட்டு வித்தியாசத்திலாவது இந்த அரசை தோற்கடிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு மதிப்பிற் குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்குமானால் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நிச்சயமாக நழுவ விட மாட்டார் கள். அதிலே ஒன்றும் சந்தேகம் கிடையாது என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 ஜனவரி 6

இங்கு பல தவறுகள், அரசாங்கத்தின் பேரிலே கூறப்பட்டன. பொதுவாக ஆட்சிக்கு வந்து 6 மாத காலத்திலே 2 மாதம் புயல், வெள்ளம் என்ற அவசரத்திற்கு, சங்கடமான நிலை, நிவாரண வேலை செய்ய வேண்டிய நிலைகள்; 4 மாதத்தில் பெரிய வேலை செய்ய முடியவில்லை என்றாலும் கூட இந்த ஆட்சி தூய்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதிலே மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதியாக இருக்கிறார்கள் என்பது பல்வேறு உறுப்பினர்கள்—எதிர்த் தரப்பிலேயிருந்தும் சரி—பேசியதிலிருந்து நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. அது கடைசிவரையிலும் அமுலாக்கப்பட வேண்டும்.

ஒரு நேர்மையான தூய்மையான நிர்வாகம் இருந்தால்தான் நாம் நினைக்கிற நேர்மையான லட்சியங்களை நிறைவேற்ற முடியும். அந்த அளவிற்கு அவர்களை நிச்சயமாகப் பாராட்டலாம். அதிலே பல குறைகள் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களால் கூறப்பட்டிருந்தாலும் கூட, இதிலே அவர்களுக்கு முக்கியமான குறை—அதைப் பெரிய குறையாக இங்கே சொல்ல வில்லையென்றாலும் — கறுப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டத்தை இந்த அரசு அனுமதிக்கவில்லை முழுமையாக என்பது. அந்தக் குறைபாடு அவர்கள் கொள்வதற்கு நியாயம் இருக்கிறதா? சரிதானா என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

ஜனநாயகம் எல்லோருக்கும் சில உரிமைகளை அளிக்கிறது. ஜனநாயகத்தின் பெயராலே யார் எது வேண்டுமானாலும் செய்ய முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகையினாலே சில சட்ட திட்டங்களைப் போட்டு, அந்த சட்டதிட்ட வரைபாடுகளுக்கு உட்பட்டு ஒரு மனிதன் நடந்து கொள்ள உரிமை இருக்கிறது. இந்த உரிமையை யாரும் மீறமுடியாது. அந்த உரிமை செயல்படுகிற போது சட்டம் தன்னுடைய வேலையை செய்கிறது. இது தான் உண்மை. சட்டத்திற்கு புறம்பாக, சட்டத்தினுடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு புறம்பாக யாரும் நடக்க முடியாது. நடக்கக் கூடாது. நடந்தால், ஒருவருடைய ஜனநாயக உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த ஜனநாயக உரிமையை மதித்து இந்தக் கறுப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தப்பட்டதா? அந்த ஆர்ப்பாட்டத்திலே இந்த ஜனநாயக உரிமையை காப்பாற்றினார்களா என்பது தான் கேள்வி. காப்பாற்றவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து—குற்றச் சாட்டும் கூட.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

(பிற்பகல் 12—30.)

தலைவர் அவர்களே, அவசர நிலை பிரகடனத்திற்குப் பிறகு நடந்து முடிந்த தேர்தலில் ஜனதாக் கட்சி மத்தியில் ஆட்சிக்கு வந்தது. வந்தவுடன் அவர்கள் சில சீர் திருத்தங்களைச் செய்தார்கள். ஜனதாக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்து கடந்த ஒன்பது மாதங்களாக என்ன சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று யாராவது கேட்டால், நாங்கள் இழந்த உரிமைகளை மீட்டுத் தந்தோம், ஜனநாயக உரிமைகள் மீட்டுக் கொடுக்கப்பட்டன என்று அழுத்தந்திருத்தமாக அதையே மதிப்பிற்குரிய பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் முதற்கொண்டு மதிப்பிற்குரிய ஜனதா கட்சியிலுள்ள அத்தனை பேர்களும் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் என்ன செய்தார்கள் என்பதற்குள் போகவில்லை.

பொதுமக்களுக்கு ஜனநாயக உரிமைகளை நாங்கள் தான் வாங்கிக் கொடுத்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு அது எங்கே போயிருந்தது என்பது வேறு. இவர்களே வாங்கிக் கொடுத்ததாக வாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, அந்த உரிமை காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் உண்டல்லவா? அந்த உரிமை அவர்களுக்கு மட்டுந்தானே, காங்கிரஸ்கரர்களுக்கும் உண்டா? இந்த நாட்டிலுள்ள அத்தனை குடிமக்களுக்கும் உண்டா இல்லையா என்பதுதான் கேள்வி. மகாத்மா காந்தி அடிகள் சுதந்திரப் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். சுதந்திரப் போராட்டத்தை நடத்திய காலத்தில் சுதந்திரப் போராட்டத்தை எதிர்த்தவர்களும் இருந்தார்கள். இல்லை என்று யாரும் கூற முடியாது. ஆனால் சுதந்திரம் வந்த பிறகு அப்போது எதிர்த்தவர்களுக்கும் சேர்ந்தே சுதந்திரமே தவிர எதிர்த்தவர்களுக்கு சுதந்திரம் இல்லை என்று யாரும்சொல்ல முடியாது. அப்படி இருக்கவும் முடியாது.

அடுத்தபடியாக, மத்தியில் ஜனதா கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை விட்டார்கள். இது இரண்டாவது சுதந்திர நாள் என்று சொன்னார்கள். இந்தியாவிலுள்ள மக்களுக்கு முதல் சுதந்திர நாள் வெள்ளைக்காரனிடமிருந்து பெற்றது, இரண்டாவது சுதந்திர நாள் காங்கிரஸ் கட்சியிடமிருந்து ஆட்சியைப் பிடித்தது. அதற்கு என்ன பொருள் கொண்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. இது இரண்டாவது சுதந்திர

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 ஜனவரி 6

நாள் என்றூர்கள். வாதத்திற்காக அதை எடுத்துக் கொண்டாலும் அது அவர்களுக்கு மட்டும்தான் சுதந்திரமா வேறு யாருக்கும் கிடையாதா? என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

ஒரு கட்சி பொருளாதார மாற்றத்திற்கு அல்லது ஒரு இலட்சியத்திற்காக பாடுபடுகிறபோது, அந்த இலட்சியம் நிறைவேறுகின்றபோது அது அந்தக் கட்சிக்குமட்டும் சொந்தம் அல்ல. எல்லோருக்குந்தான் சொந்தம், இந்த உரிமை மதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றூல் மதிக்கப்படவில்லை. இதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களின் கருத்து இந்திரா காந்தி அம்மையார் இந்த நாட்டில் பெரிய தீமையைச் செய்து விட்டார், அவர் வரக்கூடாது இங்கே தமிழகத்திற்கு என்பது. ஏன் வரக்கூடாது? வரக் கூடாது என்று தடை ஏதாவது இருக்கிறதா? யாரால் தடுக்க முடியும்? சட்டம்தானே தடுக்க முடியும். இப்படிப் பட்ட சட்டத்தைப் போட்டு ஜனதாக் கட்சி ஏதாவது இந்த அம்மையார் எங்கேயும் போகக்கூடாது என்று தடை செய்திருக்கிறூர்களா என்றூல் இல்லை. இங்கே அவர்களை தீவிரமாக தி.மு. கழகத்தவர்கள் எதிர்க்கிறூர்கள்.

வடக்கே, அவர்கள் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சென்றிருக்கிறூர்கள். ஜனதாக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, குஜராத் மாநிலத்தில் சுற்றுப் பயணம் செய்திருக்கிறூர்கள். உத்திரப்பிரதேசத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்திருக்கிறூர்கள். அங்கு பார்த்தது என்ன? இலட்சக்கணக்கான மக்கள் அவர்களுடைய கூட்டத்திற்கு வந்து அவர்களை வரவேற்றிருக்கிறூர்கள் என்பதை பத்திரிகைச் செய்திகள் மூலம் பார்க்கிறோம்.

ஆகவே, அரசியல் ரீதியாக, அரசியல் கட்சியைச், சார்ந்தவர்கள் சிலருக்கு சில காழ்ப்புணர்ச்சிகள் இருந்தாலும்கூட பொதுவாக மக்களிடத்தில் அவர்கள் பேரில் ஒரு பெரிய வெறுப்புணர்ச்சி இன்றைக்கு இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. தேர்தலின் போது எதிர்த்து வாக்களித்திருக்கலாம். அது வேறு. ஆனல், இந்த ஒன்பது மாத காலத்திற்குப் பிறகும் மக்கள் வெகுண்டெழுந்து எதிர்க்கிறூர்கள் என்று

1978 ஜனவரி 6] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

சொல்வது மிகத் தவறான கருத்து. இந்த நாட்டிலுள்ள எந்தக் குடிமகனுக்கும் இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லாயிடங்களுக்கும் போக, மக்களோடு தொடர்புகொள்ள தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவதற்கான உரிமை எந்த வகையிலும் பறிக்கப்பட முடியாது. சட்டத்தின் மூலமாகவோ அல்லது கோர்ட் மூலமாகவோதான் அதைத் தடை செய்ய முடியுமே தவிர, வேறு யாராலும் அதைத் தடை செய்ய முடியாது.

ஆகையினால், அவர்கள் இங்கே வருவதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எப்படி தடுக்க முடியும் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். இப்போது கறுப்புகொடி காட்ட வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னதை, அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்று நான் கூற வில்லை, எங்கள் கட்சித் தலைவர்களும் சொல்லவில்லை. கறுப்புக் கொடி காட்டுவதின் பேரால் வன்முறைத் தாக்குதல் நடத்துவது என்பது நான் கேள்விப் படாத ஒன்று. அதைச் சட்டம் அனுமதிக்கிறதா, ஜனநாயக நெறிமுறை இதை அனுமதிக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக அனுமதிக்க முடியாது. இன்றைக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுகிறேன் என்று சொன்னால் அதற்கு யாரும் எதிர்ப்பு சொல்ல மாட்டார்கள்.

ஆனால், கறுப்புக் கொடி காட்டுகிறோம் என்கின்ற சொல்லின் பெயரால், கறுப்புக் கொடிகளை கம்பிகளிலே தாங்கிக் கொண்டு, தடிகளிலே தாங்கிக்கொண்டும் தாக்குவதற்கு எந்த ஜனநாயக முறை அனுமதிக்கிறது எந்த நெறி முறை அனுமதிக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் பிரதமர் அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வருகிறார்கள் என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்ப்பதற்கு வருகிறேன் என்றோ, அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை தடை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக—வரவில்லை அவ்விதம் தடை செய்வதற்குரிய அதிகாரம் இப்போது அவர்களிடம் கிடையாது. அவர்கள் சாதாரண குடிமகன் என்ற முறையில்—காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள முக்கிய பெரும் தலைவர்களில் ஒருவர் வருகிறார் என்றால் இவர்களுக்கு என்ன தீமை ஏற்பட்டுவிட போகிறது என்பதைத்தான் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் சில உண்மைகள் இருக்கின்றன. வட மாநிலங்களிலே ஜனதா கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு தனது பிற்போக்கு பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாக பல எதிர்ப்புக்கள் அங்கு தோன்றியிருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் முன்னாள் பிரதமர்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 ஜனவரி 6

இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்கின்ற நேரத்தில் அங்குள்ள மக்களை சந்திக்கின்ற நேரத்தில் அவர்களை தடை செய்வதற்கு முடியவில்லை. அதை தடுப்பதற்கு அங்குள்ள ஜனதாக் கட்சி ஆட்சி சக்திபெற்றதாக இல்லை. இதை அவர்கள் செய்வார்களேயானால் ஜனதா கட்சிக்கு மக்களிடையே எதிர்ப்பு தோன்றும், ஆகவே அங்கு சுற்றுப் பிரயாணங்கள் செய்யும் போதெல்லாம் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்களோ இல்லையோ என்னவோ, மக்கள் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள்.

அந்த முறையில் பல இலட்சக்கணக்கான மக்களை சந்தித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, வடக்கே ஏதோ இழந்த செல்வாக்கை, திரும்ப பெறுவதற்காக தன்னுடைய செல்வாக்கை தென் மாநிலங்களில் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று தான் இங்கு வருவதற்கு திட்டமிட்டிருக்கிறார் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், எப்படியாவது திருமதி இந்திராகாந்தியின் செல்வாக்கைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற கருத்து இவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், இது எப்போது ஏற்பட்டது? 27-ஆம் தேதி ஏற்பட்டது? 29, 30 இந்த தேதிகளில் திருமதி. இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் மேற்கொள்ளப்போவதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. 22-ஆம் தேதி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீர்மானம் போடுகிறது. என்ன தீர்மானம்? இந்திராகாந்தி அம்மையாருக்கு கறுப்புக் கொடி காட்டுவோம் என்று தீர்மானம் போட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் சில காரணங்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவர்களுக்கு ஆறு நாட்கள் கழித்து திடீரென்று ஒரு கருத்து உதயமானது. திடீரென்று கறுப்புக்கொடி காட்டும் முடிவை எடுத்தார்கள். இதற்கு ஏதோ ஒரு காரணம் இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற சந்தேகம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. வேறு யாரோ ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆலோசனையை மிக வேகமாக நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்துக்கொண்டது. இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கறுப்புக் கொடி காட்ட வேண்டும் என்று முடிவு செய்தது, அந்த முயற்சியின் பயன் என்ன எதிர்ப்பார்க்கப்பட்டது? பயன் இல்லாமல் யாரும் எந்த காரியங்களையும் செய்வதில்லை. இப்படிப்பட்ட செயல்பாடுகள் ஒரு பயனை நோக்கித் தான் செய்யப்படுகிறது. கறுப்புக் கொடி காட்டுவோம் **என்றால் அது ஏன்?**

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[முற்பகல் 12-40]

இப்போது எனக்கு ஒரு ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. இந்தக் கறுப்புக் கொடி காட்டும்போது, அந்த அம்மையார் ஏதாவது பதவியில் இருந்தார்களா என்ருல், அப்படி எந்த ஒரு பதவியிலும் இல்லே. அப்படியென்ருல், இந்தக் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதிலே, ஏதாவது ஒரு நோக்கம் இருக்க வேண்டும். அப்படி நோக்கம் இல்லாமல் யாரும் காரியம் செய்ய மாட்டார்கள்,

ஆகவே. நான் கருதுகிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலேமை இந்தக் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதன் மூலம் தங்களுக்கு ஏதாவது பயன் இருக்குமா என்ற கருத்தின் அடைப்படையில்தான் இந்தக் கறுப்புக் கொடியைக் காட்டியிருக்க வேண்டும். சரி, அப்படியே, பயனில்லே என்று சொன்னுல், தலேவர் போன்றவர்கள் ஒரு 200 பேர் கூடி அந்தக் கறுப்புக் கொடியைக் காட்டியிருக்கலாம், அந்த வகையிலே தங்களுடைய எதிர்ப்பு உணர்ச்சியைத் தெரிவித்திருக்கலாம். ஆனுல், என்ன செய்யப்பட்டது. இலட்சக்கணக்கான மக்கள் திரண்டு வாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. இவர்களுக்கு ஒரு இலட்சியம் இல்லேயென்று சொன்னுல், 100 அல்லது 50 பேர்கள் சேர்ந்து இந்தக் கறுப்புக் கொடியைக் காட்டியிருக்க முடியாதா? இதையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது, அவர்கள் ஒன்றைக் கருதித்தான் இதைச் செய்திருப்பார்கள் என்பது என் கருத்து. இந்திராகாந்தி அவர்களேத் தடுத்து, திருப்பி அனுப்பி விட்டால் மத்திய அரசிலே இருந்து தங்களுக்கு ஏதாவது சாதகம் கிடைக்குமா என்பது ஒன்று.

மற்றென்று, சரி அதையும் மீறி நடந்து கொண்டால், தமிழகம் பூராவும் போராட்டங்கள் என்று ஆரம்பித்தால், பலர் கைது செய்யப்பட வேண்டியிருக்கும், அதனுல் சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சனே ஏற்படும், அதனுல்அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் கலேத்து விடலாம், கவிழ்த்து விடலாம் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டு, ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய்கள் அடித்து விடலாம் என்ற நிலேயில்தான் இதைச் செய்திருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, இந்தத் தீர்மானத்தை 27ஆம் தேதி போட்டு, 28-ஆம் தேதி அதற்கான விளக்கக் கூட்டத்தை நடத்தினுர்கள். எந்த இலட்சியத்திற்காக இந்தக் கறுப்புக்கொடி, அறிவிக்கப்பட்டது என்பதை 28ஆம் தேதிக் கூட்டத்திலே பேசினுர்கள்.

[1978 ஜனவரி 6

திரு. மு. அரங்கநாதன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : '' கிளாரிபிகேஷன் '' கிடையாது. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்தான். உட்காருங்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டங்களிலே என்ன பேசினார்கள் என்பதைப் பற்றி, இதற்கான அறிவிப்பு எப்படி கொடுக்கப்பட்டது என்பதைப்பற்றி உங்களுடைய அனுமதியின் பேரிலே நான் இதைப் படிக்க இருக்கிறேன். 28ஆம் தேதி விளக்கப் பொதுக் கூட்டத்திலே பேசியது, '' முரசொலியில் '' செய்தியாக வந்திருக்கிறது. பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்கள் பேசியது. '' மீண்டும் இந்திராகாந்தி ஆட்சி வந்தால் சர்வாதிகாரம் வரும் '' என்பதைப் பொதுமக்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட கறுப்புக்கொடி என்று அறிவித்தோம். இந்திரா காந்தி அம்மையார் தமிழகத்திற்கு வருவதே போராட்டம் நம்மைத் தேடி வருவதைப் போன்றது தான். இது எப்படி என்று தெரியவில்லை. இப்படிப் போராட்டம் வன்முறையில் போவதற்கு அவர்களுடைய பேச்சு எவ்வளவு தூண்டுகோலாக இருந்தது, எப்படி தூண்டுகோலாக இருந்தது என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, 28 ஆம் தேதி, 'முரசொலி' யிலே, 'நமது கறுப்புக் கொடி நிகழ்ச்சி இந்தியாவிற்கே முன் உதாரணமாக இருக்க வேண்டும்' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி இந்தக் கறுப்புக் கொடி போராட்டம் ஒரு முன் உதாரணமாக இருக்க முடியும்? கறுப்புக் கொடி காட்டுவது வன்முறையாகப் போகவேண்டும், இதுதான் முன் உதாரணம்.

அதேபோல், மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பேசியது, 'முரசொலி' யில் வந்திருக்கிறது, அதையும் படிக்கிறேன். '' தாயாக வரலாம், கோகுலத்தில் இருக்கின்ற கண்ணனே கொல்ல வந்த பூதகிகூட அழகான தாய் வடிவத்திலேதான் வந்தாள். அதை ஞாபகத்திலே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆகவே, பெண் வடிவத்தில் வருவதெல்லாம் தாய்தான் என்று எண்ணிவிடாதீர்கள் '' ஏன் இவ்வளவு கடுமையான வார்த்தைகள். அவர்கள் தாயாக வரவில்லை, பெரிய பூதமாகத்தான் வருகிறார்கள். அவர்களை அடித்து விடுங்கள் என்று தானே அர்த்தம். சாதாரணமாக, ஒரு தொண்டன் இதைப் படித்தால், அவனுக்கு என்ன தோன்றும்?

1978 ஜனவரி 6] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

இதிலே என்ன கருத்து தோன்றும் என்பதைத்தான் தயவு செய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து 29 ஆம் தேதி முரசொலியில் ' கழகக் காளையே, தன்மானத் தமிழனே, கறுப்புக் கொடியுடன் வா ! அநியாய மாக ஆட்சியைக் கவிழ்த்து அட்டகாசங்கள் செய்தால் இனி தமிழ்நாட்டுப் பக்கம் தலை வைத்துப் படுக்க முடியாது என்ற உணர்வினை ஏற்படுத்தும் வகையில் கறுப்புக்கொடி போராட் டம் தொடரட்டும் ' என்று முரசொலியில் வந்திருக்கிறது.

இம்மாதிரி முரசொலியில் மிகத் தீவிரமாக எழுதப்பட்டு பேசப்பட்டு, லட்சக் கணக்கில் திரண்டு வாருங்கள், கறுப்புக் கொடியைக் காட்டுங்கள் என்று இரண்டு நாளில் மிகத் தீவிர மாக பிரச்சாரம் செய்தார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காந்தி அம்மையார் சென்னைக்கு வந்து மதுரைக்குச் சென்றார்கள். நானும் அவர்கள் கூடச் சென்றேன். மதுரையில் நடந்த சம்பவங்கள் பத்திரிகை களில் வந்திருக்கின்றன. மதுரையிலே மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் விமான நிலையத்தில் இறங்கிய போது அவர்கள் பிரதம அமைச்சராக இருந்தபோது இருந் ததை விட மிக அதிகப்படியாக மக்கள் கூடியிருந்தார்கள், வரவேற்றார்கள். வரவேற்பு முடிந்து அவர்கள் தங்கும் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள். மிக அதிக மான கார்கள் வந்திருக்கின்றன. நானும் ஒரு காரில் ஏறிக் கொண்டு போகிறேன். ஒன்றை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப் பிட விரும்புகிறேன். அங்கு கறுப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டம் செய்யவேண்டுமென்று பலமான ஏற்பாடுகள். முஸ்தீபுகள் செய்திருக்கிறார்கள். கறுப்புக்கொடி காட்டுவதற்காக அவர் களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடம் சரியான இடமல்ல. ஏதாவது சம்பவங்கள் ஏற்பட்டால் தடுத்து நிறுத்த தகுதியான இட மல்ல.

முரசொலியிலே லட்சம் பேர்கள் கூடியிருந்தார்கள் என்று எழுதியிருந்தார்கள். என்னுடைய மதிப்பு 3,000-ல் இருந்து 5,000 வரை தென் மாவட்டங்களில் இருந்து சேர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள் எண்ணிக்கை. அவர்கள் ஒரு பகுதியில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். அங்கு போலீஸ்

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 ஜனவரி 6

காரர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் யாரையும் அனுமதிக்கவில்லை. ஒருவருக்கொருவர் கைகலப்பு ஏற்பட்டுவிடும் என்று தடுத்து நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆனால் அங்கு வந்திருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஆயுதங்களை வைத்திருந்தார்கள், கம்புகள், கம்பிகள் போன்றவற்றை வைத்திருந்தார்கள். இதைப் பற்றிக் காங்கிரஸ்காரர்கள் போலீஸ்காரர்களிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் சொன்ன பதில்—' அவர்கள் எங்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள் ; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் எந்தவிதமான வன்முறைச் சம்பவமும் நடக்காது என்று பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை, எல்லாம் ஒழுங்காக நடக்கும்' என்று கூறிவிட்டார்கள். போலீஸ் அங்கு அதிகமான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவில்லை. அவர்களுடைய வார்த்தையை நம்பியிருக்கலாம். ஆனால் போதிய பந்தோபஸ்து ஏற்பாடுகள் இல்லையென்பதுதான் அங்கு இருந்த நிலை.

முதலிலே பத்திரிகை நிருபர்கள் கார் போனது. பின்னாலே ஒரு காரிலே திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் போகிறார்கள். அவர்களுடன் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் நெடுமாறன், சித்தன், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆர்.வி. சாமிநாதன் போன்றவர்கள் அதிலே பிரயாணம் செய்கிறார்கள். ஊருக்குள்ளே போனவுடன் முதல் காருக்கு அடி. அதிலே இருந்தவர்களுக்கு காயம் ; ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். பத்திரிகை நிருபர்—ஒரு அம்மையார் அவர்கள் அடிப்பட்டார்கள். பின்னால் இந்திரா காந்தி அம்மையார் வந்த காருக்கு அடி. போலீசார் கலவரத்தைத் தடுத்து நிறுத்த என்ன முயற்சி செய்தும் குறைந்த அளவு போலீசே இருந்த காரணத்தால் தடுக்க முடியாமல் அடிக்கப்பட்டது. அவர்கள் என்னென்ன வன்முறை செயல்களைச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவையும் செய்து விட்டார்கள்.

[பிற்பகல் 21.58]

. என்னுடைய காரும் அடிக்கப்படுகிறது. அது ஒரு பெரிய கார், எப்படியோ அங்கே நின்றது அதிலே நான் ஏறினேன். பெரிய இம்பாலா கார் அது. நான் ஏறி உட்காருகிறேன், மற்றவர்களும் உட்காருகிறார்கள். அந்த இடத்திலே வந்தவுடன் முன்னும் பின்னும் கற்களை எறிகிறார்கள், சார், சார்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

என்று கற்கள் வந்து விழுகின்றன. என் கூட உட்கார்ந்திருந்த வர்களுக்கு அடி. இப்படி வன்முறைச் சம்பவம் நடந்ததை நான் நேரிலே பார்த்தேன். இது திட்டமிட்டு நடந்திருக் கிறதே தவிர எதிர்பாராமல் நடந்ததல்ல. ஏனென்றால் எதிர்பாராமல் நடைபெறுவதற்கு அங்கே எந்தவிதமான சூழ் நிலையும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் யாரும் அங்கே அனுமதிக்கப்படவில்லை. தி.மு.க. தோழர்கள் தான் அங்கே இருந்தார்கள். அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிற அளவிற்கு எதுவும் அங்கே நடக்கவில்லை, இதரமாநிலங்களிலே இருந்து வந்த பத்திரிகை நிருபர்கள் எதுவும் செய்வதற்கு இல்லை, மற்றவர்களும் எதுவும் செய்யவில்லை. இதை எப்படி நியாயப்படுத்துகிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இந்தச் சம்பவம் நடந்தபிறகு திரு. சித்தன் அவர்களுக்கு பல மான காயம் கண்ணிலே ஏற்பட்டு இருந்தது. திரு. நெடு மாறன் அவர்களுக்குத் தலையிலே அடி விழுந்துள்ளது.

திரு. துரை முருகன் : மதிப்பிற்குரிய அண்ணன் மாரி முத்து அவர்கள் இந்திரா காந்தி தமிழ்நாட்டிற்கு வந்ததைப் பற்றி ரேடியோவிலே நேர்முக வர்ணனை போல் அந்த நிகழ்ச்சி களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் இப்போது இந்திரா காங்கிரஸா அல்லது ரெட்டியார் காங்கிரஸா என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இப்போது அது தேவையில்லை என்று நான் சொல்கிறேன். அங்கே இன்னும் பல பேர்களுக்கு அடி. எல்லோருக்கும் ஆஸ்பத்திரியிலே கட்டு போடப்படுகிறது. இன்னொருவர்கூட அடிபட்டு கண்ணே கெட்டுப்போய்விட்டது என்று சொல்கிறார்கள், அதற்குப் பிறகு நாங்கள் எல்லாம் அவர்கள் தங்கியிருக்கிற இடத்திற்குப் போய்ப் பார்த்தால் இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்களுடைய புடவையெல்லாம் ரத்தக்கறை, நெடுமாறனுக்கும் நல்ல அடி. துணியைப் போட்டு மூடி காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள் என்று எழுதினார்கள். உயிரைக் காப்பாற்றியது தப்பா, ஆகவே எந்தக் கருத்திலே எழுதினார்கள் என்று தெரியவில்லை.

அதற்குப் பிறகு இன்னும் சுற்றுப் பயணம் நடக்கவேண்டி யிருக்கிறது. மதுரையிலே இப்படி நடந்தால் இன்னும் மற்ற இடங்களிலே எப்படி ஏற்பாடு செய்திருப்பார்களோ என்று

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 ஜனவரி 6

எனக்கு உத்தேசம். சென்னையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த நிகழ்ச்சியைச் சொல்வதற்கு நான் தொலை பேசி மூலமாக தொடர்புகொண்டேன், ஒன்றிரண்டு முறைகள் தொடர்பு கிடைக்கவில்லை. பிறகு கிடைத்தார்கள். நான் கூறினேன், மதுரையிலே சம்பவம் மிகவும் மோசமாகிவிட்டது. எந்தவிதக் காரணமும் இல்லாமல் முன்கூட்டியே திட்டமிடப் பட்டு அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தெய்வாதீனமாக இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் தப்பித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான வன்முறை களைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண் டும். அடுத்து திருச்சிக்குப் போகவேண்டும், அங்கு என்ன திட்டமிட்டு இருக்கிறார்களோ எங்களுக்குத் தெரியாது, ஆகவே போதுமான பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட் டுக்கொண்டேன். இங்கே சிலர் பேசினார்கள். மதுரையிலே யிருந்து இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் போன் செய்து தடை பண்ணு என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏன் சொல்லவேண்டும்? அது தவறு. நானே தான் முதலமைச்சரோடு பேசினேன். அரசுதான் அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இம்மாதிரிச் சம்பவம் நடை பெறுமல் தடுப்பது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை.

இங்கே பேசியபோது பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் ஏன் இங்கே—அவ ருக்கு எதிராக நிலைமை இருக்கும்போது—வரவேண்டும், அவர்களை ஏன் வர அனுமதிக்க வேண்டும் என்று. அவர்கள் மதுரைக்கு வந்தபோது லட்சக்கணக்கான மக்கள் திரண்டி ருந்தார்கள், கூட்டங்கூட்டமாகக் கூடியிருந்தார்கள் என்ப தைப் பார்த்தால் மக்கள் அவர்களை ஆதரிக்கிறார்களா அல்லது எதிர்க்கிறார்களா என்பதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

மதுரையிலே ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு உட்பட்டவர்கள் இந்த வன்முறைகளைச் செய்தார்கள். ஆனால் பல இலட்சக் கணக்கான மக்கள் பல பகுதிகளிலேயிருந்தும் அங்கே வந் திருக்கிறார்கள். அதை மறுக்க முடியாது. அந்தச் சம்பவத் திற்குப் பிறகு பொதுக்கூட்டம் நடந்த பொழுது பல இலட்சக் கணக்கான மக்கள் இங்கே இருந்தார்கள். அந்தச் சம்பவம் நடந்த, கறுப்புக்கொடி காட்டுவதற்காக ஒதுங்கி இருந்த இடத்தை தவிர மற்றபடி தெருக்களிலும், எல்லா இடங்களிலும் ஆண்களும் பெண்களும் மிகத் திரளாகக் கூடி

1978 ஜனவரி 6] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

யிருந்து வரவேற்றார்கள். அவர்களைப் பாராட்டினார்கள். அதே சந்தர்ப்பத்திலே, இந்தச் சம்பவம் பற்றிய செய்திகள் காதிலே விழுந்தவுடன் எந்த அளவிற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி அந்த மக்களெல்லாம் பேசினார்கள் என்பதை முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் அங்கு இருந்திருந்தால் புரிந்து கொண்டிருக்க முடியும். அதனால் உங்களுக்கு என்ன பலன் கிடைத்தது? உங்களின் ஆதரவாளர்களாக இருந்தவர்கள்கூட வெறுத்து ஒதுக்குகின்ற நிலையைத் தான் நான் அங்கே பார்த்தேன். அதுதான் இருக்கின்ற நிலைமை.

அடுத்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு மாலையிலே மதுரையிலே பொதுக்கூட்டம். பிறகு ஒத்தக்கடைக்கு வந்தார்கள். பிறகு மேலூருக்கு வருகிறார்கள். மதுரையிலே பல லட்சம் மக்களைக் கொண்ட கூட்டம் என்றால், மேலூரிலே குறைந்தபட்சம் 30,000—க்கும் மேற்பட்டவர்கள் இருந்தார்கள், ஆண்களும், பெண்களுமாக. அடுத்தபடியாக, கொட்டாம்பட்டி என்ற ஊருக்கு வருகிறார்கள். அங்கே, 50,000 பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பெரிய கூட்டம். நேரத்தையும் பார்க்காமல் ஆண்களும், பெண்களும் திரளாகக் கூடியிந்து வரவேற்ற நிலைமையை நான் பார்த்தேன். பிறகு துவரங்குறிச்சிக்கு வருகிறார்கள். திருச்சிராப்பள்ளி எல்லையிலே இருக்கும் ஊர். அங்கே கிட்டத்தட்ட 50,000—க்கும் மேற்பட்டவர்கள் கூடியிருக்கிறார்கள். அதற்குள்ளாக திருச்சியிலே உள்ள அதிகாரிகள் தவறுன தகவலைக் கொடுத்து, இருக்கிறார்கள். திருச்சி பக்கமே வரவேண்டாம், எல்லாம் மோசமாகப் போய் விட்டது என்று. ஆகவே, அவர்கள்....

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, திருச்சிக்கு வர வேண்டாமென்று அதிகாரிகள் தவறுன தகவலைக் கொடுத்தார்கள் என்று காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஜெம்ஸ் அவர்கள் பேசும்பொழுது முதலமைச்சரவர்கள் குறுக்கிட்டு, காஞ்சிபுரத்திற்கு வர வேண்டாமென்று அதிகாரிகள் தகவல் கொடுக்கவில்லை, நான் தான் தகவல் கொடுத்தேன், முதலமைச்சர்தான் தகவல் கொடுத்தது என்று சொன்னார்கள். திருச்சிக்கு வர வேண்டாமென்று அதிகாரிகள் தவறுகக் கொடுத்த தகவல் முதலமைச்சரால் கொடுக்கப்பட்டதா ?

[1978 ஜனவரி 6

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவைத் தலைவரவர்களே, திருச்சியிலிருந்து எனக்குத் தொலைபேசி மூலமாகக் தகவல் வந்தது. இங்கே கறுப்புக் கொடி காட்ட வந்திருக்கிறார்கள். மதுரையிலேயிருந்து எனக்குச் செய்தி வந்திருக்கிறது, நான் என்ன செய்ய வெண்டுமென்றுகேட்ட பொழுது, கூடுமானவரையில் பாதுகாக்க முடிந்தால் அவர் களுக்கு வாய்ப்பு கொடுங்கள், இல்லையென்றால் அவர்களை வர வேண்டாமென்று நீங்கள் சொல்லலாம் என்று நான் சொன்னேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, ஆகவே, அதைப்போல மணப்பாறையில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் அங்கே செல்லவில்லை. நேராகத் திண்டுக்கல்லுக்கு வந்து, அவர்கள் இரயில் ஏறி னர்கள். ஆனால் திருச்சியிலே இலட்சக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்து கொண்டு, அவர்கள் வந்துதான் ஆக வேண்டும் என்ன ஆனாலும் என்று வற்புறுத்தினர்கள். ஆகவே, அவர்கள் திருச்சியிலே இறங்கி இரவு ஒரு மணிக்கு அங்கே போய் கூட்டத்திலே பேசுகிறார்கள். எதற்காக நான் இதையெல்லாம் கூறுகிறேன் என்றால், ஏதோ ஆயிரம் பேர், ஐநூறு பேர் சேர்ந்து கொண்டு தங்களுடைய காழ்ப்புணர்ச்சி யைக் காட்டி அவர்களுக்கு எதிரிடையாக இருக்கிறார்கள் என்பதால் நாடு பூராவிலும் அப்படித்தான் இருக்கிறார்கள் என்று கொண்டுவிடக்கூடாது.

ஆகவே, பெரும்பாலான மக்கள் இந்திரா காந்தியைத் தமிழ்நாட்டிலே வெறுக்கவில்லை, இதர மாநிலங்களிலும், வெறுக்கவில்லை என்பதை சுற்றுப் பயணம் செய்யும்பொழுது பார்க்கின்றோம். ஆகவே, திருச்சியிலே சுற்றுப் பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு அவர்கள் வந்த இரயிலிலிருந்து மாறி அடுத்த இரயிலிலே வருகிறார்கள். எனக்கு நான் முதல் இரயிலிலேயே ரிசர்வ் செய்து விட்டதால் நான் முதல் இரயிலி லேயே வந்து விட்டேன். முதலில் இருந்த ஏற்பாடு, நான் வந்த இரயிலிலேயே அவர்களும் வருவதாகத்தான் ஏற்பாடு. சென்னைக்கு நான் வந்து சேர்ந்தவுடனே என்ன இங்கே நடந்தது என்பதெல்லாம் அரசுக்குத் தெரிந்திருக்கும், உங்க ளுக்கெல்லாம் தெரிந்திருக்கும். சென்னைக்கு நான் வந்த இரயில் வந்து சேர்கின்றபொழுதே எதிர்கோஷங்கள் எல் லாம் போடப்பட்டு, அப்பொழுதுதான் அந்த வன்முறைச் சம்பவங்கள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

(மணியடிக்கப்பட்டது).

1978 ஜனவரி 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 12–15 மணிக்கு நீங்கள் ஆரம்பித்தீர்கள். இன்னும் அமைச்சர் பேசவேண்டும். எனவே, இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களிலே முடித்து விடுங்கள்.

[பிற்பகல்–1·00]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்த எதிர்க்கட்சிக்கு நேரம் மிகக் குறைவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், அதை எதிர்த்துப் பேசுகின்ற கட்சிகளுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தாங்கள் அறிவீர்கள். இந்தக் குறையைக் களையவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மஞ்சுகரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்வது, பி. ஏ. சி. நடை பெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், மொத்தம் ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் எவ்வளவு என்று கணக்குப் போட்டு, 9 மணி நேரம் இருக்கிறது என்று சொன்னவுடன், 5 மணி நேரம் ஆட்சிக் கட்சிக்கும், 4 மணி நேரம் எதிர்க் கட்சிக்கும், அதிலே, குறிப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு 2½ மணி நேரம் என்று ஒதுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு, நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள், இந்த நேரம் போதாது என்று. நான் உடனடியாகச் சொன்னேன், ஆட்சிக் கட்சிக்கு 4 மணி நேரம் இருக்கட்டும் ; நீங்கள் 2½ மணி நேரம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், மற்றைய நேரத்தை, மற்றக் கட்சிகள் பகிர்ந்துகொள்ளட்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேன்.—அதற்குப் பிறகும் நேரம் போதாது என்று மற்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னதற்கு, ஆட்சிக் கட்சிக்கு 3 மணி நேரம் போதுமானது, மீதி நேரத்தை எல்லாம் நீங்களே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று எங்கள் நேரத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு, பரந்த மனப்பான்மையோடு பேசியதை இந்த அவைக்குச் சொல்லி, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களைப் பிரார்த்திக்கிறேன். தயவுசெய்து தவறான கருத்தைச் சொல்ல வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அவை முன்னவருடைய பரந்த மனப்பான்மையைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலவரையறை பறந்து விட்டது. எனவே, அதைத்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 6

தான் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் உற்றுக் கவனித்து, உரிய நேரத்தை எதிர்க்கட்சிக்கு வழங்க அனுகூலமாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அவரிடமிருந்து கொஞ்சம் சமஸ்கிருத வார்த்தைகளைக் கற்றுக் கொண்டேன். அதற்காக, அவருக்கு நன்றி. இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமைப்படி நேரத்தை எப்படி, எவ்வெவ்வாறு பகிர்ந்து கொள்வது என்று சபாநாயகர் அவர்களோடு கலந்து பேசி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து பேசி நாம் முடிவு செய்யலாம். ஆகையால், நேரம் கிடைக்கவில்லையென்று நாம் யாரும் வருத்தப்படத் தேவையில்லை. ஏற்றமுறையில், உரிய முறையில், நாம் நேரத்தை ஒதுக்கிக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்று வரையிலே உறுப்பினர்கள் பேசிய விவரங்கள் என்னிடம் இருக்கிறது. இன்றைக்குப் பேசுவதையும் சேர்த்து இணைத்திருக்கிறேன். குறிப்பாக, சில கட்சிகள், தங்களுடைய நேரத்தை மிக அதிகமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. ஆளுங் கட்சியிலே, பேரவை முன்னவர் சொன்னதைப்போல், அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டது 3 மணி 19 நிமிடம்தான் இந்த இரண்டு நாளைக்கு. இன்றைக்கு ஆளுங் கட்சித் தரப்பிலே யாரும் பேசவில்லை. ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு நேற்றைக்கு முன்தினம் ஒதுக்கிய நேரம் 2 மணி 30 நிமிடம். அவர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டது 2 மணி 24 நிமிடம். அதிலே அவர்களுக்கு இன்னும் 6 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் 31 நிமிடம் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு 45 நிமிடங்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. இன்றைக்குக் கேள்வி நேரம் இல்லாத தாலே, 45 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. நாளைக்கு கேள்வி நேரம் இருப்பதாலே, இன்னும் ஒரு மணி நேரம் சேர்த்தால், 1 மணி 45 நிமிட நேரம், இன்றைக்கும் நாளைக்கும் இருக்கிறது. இதிலே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எவ்வளவு எடுத்துக் கொள்கிறார் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலே இன்னும் நேரம் இருந்தாலும், இன்று அவர்கள் யாரும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. மற்ற கட்சிக்காரர்கள் கூடுதலாக எடுத்துக்கொண்டது உண்மை. இரண்டு நாளும் சேர்த்து, காங்கிரஸ் கட்சியைத் சேர்ந்தவர்கள் 24 நிமிடம் தான் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மாரிமுத்து 51 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறார். அதையும் சேர்த்து அவர்களுக்கு இன்னும் 15 நிமிடங்களுக்கு மேல் இல்லை. திரு. மாரி

முத்து (குறுக்கீடு). இதுவரையில் 50 நிமிடம் பேசிவிட்டீர்கள். நீங்கள் 12.15—க்குப் பேச ஆரம்பித்தீர்கள், இங்கே இருக்கிறது குறிப்பு. இன்னும் 5 நிமிடத்தில் நிறுத்திக் கொண்டீர்களானால், நிச்சயம் நாளைக்குப் பேசுபவர்களுக்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து ; நான் கூடுமான விரைவிலே முடித்துக் கொள்கிறேன். சென்னையிலேதான் அதிகமான வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றன என்பது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். ரெயில்கள் கொளுத்தப்பட்டன. அது மட்டுமல்ல, டி.எம்.பி. 3003 என்ற கார் நொறுக்கப்பட்டது. அதிலே கேரளக் கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு கோயா அவர்கள் சென்றார்கள். அந்தக் கார் அடித்து நொறுக்கப் பட்டது. அந்தக் காரை அடித்து நொறுக்கியதற்கு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. ஆனால், விசாரித்தபொழுது, டி. எம். எக்ஸ். 3003 என்ற கார் நிதியமைச்சர் பயன்படுத்துகிற கார் என்று தெரிகிறது. அதனாலே, ஒரு வேளை அவர்கள் நிதியமைச்சர் கார் என்று நினைத்து, அவர்தான் வருகிறார் என்று நினைத்து, அடித்தார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. எழும்பூரில் இறங்கிய மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காந்தி அவர்கள் கெஸ்ட் ஹவுசுக்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டார்கள். கொஞ்ச நேரம் பொறுத்து நான் காரிலே சென்றேன். என் காரின்மீதும் கற்கள் அடிக்கப்பட்டன. அம்மாதிரி வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

அதற்குப் பிறகு காஞ்சிபுரத்திற்குப் புறப்பட்டார்கள். காஞ்சிபுரத்திற்கு சென்ற பொழுது, கலெக்டர் அவர்களும், சூப்பரின்டென்ட் ஆப் போலீஸ் அவர்களும், அங்கே வந்து கூட்டத்திற்குப் போகக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஏனென்று கேட்டால் அங்கே ஒரு ஆயிரம் பேர்கள் கும்பும், தடியும் வைத்துக் கொண்டு எங்கே வருகிறார் இந்திரா காந்தி என்று அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுக்குப் போதிய போலீஸ் இல்லாத காரணத்தால் உங்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியாது, வன்முறை தலை தூக்க ஏதுவாக இருக்கும், எனவே நீங்கள் போவது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல என்று சொன்னார்கள். இதைக் கேள்விப் பட்ட இந்திரா காந்தி அவர்கள், நான் போவதானால் வன்முறை ஏற்படும் என்றால் அங்கே போக வேண்டாம் என்று

1978 ஜனவரி 6] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

திரும்பிவிட்டார்கள். அதை தி. மு. க.வினர் வெற்றியாகக் கருதுகிறார்கள். திருமதி இந்திரா காந்தியை காஞ்சிபுரத்திலே நுழைய விடாமல் தடுத்து விட்டோம் என்பதை தி. மு. கழகத்தினர் ஜனநாயகத்தின் வெற்றி என்று கூறுகிறார்கள். அப்படியானால் திருமதி இந்திரா காந்தி பேசவே முடியாமல் திரும்பிவிட்டாரே அது ஜனநாயகத்தின் தோல்வி அல்லவா ? ஒருவர் பேச முடியாமல் திரும்பிவிட்டது ஜனநாயகத்தின் தோல்வி. உங்களுடைய கருத்துப்படி அது ஜனநாயகத்தின் வெற்றியா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரி ஒருவர் அவருடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்வதை தடுப்பதன் மூலம் வன்முறையைத் தூண்டிவிடுவது என்று நினைத்தால், இன்றைக்கிருக்கிற எதிர்க் கட்சியில் உள்ள தலைவர்கள் யாராவது வெளியே போக முடியுமா? ஏன் எதிர்க் கட்சித் தலைவரான நீங்களே போக முடியுமா? தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசியல் கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். எந்தக் கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகின்றன என்பதை தேர்தல்தான் நிர்ணயிக்க வேண்டுமே தவிர, கம்பை வைத்து நிர்ணயிக்கக் கூடாது. அது சாத்தியமும் அல்ல. சரித்திரத்திலும் இப்படி கிடையாது.

இம்மாதிரி வன்முறைச் சம்பவங்களினால் ஏறத்தாழ 1 கோடி ரூபாய்க்குமேல் மத்திய, மாநில அரசினுடைய சொத்து, பொதுமக்களின் சொத்து நாசமடைந்திருக்கிறது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் இதைப் பற்றி கண்டித்திருக்கிறார்களா ? அதைப்பற்றி ஒன்றுமே பேசவில்லை. இம்மாதிரி வன்முறைச் சம்பவம் நடந்தது நாங்கள் இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. நடந்து விட்டது. நாங்கள் இம்மாதிரி நடக்கும் என்று கருதவில்லை, ஆகவே நாங்கள் கண்டிக்கிறோம். ஆகவே, நாங்கள் கருப்புக் கொடி காட்டுவதைத் தடுத்து நிறுத்துகிறோம் என்று சொல்லி இருந்தால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்.

மகாத்மா காந்தி அடிகள் கூட சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம். அந்தப் போராட்டத்தின்போது சில இடங்களில் வன்முறை சம்பவங்கள் நடந்ததைக் கேள்விப்பட்டு உடனடியாக அந்த சத்தியாக்கிரகத்தை ரத்து செய்து விடுகிறேன் என்று கூறினார்கள். ஆனால் இங்கே, தி. மு. க. தலைவர்கள் அவர்கள் சரியாக கருப்புக் கொடி காட்டவில்லை. நான் தலைமை தாங்கிக் காட்டுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். யோசனை செய்து பாருங்கள், நீங்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று கூறலாம். ஆனால்

1978 ஜனவரி 6] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

அதற்கு இதுதானே பொருள். சரி இவ்வளவு சம்பவம் நடந்ததே, மத்தியில் இருக்கிற ஜனதா கட்சிக்காரர்களாவது கண்டித்தார்களா, அவர்களும் கண்டிக்கவில்லை. ஆனால் ஒன்றை நான் பாராட்டுகிறேன்.

திருமதி இந்திராகாந்தியின் மீது வன்முறைத் தாக்குதல்கள் நடந்ததைக் கேள்விப்பட்ட பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகத் தமிழக முதல்வருடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு, வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி சொன்னார்கள் என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தது. ஆனால், தமிழகத்திலே இருக்கிற ஜனதா கட்சிக்காரர்கள் என்ன செய்தார்கள். உடனடியாக அன்றைக்கு ஒரு கண்டனம், அடுத்து ஒரு மௌன ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். கண்டிப்பது யாரை, வன்முறை சம்பவங்கள் நடந்ததற்குக் காரணமாக இருந்த தி. மு. க. வினரை கண்டித்தார்களா ? இல்லை என்றால் வன்முறை நடக்கவேண்டாம் நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சொன்ன பாரதப் பிரதமரை எதிர்த்தா ? இரண்டையும்

[பிற்பகல் 1—10]

விட்டு விட்டு இந்த வன்முறைச் சம்பவங்களைத் தடுத்து நிறுத்திய அரசாங்கத்தைக் கண்டித்து இருக்கிறார்கள். நாங்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்கின்ற உரிமையை அவர்கள் கண்டிக்கிறார்கள் என்றால் ஜனநாயகத்தில் தமிழகத்தில் இருக்கும் ஜனதா கட்சித் தோழர்கள் எந்த அளவிற்கு நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிறார்கள், எந்த அளவுக்கு அதனைப் புரிந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய ஆளுநர் அவர்களிடத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் போய் மகஜர் கொடுத்தார்கள். அவர் என்ன கருத்தைத் தெரிவித்தார் ? சட்டம் ஒழுங்கு நிலை நாட்டப்பட்டு இருக்கிறது. சட்டம் ஒழுங்கு அமைதியை தமிழக அரசு சரியான முறையில் நடத்த நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள்,

இந்த மாதிரி சம்பவங்கள் எல்லாம் நடந்து இருக்கிற போது இடையில் மற்றொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஜனதா கட்சி ஜனநாயகத்திற்காகப் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கிற போது, மத்தியில் இருக்கும் மொரார்ஜி தேசாய், பிரதமர்

[1978 ஜனவரி 6

அவர்கள் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல் கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய மத்திய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வந்திருந்தபோது ஒரு அறிக்கைவிட்டார்கள்.

திரு. க. சுப்பு : ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்னை. விவாதத் தின்போது நம்முடைய வாதத்திற்காக கவர்னர் அவர் களுடைய கருத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. ஆகவே, மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்கள் ஆளுநர் கூறிய கருத்தை எடுத்து தன்னுடைய வாதத்திற்கு வலுவூட்டக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது நாம் கடை பிடிக்கிற முறை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கவர்னர் ஆற்றிய உரைமீது நாம் கருத்துக் கூறலாம். அவர் சொல்லிய கருத் துக்களை நாம் வாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அவரைப் பற்றி குறைதான் சொல்லக்கூடாது. இருப்பினும் நீங்கள் தவறு என்று சொல்லிவிட்டால், நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய தொழில் அமைச்சர் ஒரு அறிக்கை விட்டார்கள். அவர் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் ஜனதா கட்சிக்குத்தான் அறிக்கை விட்டார்கள். உத்திர பிரதேசத்தில் இருக்கும் ஜனதா கட்சிக்குச் சொல்லவில்லை. குஜராத்தில் இருக்கும் ஜனதா கட்சிக்குச் சொல்லவில்லை. இங்கே தமிழகத்தில் இருக்கிற ஜனதா கட்சிக்குச் சொல்கிறார்கள், மேலும் இங்கே தான் அவர்கள் சொல்லைக் கேட்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் அவர்கள் சொல்லைக் கேட்கிற கட்சி இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, திராவிட முன் னேற்றக் கழகத்திற்கு அவர்கள் கண்டனம் தெரிவிப்பதற்கு நான் மறுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் ஜனதா கட்சிக்குச் சொல்லி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதைச் செய்தது என்று சொல்கிறபோது, அவர் மத்தியில் இருக்கும் ஜனதாகட்சியைக் கண்டிக்கிறாரே தவிர எங்களை அல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜெம்ஸ் : நானும் பொறுத்து, பொறுத்துத் தான் பார்த்தேன். நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும் போது குறுக்கிட்டுப் பேச வேண்டாம் என்று நினைத்தேன்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அது எல்லே தாண்டி எங்கோ போகிறது. அவர் மாண்பு மிகு மத்திய தொழில் அமைச்சர், ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குச் சொல்லி, இம்மாதிரி நடந்தது என்று உள்நோக்கம் கற்பிக்கும் வகையில் பேசுவது உண்மைக்கு மாறுனதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக அவர்களேப் பொறுத்த வரையில் கண்ணியமான தலேவர் என்று நாங்கள் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறேம். அவர்கள் எந்தக் கட்சியில் இருக்கிறார் என்பது சிக்கலாக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது தனிப்பட்ட முறையில் எங்களுக்கு—மாரிமுத்து என்று சொன்னல் மரியாதை கௌரவம் இருக்கும். ஆனல் அவர் இப்படிக் கூறுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லே. அதை அவர்கள் மாற்றிக்கொள்வது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலேவர் அவர்களே, நான் என்றைக்கும் யாரையும் மரியாதைக் குறைவாகப் பேச வேண்டுமென்று நினேத்தது கிடையாது. நினேக்கப் போவதும் கிடையாது. சம்பவங்களேச் சொல்கிறேன். இங்கே சர்வாதிகாரம், பாசிசம் என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலிருந்து அகற்றப்பட்டிருக்கிறது. எங்கேயாவது ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சியிலே ஜனநாயக முறைப்படி தேர்தல் வைத்து சர்வாதிகார ஆட்சி அகற்றப்பட்டதாக சரித்திரத்தில் இருக்கிறதா ? சர்வாதிகாரி ஜனநாயக முறைப்படி அகற்றப்பட்டதே கிடையாது. மக்கள் எழுச்சியால் அகற்றப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர ஜனநாயக முறைப்படி அகற்றப்படவில்லே. காங்கிரஸ் அகற்றப்பட்டிருக்கிறது என்றல் அது தான் ஜனநாயகம்.

அடுத்து நான் அதிகமாகப் பேசிக்கொண்டே போனல் தலேவர் அவர்களுக்கு சில சங்கடங்கள் ஏற்படும். ஆகவே தான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்வதற்கு முன்பாக இன்னும் சில கருத்துக்களேச் சொல்ல வேண்டும். ஆனல் பின்னல் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறபோது பல கருத்துக்களேச் சொல்லுவேன். தலேவர் அவர்களுக்கு சங்கடம் இல்லாமல், ஒன்றை மட்டும் கூறி நான் அமர விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயகம் என்றல் என்ன, அதனுடைய விளக்கம் என்ன, என்பதை ஒருவர் ஒரு அறிஞர் இடத்திலே கேட்டார். அந்த அறிஞர் சொன்னர் 'நீங்கள் சொல்வதை நான் ஏற்றுகொள்ளவில்லே. ஆனல் நீங்கள் சொல்வதற்கு உங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமையை யாராவது பறிப்பார்களேயானல் அல்லது மறுப்பார்களே

யாலும் என்னுடைய உயிரைக் கொடுத்தாவது அந்த உரிமையை உங்களுக்கு நான் வாங்கித் தருவேன்'. இது தான் ஜனநாயக மரபு என்று கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அருமை அண்ணன் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பாக பதில் அளிக்கின்ற வகையில் சில பொதுவான எண்ணங்களை மிகச் சுருக்கமாக எடுத்து வைக்கக் கருதுகிறேன்.

இதே பேரவையில் 1972-ல் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியின் மீது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேலாக ஒலி பெருக்கியிலே பேச முடியாமல் பேசியதையும் நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இதே பேரவையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியின் மீது கலைஞர் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேலாக ஒலிபெருக்கியிலே பேசியதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறேன். கால மாற்றம், இடமாற்றம் இவ்வளவையும் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு சிந்தித்துப் பார்க்கிறேன்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மான விவாதத்தில் வெப்பமும், கொதிப்பும் சில நேரத்தில் ஏற்பட்டாலும், ஆளுகின்ற பொறுப்பை ஏற்று இருக்கின்ற அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகம் அதை எப்படி அணுகுகிறது என்பதை நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாக்கிய நாயனார் சிவபெருமானை கல்லெறிவிட்டு எறிந்து அர்ச்சனை செய்ததைப்போல் ஆளும் கட்சியின் மீது இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் ஒரு வகையில் அஞ்சலி செலுத்துவதாகத் தான் அமைச்சர் என்ற வகையிலே நான் எடுத்துக்கொள்ளக் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பல்லாண்டுகளாக எழுதுகிற கருத்துக்களையும், அவர்கள் பேசிபத்திரிகையிலே வருகின்ற பேச்சுக்களையும் இளம் வயது முதற்கொண்டே படித்து வரக் கூடியவன் நான் என்பதை அவர்கள் மறந்தாலும், அவர்களுக்கு மறந்து போயிருக்கிற பல கருத்துக்கள் கூட என்னுடைய நினைவிலே நிற்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 6] [திரு. கா. காளிமுத்து]

12, 13 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அவர்கள் நடத்திய 'முத்தாரம்' பத்திரிகையிலே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லிய நேரத்தில் அவர்கள் விடுத்திருந்த பதில் இன்னும் எனக்கு பசுமையாக நினைவில் நிற்கிறது. 'அரசியல் எதிரிகள் உங்களை தூற்றுகிற போது நீங்கள் என்ன நினைப்பீர்கள்' என்று கேள்விக்கு அவர் அளித்திருந்த பதில் 'அவர்களும் போற்றுகின்ற அளவுக்கு நான் உயரவில்லையே என்று வருத்தப்படுவேன்' என்று பதில் சொல்லியிருந்தார்கள். எத்தகைய பக்குவத்தை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று ஆராய்ச்சி செய்கிற கருத்து எனக்கில்லை. ஆனால் அந்தப் பக்குவத்தை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு பெற்றிருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போல் தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டாலும் அந்தத் தாக்குதல்களுக்கு இடையிலே இந்த ஆட்சிக்குப் பயன்படக் கூடிய நல்ல கருத்துக்கள் இருக்குமானால் அவைகளை நிச்சயமாக இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்காது என்பதையும் நான் தெரிவிக்கக் கருதுகிறேன். கலைஞர் அவர்கள் இங்கே பேசுகிற போது என்னுடைய அருமைத் தம்பி கூட இப்படித் தாக்குதலை தொடுக்கலாமா என்ற ஒரு கருத்தினைச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களிடத்திலே திருப்பிக் கேட்க விரும்பவில்லை. இதே அருமைத் தம்பி 72-லே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திலே சேர்ந்து, நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்களுடன் சேர்ந்து திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே சுற்றுப்பயணம் போகும்பொழுது, கார் உடைக்கப்பட்டு, தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டது. அதை இந்த மன்றத்திலே சொன்ன போது, இந்தத் தம்பியை தாக்கியவர் யார் என்று என்னுடைய அண்ணனுக்குக் கேட்கக் கூட மனமில்லையே என்று நான் கேட்க விரும்பவில்லை.

(பிற்பகல் 1-20)

உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிருக்குப் போராடுகிற நேரத்திலும் தம்பி உயிருக்குப் போராடுகிறான் என்ற நிலைமையிலும் இதயத்தை இரும்பாக்கிக் கொண்டாரே என் அண்ணன், அவரைக் கேட்க விரும்பவில்லை.

[திரு. கா. காளிமுத்து] [1978 ஜனவரி 6

தம்பி தாக்குகிறான் என்று எண்ணுகிறபொழுது அருமை அண்ணன் ஆயிரக் கணக்கான இதயங்களில் அழித்து ஒழித்து விட முடியாத ஓவியமாக இருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீது என்ன தாக்குதல்களைத் தொடுத்தார்கள் என்று இதய தராசில் எடைபோட்டுப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அமைச்சர் ஆகி விட்ட காரணத்தாலே முற்றும் கற்று முழுத் தகுதியும் பெற்றவன் என்று சொல்ல விரும்பவில்லை. கொதிப்பின் காரணமாக, வயதின் காரணமாக பேசினாலும் அதைக் கண்டிக்கிற அளவுக்கு எங்களுடைய தலைமை உள்ளது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு வேளை இருக்கிற இடத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக என்னுடைய தம்பி அப்படி பேசுகிறானே என்ற சந்தேகம் அண்ணன் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு வரக்கூடும். அப்படிப் பட்ட இலக்கணம் கடந்த காலத்தில் இருந்திருக்கக் கூடும். நிச்சயமாக இந்த அமைச்சரவையைப் பொறுத்தவரையில் அது இல்லை என்பதை மிகுந்த தன்னடக்கத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அண்ணன் கலைஞர் அவர்களும், ப.உ.ச. அவர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும், சாதிக் அவர்களும் அமர்ந்திருக்கிற கோலத்தைப் பார்த்த பிறகு மந்திரிப் பதவி சதம் என்று நினைக்கிற பயித்தியக்காரர்களாக இருக்க மாட்டோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எங்களுடைய தலைவர் கட்டளைக்கு கட்டுப் பட்டு ஒரு பொறுப்பை ஏற்கிறோம். அமைச்சராக இரு என்று சொன்னாலும் அந்தமான் தீவில் கிளைக் கழக உறுப் பினராக இருந்து செயலாற்று என்று சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிற மனப்பக்குவம் பெற்றவர்களாக இருக் கிறோம் என்பதை மிகுந்த தன்னடக்கத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் முதலில் ஒன்றைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏதோ மக்களுடைய வாக்குகளை வழிப்பறி செய்து கோட்டைக்கு சுரங்கப்பாதையில் வந்து குந்திக் கொண்டிருக்கவில்லை என்ற உண்மையை மிகத் தெளிவாக அறிவார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டு மக்கள் மனச்சாட்சிக்கு கிடைத்த ஒரு வடிவம். உருவாகியிருக்கிற அனைத்திந்திய அண்ணா

1978 ஜனவரி 6] [திரு. க. காளிமுத்து]

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் மக்களுடைய உணர்வின் எதிரொலி. இதனைச் சரியாக புரிந்து கொண்டால்தான் அரசாங்கத்தைப்பற்றி அணுகுமுறைகள் சரியாக இருக்க முடியும், என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1976 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 31-ம் தேதி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு எடுக்கப்பட்ட பல நடவடிக்கைகளை நான் விமர்சிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றை கொஞ்சம் காலச் சக்கரத்தை பின்னேக்கிச் சுழற்றி அவர்களும் கருதிப் பார்க்கவேண்டும் என்பதற்காக தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் புரட்சித் தலைவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு 1976 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நீக்கப்படுகிறவரைக்கும் முழுக்க முழுக்க நிர்வாக இயந்திரத்தை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அழிக்கப்பயன்படுத்தினார்களா இல்லையா என்பதை இதய சுத்தியோடு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த இயக்கத்தை அரும்பிலே கருக வைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லையா? அடக்குமுறைகள் ஏவி விடப்படவில்லையா? 1967-லும் 1971-லும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை உருவாக்கவேண்டும் என்பதற்காக பசைச் சட்டியை ஏந்தி பாடுபட்ட தோழர்கள் பலன்களை எதிர்பார்க்காமல் எம்.ஜி.ஆர். மன்றத் தோழர்கள் வேட்டை ஆடப்படவில்லையா? புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் சரி நாஞ்சிலாரும் சரி, இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சரி, வன்முறை வெறியாட்டத்திற்கு பலியாக வேண்டுமென்ற அளவில் நிலைமைகளும் ஏற்படவில்லையா? அவைகளைக் கொஞ்சம் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மிசாவை சந்தித்தவர்கள் நாங்கள் என்று திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தினர் சொல்லும்பொழுது அதில் நான் கருத்து வேறுபாடு கொள்ளவில்லை. மிசாவை நீங்கள் சந்தித்தவர்கள் தான். மிசா உங்கள் மேல் பாய்ந்தது என்ற நிலைமை அது இரண்டாவது கட்டம். மிசாவை அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மீது இவர்கள் பயன்படுத்தினார்களே அது முதற் கட்டம் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்பது பணிவான கோரிக்கை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கர. காளிமுத்து] [1978 ஜனவரி 6

கடற்கரையில் கூட்டத்தைக் கூட்டி கலைஞர் அவர்கள் ஜனநாயகத்தைக் காப்போம் என்ற சபதத்தை எடுத்தார்கள். கட்சிக் கூட்டத்தில் அவசரநிலையை எதிர்த்து தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள்—அதை நான் விமர்சிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் ஆட்சியின் சார்பாக தீர்மானம் போடப்படவில்லை என்ற தன்மையைக்கூட சுட்டிக்காட்ட விரும்பவில்லை. நாற்காலியைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக நடத்தப்பட்ட நாடகம் என்று கூட சொல்ல விரும்பவில்லை.

நீங்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். பெரும் தலைவர் காமராஜர் போன்றவர்கள், இந்தியாவில் தமிழகம் ஒன்றுதான் ஒரு ஜனநாயகத் தீவாக இருக்கிறது, பதவியில் இருங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார் என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். நான் அதைக்கூட குறிப்பிட்டுக் காட்டிச் சொல்லவில்லை. ஆனால், அதற்குப் பிறகு, அரசு கலைக்கப்பட்ட பிறகு சஞ்சை காந்தியின் ஐந்து அம்சத் திட்டத்திற்கு நீங்கள் பாராட்டு தெரிவிக்கவில்லையா? அதையும் பெரும் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்களே. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அவசர நிலையை எதிர்த்து இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஜனதா கட்சித் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சஞ்சை காந்தியின் ஐந்து அம்சத் திட்டத்தை புகழ்ந்து உரைத்தார்களா? அதையெல்லாம் கூட மேற்கோளாகக் காட்டிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அதற்கு நீங்கள் என்ன விளக்கம் தந்தாலும், என்ன பேசினாலும் அதை வீரம் என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியுமா என்பதை மட்டும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றை சுட்டிக் காட்டினார்கள். இங்கே, தமிழகத்தில், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளர்ந்து வலுப்பெற்றுக்கொண்டு இருந்த நேரத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பில் நீங்கள் இருந்தீர்கள். அப்போது, திட்டம் போட்டு ஆளுங்கட்சியில் ஒரு பகுதி, வகுப்பு வெறி, இன வெறிப் பிரச்சாரத்தில் இறங்கவில்லையா? எந்தப் பாவமும் செய்யாத சிறு கடைக்காரர்கள் தாக்கப்படவில்லையா? நீங்கள் நினைத்துப்பாருங்கள். இந்தப் பேரவையின் பெருமைக்குரிய உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். எப்படிப்பட்ட இனக் கலவரத்தைத் தூண்டினார்கள்? அதற்கு ஆட்சியாளர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்?

1978 ஜனவரி 6] [திரு. கா. காளிமுத்து]

டெல்லியிலே ஒரு இனவெறிக் கலகம் நடந்தது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் ஒரு ஜீப்பில் செல்லும்போது வழியில் சில இனவெறிக்காரர்கள், ஒரு முஸ்லீம் சகோதரரை தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போலிஸார் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பார்த்த. மனம் பொறுக்காத ஜவஹர்லால் அவர்கள் அந்த ஜீப்பிலிருந்து குதித்து, ஆவேசமாக இறங்கி அங்கிருந்த போலீஸ்காரரிட மிருந்த தடியை எடுத்துக்கொண்டு கலகக் காரர்களைத் தாக்கு கிறார். அப்படி, சிறுபான்மை இனத்தார்க்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பிலிருந்த நீங்கள், உங்கள் காலத் தில் அந்த மரபு மண்ணுக்கப்பட்டது என்பதை, புண்பட்ட உண்மையை எடுத்துக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அது இன்னும் தொடருகிறது, என்பதையும் கொஞ்சம் வேதனையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வெளியிலே அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க.-வை தி.மு.க எந்தெந்த வகையில் விமரிசிக்கிறது என்பதை பார்க்கும்போது 'திராவிட' என்ற வார்த்தையை தன்னுடைய கட்சியின் பெயரில் வைத்திருக்கிற எதிர்க்கட்சியின் தலைவர் இதைப் பற்றி என்ன கருத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதைக் கூறு வதில் தவறில்லை என்று கருதுகிறேன்.

எங்கேயாவது தவறுகள், அல்லது லஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது, ஊழல் நடக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? தவறுகள் நடந்திருந்தால் கூறுங்கள், திருத்திக்கொள்கிறோம் இன்று கூட ப.உ. சண்முகம் போன்றவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். தவறிருந்தால் திருத்திக்கொள்கிறோம். அதற்காக வாதப்பிரதிவாதம் செய்து மறுக்கவில்லை. கூறப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகளில் உண்மை இருந்தால் அதைக் கண்டுபிடித்து போக்குவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் அதில் நல்ல நோக்கத் தோடு, தூய எண்ணத்தோடு இருக்கிறார். நல்ல நிர்வாகம் நடக்க வேண்டுமென்பதை மனமார விரும்புகிறார் என்பதை இதய சுத்தியோடு நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்களானால், அந்த வன்முறையை விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வெள்ளப் பகுதிக்கு நீங்கள் போகிறீர்கள். அங்கே இருக்கிற மக்களுக்கு ஆறுதல் சொல்கிறீர்கள். அந்த மக் களிடம் உங்களுக்கு அதிகமான அக்கறை இருக்கலாம். அதை

[திரு. கா. காளிமுத்து] [1978 ஜனவரி 6

நான் குறைகூறவில்லை. விமரிசிக்க விரும்ப வில்லை, ஆனால் என்ன சொல்லப்பட்டது? "நாம் ஒரே ரத்தம் — தமிழ் ரத்தம் — அதனால்தான் நான் ஓடி வந்திருக்கிறேன்" என்று சொல்லுவது இனவெறி உணர்சியை தூண்டி விடுவ தாக இல்லையா? இனப்பற்று, இனவெறியாக இன்னும் உங்களிடம் பதுங்கி இருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இல்லையா?

இந்த மண்ணோடு, இந்த மண்ணின் மக்களோடு பல்லாண்டு காலமாக கலந்து பழகி, இதயத் துடிப்போடு ரத்தத்தின் ரத்தத்தோடு ஒன்றிவிட்ட தமிழ் மக்களின் இதயத்திலே உயர்ந்துவிட்ட ஒருவரை அரசியல் ரீதியாக சந்திக்க முடியாத ஒருவரை எதிர்ப்பதற்காக, மரபுக்கு ஒவ்வாத முறையில் இப்படிப்பட்ட இனவெறிப் பிரச்சாரம் செய்வது அரசியல் சூழ்ச்சி என்றுதான் வருணிக்கவேண்டி இருக்கிறது என் பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த மாமன்றத்தின் மரபு காப்பாற்றப்படவேண்டும். யாராக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், தமிழ் மண்ணின், தமிழ் இனத்தின், தமிழின் புகழை எதிர் காலத்தில் நிலைநாட்ட பாடுபடக்கூடிய வகையில் கடமை யைச் செய்யவேண்டும். அந்த வகையில் இப்படிப் பட்ட இனவெறிப் பிரசாரத்தை தடுத்து நிறுத்த வேண்டு மென்று உரிமையோடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட் டிருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற திருப் பெயரைத் தாங்கியிருக்கிற இயக்கம் முதல் சொல்லையே மூல ஆக்கக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடக்கூடாது என்று இதயம் திறந்து தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30.)

அதிலும் சுயமரியாதை இயக்கக் காலத்திலிருந்து அந்த உணர்வுகளிலே ஊறிவளர்ந்த, அந்த உணர்வினை எங்களுக் கெல்லாம் ஊட்டிய டாக்டர் கலைஞரைப் போன்றவர்கள் அத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டு, நீங்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம், கலைஞர் அவர்களுடைய தமிழிலே விமரிசனம் செய்யவேண்டுமானால், இந்த நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம், ஏமாற்றத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட எரிச்சலின் பிரதிபலிப்பு; இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர் மானம் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக ஏற்பட்ட

1978 ஜனவரி 6] [திரு. கா. காளிமுத்து]

அங்கலாய்ப்பு; இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வீழ்ச்சி காரணமாக ஏற்பட்ட வெகுளியின் எதிரொலி என்று சொல்லி அமருகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இதன் தொடர்பாக நாளை கேள்வி நேரம் முடிந்தவுடன், மாண்புமிகு சுற்றுலா அமைச்சர் அவர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், பிறகு மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவரவர்களும், இவர்களுக்குப் பிறகு விளக்கம் தரவேண்டுமானால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் பேசி இது முடிக்கப்படும். பேசி முடித்துவிட்டு, நேரம் இருக்குமானால், நாம் ஏற்கெனவே முடிவெடுத்தபடி சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இல்லையென்றால் பிஸினெஸ் அட்வைஸரி கமிட்டி கூட்டி, இன்னொரு நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. ஜே. ஜெம்ஸ் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஒரு ப்ரிவெலெஜ், ஸார். நேற்று அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் நாம் எடுத்த முடிவிற்கும் இப்போது பேரவையில் அறிவிக்கப் பட்ட முடிவிற்கும் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அப்படியானால், இது யாரால் எப்போது மாற்றப்பட்டது? இந்த மாற்றத்தை அலுவல் ஆய்வுக்குழுவிற்கும் தெரிவிக்காமல் செய்திருக்கின்றார்கள். இதுபற்றி தயவு செய்து விளக்கம் தரவேண்டும். அலுவலாய்வுக்குழுவின் முடிவுகளை அக்குழு தான் மாற்றமுடியுமே தவிர வேறு யாரும் மாற்றக் கூடாது. எனவே இது பிஸினெஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியின் முடிவுகளை மீறுவதாக இருக்கின்றது. எனவே 'திஸ் இஸ் எ மேட்டர் ஆப் ப்ரிவெலெஜ்' என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அவைத் தலைவரவர்களே, திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கிளப்பிய பிரச்சனைக்கு நான் எதிராகக் கருத்தினைத் தெரிவிக்கின்றேன் என்று அவர் கருதத்தேவையில்லை. இப்படி ஒரு மாற்றம் செய்து கொள்ளலாம் என்று நானும் எதிர்கட்சித் தலைவரவர்களும் பேசி, சபாநாயகர் அவர்களிடம் தெரிவித்து, இந்த முடிவினை மற்றவர்களுக்கெல்லாம் சொல்லலாம் என்று நாங்கள் இருந்தோம். உங்களையெல்லாம் சந்தித்து, இதை நான்

[திரு. கி. மனோகரன்] [1978 ஜனவரி 6

முன்னமே செய்திருக்கவேண்டும், தவறிவிட்டேன் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். நாளைக்குக் காலை வேண்டுமானால் அலுவல் ஆய்வுக்குழுவினைக் கூட்டுங்கள். விலை உயர்ந்த உங்கள் கருத்துக்களை அங்கே வாரிவாரி வழங்குங்கள். ஆகவே ஜேம்ஸ் அவர்கள் தயவுசெய்து, இது குறித்து வருத்தப்படாமல், நாளைக்கு நாம் சந்திப்போம், முறையாகக் காரியங்களை நடத்துவதற்கு முயற்சிப்போம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னவர் அலுவல் ஆய்வுக் குழு நாளைக்குக் கூடலாம் என்றார்கள். ஆனால் நாளைக்கு மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவரவர்களும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் கலந்துகொள்ள முடியாது என்று நினைக்கிறேன். எனவே இன்று மாலை 4 அல்லது 5 மணி அளவில் கூடலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று மாலை 5 மணிக்கு அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டத்தை வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அனைத்துத் தலைவர்களும் ஒப்புக்கொண்ட காரணத்தினால், இன்று மாலை 5 மணி அளவில் அதை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறுகிறேன்.

பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுபெறுகின்றன. மீண்டும் மாலை நிகழ்ச்சிகள் இன்று மாலை 4 மணி அளவில் தொடரும் என்று அறிவிக்கிறேன்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[மாலை 4-00]

பேரவை மாலை 4-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமையில் கூடியது.